

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 - 2565)

องค์การบริหารส่วนตำบลบุงคล้า
อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ

คำนำ

การวางแผน เป็นกระบวนการอันสำคัญยิ่งในการบริหารงานสำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลเพราะแผนเป็นเครื่องมือและเข็มทิศในการบริหารการพัฒนาให้เป็นอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเกิดการกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเป็นองค์กรที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนและปัญหาของชุมชนอย่างแท้จริง เพราะกระบวนการวางแผนจะช่วยให้เห็นวิธีปฏิบัติงานที่ดีที่สุด นอกจากนี้ยังลดความผิดพลาดในการปฏิบัติงานและสามารถกำหนดล่วงหน้าในการแก้ปัญหาอุปสรรค การวางแผนจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการกำหนดทิศทางและอนาคตในการพัฒนาแต่ละท้องถิ่นให้เป็นอย่างไปตามความต้องการของประชาชน ดังนั้น จึงได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) ซึ่งเป็นแผนที่ครอบคลุมการพัฒนาทุกพื้นที่ในเขตตำบลและสามารถตอบสนองความต้องการของชุมชนได้อย่างแท้จริง โดยมุ่งเน้นให้จัดเวทีประชาคมหมู่บ้าน/ประชาคมตำบล โดยประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ร่วมวิเคราะห์ ร่วมทำ จากประชาชนในท้องถิ่นเอง

ประกอบกับระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหารเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2560 กำหนดให้แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาภูมิภาค และแผนพัฒนาภาคมีระยะเวลาห้าปี ดังนั้น เพื่อให้แผนพัฒนาท้องถิ่นในปัจจุบันซึ่งเป็นแผนพัฒนาท้องถิ่นที่มีระยะเวลาสี่ปี (พ.ศ. 2561-2564) มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาภูมิภาค รวมทั้งแผนปฏิบัติการประจำปีจังหวัด แผนปฏิบัตินโยบายประจำปีกลุ่มจังหวัด ตลอดจนสามารถบูรณาการแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม และงบประมาณในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นพร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาแผนพัฒนาท้องถิ่นเป็นระยะเวลาห้าปี (พ.ศ. 2561-2565) อันจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดให้กับประชาชน

คณะทำงานการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ได้รวบรวมปัญหาความต้องการของประชาชนซึ่งได้จากการจัดเวทีประชาคมท้องถิ่นระดับตำบล และข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) โดยผ่านกระบวนการกลั่นกรองจากคณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลบุ่งคล้า เพื่อเป็นกรอบแนวทางในการพัฒนาท้องถิ่นและถือเป็นแนวทางปฏิบัติ

องค์การบริหารส่วนตำบลบุ่งคล้า ขอขอบคุณทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในการจัดทำแผนในครั้งนี้ รวมถึงประชาคมท้องถิ่นระดับตำบล ที่ให้ความร่วมมือในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561–2565) จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาชุมชน/หมู่บ้านในตำบลบุ่งคล้าต่อไป

คณะทำงาน

องค์การบริหารส่วนตำบลบุ่งคล้า

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ส่วนที่ 1 สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	
1.1 ด้านกายภาพ	1
1.2 ด้านการเมือง/การปกครอง	3
1.3 ประชากร	4
1.4 สภาพทางสังคม	5
1.5 ระบบบริการพื้นฐาน	6
1.6 ระบบเศรษฐกิจ	6
1.7 ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม	10
1.8 ทรัพยากรธรรมชาติ	10
ส่วนที่ 2 ยุทธศาสตร์องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น	
1. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค	
- แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	11
- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12	15
- แผนพัฒนาภาค / แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด / แผนพัฒนาจังหวัด	24
- ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนจังหวัด	37
- ยุทธศาสตร์ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	38
2. ยุทธศาสตร์ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น	50
- วิสัยทัศน์/	50
- ยุทธศาสตร์	50
- เป้าประสงค์	50
- ตัวชี้วัด	50
- ค่าเป้าหมาย	
- กลยุทธ์	51
- จุดยืนทางยุทธศาสตร์	52
- ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	55
3. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น	
3.1 การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ของ อปท.	60
3.2 การประเมินสถานการณ์สภาวะแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง	61-62

	หน้า
ส่วนที่ 3 การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปสู่การปฏิบัติ	63
- บัญชีสรุปโครงการพัฒนาท้องถิ่น	
แบบ ผ. 01	64 - 67
- รายละเอียดโครงการพัฒนา	
แบบ ผ. 02	68 - 105
แบบ ผ. 02/1	106 - 112
แบบ ผ. 03	113 - 115
ส่วนที่ 4 การติดตามและประเมินผล	
4.1 การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์	116
4.2 การติดตามและประเมินผลโครงการ	119
4.3 ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต	120

แผนพัฒนาท้องถิ่น

(พ.ศ. 2561 – 2565)

ขององค์การบริหารส่วนตำบลบุงคล้า อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ

.....

ส่วนที่ 1 สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

1. ด้านกายภาพ

1.1 ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

ตำบลบุงคล้า ตั้งอยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอเมืองชัยภูมิไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ระยะทาง 13 กิโลเมตร เดิมขึ้นอยู่กับตำบลหนองนาแซง ได้แยกเขตตำบลตามประกาศกระทรวงมหาดไทยเมื่อวันที่ 16 สิงหาคม 2536 ได้ยกฐานะเป็นสภาตำบล เมื่อวันที่ 3 มีนาคม 2538 และยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2540 มีเนื้อที่ประมาณ 49.5663 ตารางกิโลเมตร หรือ 30,979.40 ไร่

แผนที่แสดงที่ตั้งและอาณาเขต

อาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	เทศบาลเมืองชัยภูมิ
ทิศใต้	ติดต่อกับ	ตำบลหนองไผ่ และตำบลหนองนาแซง
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	ตำบลกุดตุ้ม และตำบลโพหนอง
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	ตำบลหนองนาแซง

1.2 ลักษณะภูมิประเทศ

ภูมิประเทศขององค์การบริหารส่วนตำบลบุงคล้า สภาพภูมิประเทศโดยทั่วไปของตำบลบุงคล้าเป็นที่ราบลุ่ม บริเวณตอนกลางค่อนข้างไปทางทิศเหนือ มีความสูงจากระดับน้ำทะเลประมาณ 187-170 เมตร โดยลาดต่ำลงไปทางทิศ ตะวันออก และทิศใต้ของตำบล

1.3 ลักษณะภูมิอากาศ

สภาพภูมิอากาศโดยทั่วไปมีลักษณะร้อนชื้น อยู่ในภูมิอากาศแบบมรสุมเขตร้อนมี 3 ฤดู โดยระยะเวลาในแต่ละฤดูอาจคลาดเคลื่อนไปตามสภาพดินฟ้าอากาศในแต่ละปี มีอากาศหนาวจัดในฤดูหนาว ร้อนจัดในฤดูร้อนและช่วงฝนสลับ กับช่วงแห้งแล้งแตกต่างกันอย่างชัดเจนตามห้วงเวลาตามฤดูกาล ดังนี้

ภูมิอากาศ	ฤดูร้อน	ประมาณเดือน	มีนาคม - พฤษภาคม
	ฤดูฝน	ประมาณเดือน	มิถุนายน - ตุลาคม
	ฤดูหนาว	ประมาณเดือน	พฤศจิกายน - กุมภาพันธ์
อุณหภูมิ	ฤดูร้อน	ช่วงต้นเดือนมีนาคม - เมษายน	อุณหภูมิเฉลี่ย 40 องศาเซลเซียส
	ฤดูฝน	ช่วงต้นเดือนพฤษภาคม - ตุลาคม	อุณหภูมิเฉลี่ย 32 องศาเซลเซียส
	ฤดูหนาว	ช่วงต้นเดือนพฤศจิกายน - ตุลาคม	อุณหภูมิเฉลี่ย 28 องศาเซลเซียส

1.4 ลักษณะของดิน

ลักษณะดินโดยทั่วไปของตำบลบุงคล้า จะพบว่าเป็นกลุ่มดินที่มีเนื้อดินเป็นดินเหนียวหรือร่วนเหนียวมีสภาพ พื้นที่ค่อนข้างราบลุ่ม มีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติเป็นพื้นที่เหมาะสำหรับทำการเกษตร

1.5 ลักษณะของแหล่งน้ำ

น้ำอุปโภค - บริโภค ประชาชนใช้น้ำจากระบบประปาภูมิภาค จำนวน 5 หมู่บ้าน บ้านขวาน้อย หมู่ที่ 1 , บ้านขวาน้อย หมู่ที่ 10 , บ้านห้วยนา หมู่ที่ 6, บ้านสัมพันธ์ หมู่ที่ 9 , บ้านสัมพันธ์ หมู่ที่ 5 และใช้น้ำประปาระบบผิวดิน จำนวน 7 หมู่บ้าน ดังนี้ บ้านหนองฉิม หมู่ที่ 2 , บ้านโนนห้วยนา หมู่ที่ 8 บ้านบุงคล้า หมู่ที่ 3, บ้านบุงคล้า หมู่ที่ 11, บ้านบุงคล้า หมู่ที่ 12, บ้านโนนแดง หมู่ที่ 7 , บ้านกุดโจ่ง หมู่ที่ 4

แหล่งน้ำ ตำบลบุงคล้ามีแหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญ

(1) **ลำห้วยหลัว** เป็นลำน้ำที่สำคัญของตำบล ได้รับผลประโยชน์ทั้งตำบล โดยเฉพาะน้ำเพื่อการเกษตร เป็นลำห้วยที่ไหลมาทางทิศตะวันตกของตำบล ไหลผ่านหมู่ที่ 6,10,5,9,2,3, 1,8, 2,7 และหมู่ที่ 4 ใช้ประโยชน์ในการเกษตรสำหรับทำนาในฤดูฝน และปลูกพืชผักในฤดูแล้ง

(2) **ลำห้วยซีลอง** เป็นลักษณะลำห้วยมีต้นน้ำอยู่ที่ตำบลห้วยต้อน ไหลผ่านเข้ามาทางทิศตะวันตกของตำบล ตามแนวเขตกั้นกับตำบลโพนทอง พื้นที่รับประโยชน์ได้แก่บ้านหนองฉิม หมู่ที่ 2 บ้านโนนห้วยนา หมู่ที่ 8 บ้านโนนแดง หมู่ที่ 7 และบ้านกุดโจ่ง หมู่ที่ 4 ใช้สำหรับทำนาในฤดูฝนเท่านั้น

(3) **ลำห้วยประทาว** เป็นลำห้วยที่มีความสำคัญของจังหวัดชัยภูมิ ใช้สำหรับอุปโภคบริโภคของชาวชัยภูมิ มีต้นน้ำมาจากเทือกเขาภูแลนคา ไหลผ่านตำบลนาฝาย บ้านเล่า โพนทอง บุงคล้า และไหลลงสู่แม่น้ำชีที่ตำบลกุดตุ้ม ส่วน

ตำบลบุงคล้าพื้นที่ได้รับประโยชน์คือบ้านกุดโจ้ง หมู่ที่ 4 และบ้านโนนหัวนา 8 บ้านบุงคล้า หมู่ที่ 12, 3, 11 ใช้ทำการเกษตร ได้ทั้งฤดูฝนและฤดูแล้ง

(4) ลำห้วยกุดแหลม เป็นลำห้วยขนาดเล็กอยู่ในพื้นที่ของหมู่ที่ 8 หมู่ที่ 3 มีต้นน้ำไหลแยกมาจากลำห้วยกุดละลม ในเขตตำบลหนองนาแซง โดยไหลเข้ามาทางทิศตะวันตกของตำบล พื้นที่ได้ประโยชน์คือบ้านบุงคล้า หมู่ที่ 3, 11, 12 และบ้านโนนหัวนา หมู่ที่ 8

ตาราง แสดงแหล่งน้ำและการใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำของประชาชนตำบลบุงคล้า

ชื่อแหล่งน้ำ	พื้นที่ได้รับประโยชน์ (ไร่)	หมู่บ้านที่ได้รับประโยชน์ (หมู่ที่)	ได้รับประโยชน์ (ครัวเรือน)
1. ลำห้วยซีลอง	3400	2,8,74	550
2. ลำห้วยหลัว	8,960	6,1,10,5,9,2,11,3,8,12,7,4	1,192
3. ลำห้วยประทาว	3,700	4,8,12,3,11	279
4. ลำห้วยกุดแหลม	3,500	3,11,8,12	638
5. ลำห้วยกอก	1,850	4	144
6. หนองโจ้ง	700	6,5	142
7. หนองอ้ายพิมพ์	90	2	136
8. หนองตาดำ	2,000	1,10	321
9. หนองระเริง	1,000	1,10	321
10. หนองสัมพันธ์	1,200	3,11,2,5,9	120
11. หนองบ่อใต้	1,600	8,12,3,11	136
12. คลองไผ่	700	4	84
13. คลองเทา	2,000	3,11,8,12	274

ที่มา : อบต.บุงคล้า. ข้อมูลแหล่งน้ำ ปี 2561

1.6 ลักษณะของไม้และป่าไม้

สภาพพื้นที่ของตำบลบุงคล้าส่วนใหญ่จะเป็นที่ราบลุ่มลำนํ้า มีสภาพน้ำท่วมขังในฤดูฝนพื้นที่ป่าไม้ของตำบลจะเป็นลักษณะป่าชุมชนที่ปลูกตามที่สาธารณะประโยชน์ ประมาณ 30 ไร่ ที่บ้านกุดโจ้ง หมู่ที่ 4

2. ด้านการเมือง / การปกครอง

2.1 เขตการปกครอง

องค์การบริหารส่วนตำบลบุงคล้า ตั้งอยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอเมืองชัยภูมิไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้เป็นระยะทาง 13 กิโลเมตร เดิมขึ้นอยู่กับตำบลหนองนาแซงได้แยกเขตตำบลตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ 16

สิงหาคม 2536 ได้ยกฐานะเป็นสภาตำบลเมื่อวันที่ 3 มีนาคม 2538 และยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2540 เนื้อที่องค์การบริหารส่วนตำบลบุงคล้า มีเนื้อที่ประมาณ 49.5663 ตารางกิโลเมตร หรือ 30,979.40 ไร่ แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 12 หมู่บ้าน ได้แก่ บ้านขวาน้อย หมู่ที่ 1, บ้านหนองฉิม หมู่ที่ 2, บ้านบุงคล้า หมู่ที่ 3, บ้านกุดโง้ง หมู่ที่ 4, บ้านสัมพันธ์ หมู่ที่ 5, บ้านหัวนา หมู่ที่ 6, บ้านโนนแดง หมู่ที่ 7, บ้านโนนหัวนา หมู่ที่ 8, บ้านสัมพันธ์ หมู่ที่ 9, บ้านขวาน้อย หมู่ที่ 10, บ้านบุงคล้า หมู่ที่ 11 บ้านบุงคล้า หมู่ที่ 12

2.2 การเลือกตั้ง

ตำบลบุงคล้า มีหมู่บ้านทั้งหมด 12 หมู่บ้าน มีการแบ่งเขตเลือกตั้งเป็น 13 หน่วยเลือกตั้ง มีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบุงคล้า หมู่บ้านละ 2 คน รวมเป็น 24 คน

3. ประชากร

3.1 ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

หมู่ที่	หมู่บ้าน	จำนวนประชากร		รวม	จำนวนครัวเรือน	ผู้ใหญ่บ้าน	ส.อบต.	
		ชาย	หญิง					
1	บ้านขวาน้อย	452	524	976	512	นายรณชัย คุ่มบุงคล้า	นายประหยัด จันท์ปรีดา นางนารีรัตน์ จันท์บัว	
2	บ้านหนองฉิม	420	448	868	269	นายสมบัติ หาดชัยภูมิ	นายมงคล บุตรศรี นางเหรียญทอง ยังดี	
3	บ้านบุงคล้า	369	427	796	247	นางพิสมัย ปาปะขำ	นายประยูร กล้าจริง นางปานศรี สิมาชัย	
4	บ้านกุดโง้ง	207	236	443	149	นายพิชิต หาญมะโน	นายบุญกอง หาญเสนา นายสากล อ่อนอุบล	
5	บ้านสัมพันธ์	444	482	926	295	นายพิบูลย์ โชคกำเนิด	นายอนุกุล งอกลาก	
6	บ้านหัวนา	361	407	768	326	นายวีระ มาทน	นายสุนทร บุญเทียม นายบุญช่วย เชิดชัยภูมิ	
7	บ้านโนนแดง	176	185	361	102	นายสุพรม สิมาชัย กำนันตำบลบุงคล้า	นางสังคม ทองชัยภูมิ นายสันต์ คลาดโรค	
8	บ้านโนนหัวนา	339	335	674	231	นายชม กัลยาณี	นางสำราญ โคบาล นางวิไลพร วชิรจิตตานนท์	
9	บ้านสัมพันธ์	221	228	449	163	นางปริศนา จำเริญจิตร	นายสมพงษ์ พงษ์ขวาน้อย นายสุรศักดิ์ หาญชนะ	
10	บ้านขวาน้อย	219	270	489	152	นางกฤษณา เทพสวัสดิ์	นางลัดดา โชคเฉลิม	

11	บ้านบุงคล้า	240	258	498	156	นายอเนก	สิมาชัย	นายสมศักดิ์	เจริญวัย
12	บ้านบุงคล้า	187	212	399	107	นายเสรี	โคกตระคุ	นายชาญ	กล้าจริง
								นายแสนโฮม	เหลียมศรีจันทร์
	รวม	3,635	4,012	7,647	2,709				

ข้อมูลประชากร ณ วันที่ พฤษภาคม 2562

ประชากรทั้งสิ้น 7,647 คน

ชาย 3,635 คน

หญิง 4,012 คน

มีความหนาแน่นเฉลี่ย 155 คน / ตารางกิโลเมตร

5

3.2 ช่วงอายุและจำนวนประชากร

แสดงจำนวนประชากรแยกตามอายุของตำบลบุงคล้า

หมู่บ้าน	ช่วงอายุ										
	น้อยกว่า 1 ปี	1 - 2 ปี	3 - 5 ปี	6 - 12 ปี	13 -14 ปี	15 - 18 ปี	19 - 25 ปี	26 - 34 ปี	35 - 49 ปี	50 - 59 ปี	60 ปี ขึ้นไป
หมู่ 1 ขวาน้อย	0	3	31	64	19	35	95	86	241	128	235
หมู่ 2 หนองฉิม	1	3	16	50	17	39	63	69	166	103	197
หมู่ 3 บุงคล้า	0	5	27	52	14	32	68	92	160	121	187
หมู่ 4 กุดโง้ง	0	3	8	20	4	11	22	35	78	74	81
หมู่ 5 สัมพันธ์	0	4	19	73	29	36	85	104	214	146	192
หมู่ 6 ห้วยนา	0	0	25	41	17	20	62	85	129	106	174
หมู่ 7 โนนแดง	0	1	12	25	6	11	33	47	72	57	77
หมู่ 8 โนนห้วยนา	0	2	2	35	7	16	55	71	107	109	127
หมู่ 9 สัมพันธ์	0	3	18	39	11	12	39	61	78	62	102
หมู่ 10 ขวาน้อย	0	1	6	28	11	18	39	43	133	77	133
หมู่ 11 บุงคล้า	0	4	5	26	5	17	28	44	101	77	95
หมู่ 12 บุงคล้า	0	2	12	27	5	11	28	36	88	50	67
รวม	1	31	181	480	145	258	617	773	1567	1110	1667

ที่มา: ศูนย์ข้อมูลเพื่อการพัฒนาชนบท กรมพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย. จปฐ. ปี 2562

4. สภาพทางสังคม

4.1 การศึกษา สถานศึกษาในเขตตำบลบุงคล้า มีจำนวน 2 แห่ง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ

เขต 1 ประกอบด้วย

1. โรงเรียนชุมชนบ้านบุงคล้าวิทยา มีนักเรียน 97 คน โดยยุบรวมมาจาก โรงเรียนบ้านโนนแดง,โรงเรียนบ้านกุดโง้ง,โรงเรียนบ้านหนองฉิมและโรงเรียนบ้านสัมพันธ์

2. โรงเรียนบ้านขวาน้อย มีนักเรียน 41 คน โดยยุบรวมมาจากโรงเรียนบ้านหัวนา
 - โรงเรียนมัธยมขยายโอกาส จำนวน 1 แห่ง คือ โรงเรียนชุมชนบ้านบุงคล้าวิทยา
 - ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลบุงคล้า จำนวน 1 แห่ง ตั้งอยู่ บ้านหนองฉิม หมู่ที่ 2 บุคลากร จำนวน 5 คน เด็กจำนวน 71 คน
 - ศูนย์การศึกษาจากระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ประจำตำบลบุงคล้า จำนวน 1 แห่ง ตั้งอยู่บ้าน สัมพันธ์ หมู่ที่ 5 บุคลากรครู จำนวน 5 คน
- 4.2 สาธารณสุข โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบุงคล้า จำนวน 1 แห่ง บุคลากร จำนวน 4 คน
- 4.3 อาชญากรรม มีป้อมตำรวจสายตรวจประจำตำบล จำนวน 1 แห่ง มีตำรวจสายตรวจประจำตำบลบุงคล้า จำนวน 3 นาย
- 4.4 ยาเสพติด จัดอบรมให้ความรู้และสร้างเครือข่ายในการป้องกันการระบาดและแก้ไขปัญหาเสพติด
- 4.5 การสังคมสงเคราะห์ สนับสนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์เป็นประจำทุกเดือน

6

5. ระบบบริการพื้นฐาน

5.1 การคมนาคม การคมนาคมของตำบลบุงคล้า มีการคมนาคมทางบกเป็นหลัก สำหรับการคมนาคมติดต่อและขนส่งสินค้าเกษตรต่างๆ ดังนี้

1) การคมนาคมติดต่อกับอำเภอและจังหวัดใกล้เคียง ใช้เส้นทางถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 201 (ชัยภูมิ – สีคิ้ว) เป็นเส้นทางหลักของตำบลในการออกสู่อำเภอและจังหวัด ทั้งด้านการคมนาคมติดต่อและขนส่งสินค้าเกษตรเข้าสู่แหล่งรับซื้อหรือตลาด

2) การคมนาคมติดต่อภายในตำบล และตำบลใกล้เคียงใช้เส้นทางถนนลาดยางของ รพช. สายขวาน้อย – กุดโง้ง ระยะทางประมาณ 13 กิโลเมตร เป็นเส้นทางหลัก นอกจากนั้นก็ใช้เส้นทางคมนาคมอื่นๆ ที่เชื่อมระหว่างตำบล หมู่บ้าน ซึ่งสามารถเชื่อมติดต่อกับตำบลกุดตุ้ม ตำบลหนองนาแซง

5.2 การไฟฟ้า ตำบลบุงคล้ามีไฟฟ้าเข้าถึง หมู่ที่ 1 – หมู่ที่ 12 แต่ไม่ครบทุกหลังคาเรือนยังมีความต้องการขยายเขตเพิ่มเติม และพื้นที่การเกษตรร้อยละ 95 ยังไม่มีฟ้าใช้

5.3 การประปา การใช้น้ำประปาส่วนภูมิภาคยังไม่ทั่วถึงทุกหมู่บ้าน

5.4 โทรศัพท์ มีตู้โทรศัพท์สาธารณะในหมู่บ้าน แต่ส่วนใหญ่จะใช้โทรศัพท์มือถือในการติดต่อสื่อสาร

5.5 ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่งและวัสดุ ครุภัณฑ์ การสื่อสาร ขนส่ง วัสดุ ครุภัณฑ์ มีความรวดเร็ว

6 ระบบเศรษฐกิจการประกอบอาชีพของประชาชนในตำบลบุงคล้า

6.1 การเกษตร จากการสำรวจข้อมูลเพื่อจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ) ประจำปี 2561 พบว่า มีครัวเรือนที่ทำการเกษตรทั้งหมด 1,687 ครัวเรือน

เนื่องจากสภาพพื้นที่ส่วนใหญ่ของตำบลบุงคล้าเป็นที่ราบลุ่ม พื้นที่ส่วนใหญ่จะเป็นพื้นที่ทำนา โดยมีเนื้อที่ถือครองทางการเกษตรประมาณ 30,979 ไร่ แยกเป็นที่ทำนา 29,412 ไร่ เนื้อที่ไม้ผล 225 ไร่ เนื้อที่ปลูกพืชผัก 1,309 ไร่ เนื้อที่ทำไร่ - ไร่

แสดงเนื้อที่ถือครองการเกษตรตามกิจกรรมการเกษตร ตำบลบุงคล้า

หมู่ที่	ที่นา		ไม้ผล		พืชผัก		รวม
	จำนวน (ไร่)	ครัวเรือน	จำนวน (ไร่)	ครัวเรือน	จำนวน (ไร่)	ครัวเรือน	จำนวน (ไร่)
1	2,565	205	3	1	115	35	2,683
2	2,428	180	25	20	45	67	2,498
3	3,826	170	20	18	115	42	4,090
4	2,100	81	25	20	72	25	2,197
5	2,931	210	20	15	90	30	3,041
6	2,949	198	40	30	215	68	3,204
7	2,146	78	8	5	46	25	2,200
8	2,976	161	15	12	118	32	3,219
9	1,757	98	40	30	164	31	1,961
10	2,059	119	4	2	115	28	2,178
11	2,475	115	15	12	114	33	2,475
12	2,100	72	10	8	100	22	1,212
รวม	29,412	1,687	225	173	1,309	438	30,979

7

เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้านและชุมชน

แสดงจำนวนประชากรและครัวเรือนตำบลบุงคล้า

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนครัวเรือนทั้งหมด	ครัวเรือนเกษตรกร	จำนวนประชากร		
				ชาย	หญิง	รวม
1	ขวาน้อย	458	205	463	523	986
2	หนองฉิม	261	180	428	443	871
3	บุงคล้า	239	170	365	425	790
4	กุดโง้ง	145	81	216	232	448
5	สัมพันธ์	279	131	445	470	915
6	ห้วยนา	302	178	366	440	806
7	โนนแดง	97	79	169	177	346
8	โนนห้วยนา	229	140	330	338	668
9	สัมพันธ์	153	75	214	228	442
10	ขวาน้อย	145	119	222	283	505
11	บุงคล้า	147	91	235	254	489

12	บุงคล้า	101	72	196	203	399
รวม 12 หมู่บ้าน		2,558	1,521	3,649	4,024	7,665

ที่มา: ศูนย์ข้อมูลเพื่อการพัฒนาชนบท กรมพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย. กชช.2ค ปี 2562

ข้อมูลด้านการเกษตร

การใช้ที่ดิน พื้นที่ถือครอง 30,979ไร่ ประกอบด้วย พื้นที่การเกษตร 30,598 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 98.7 แยกเป็นพื้นที่ทำนา 29,412 ไร่ ไม้ผลไม้ยืนต้น 225 ไร่ และพืชผัก 1,309 ไร่ พื้นที่อื่นๆ

หมู่ที่	พื้นที่การเกษตร (ไร่)	นาปี	ไม้ผลไม้ยืนต้น	พืชผัก
1	2,683	2,565	3	115
2	2,498	2,428	25	45
3	4,090	3,826	20	104
4	2,197	2,100	25	72
5	3,041	2,931	20	90
6	3,204	2,949	40	215
7	2,200	2,146	8	46
8	3,219	2,976	18	124
9	1,961	1,757	40	164
10	2,178	2,059	4	115

8

11	2,475	2,475	15	125
12	1,212	2,100	7	95
รวม	30,598	29,412	225	1,309

ที่มา: สำนักงานเกษตรอำเภอเมืองชัยภูมิ. 2562

ชื่อแหล่งน้ำ	พื้นที่ได้รับประโยชน์ (ไร่)	หมู่บ้านที่ได้รับประโยชน์ (หมู่ที่)	ได้รับประโยชน์ (ครัวเรือน)
1. ลำห้วยซีลอง	3,400	2,8,7,4	550
2. ลำห้วยหลัว	8,960	6,10,5,9,2,11,3,8,12,7,4	1,192
3. ลำห้วยประทาว	3,700	4,8,12,3,11	279
4. ลำห้วยกุดแหลม	3,500	3,11,8,12	638
5. ลำห้วยกอก	1,850	4	144
6. หนองโจ้ง	700	6,5	142
7. หนองอ้ายพิมพ์	90	2	136
8. หนองตาดำ	2,000	1,10	321

9. หนองระเริง	1,000	1,10	321
10. หนองสัมพันธ์	1,200	3,11,2,5,9	120
11. หนองบ่อใต้	1,600	8,12,3,11	136
12. คลองไผ่	700	4	84
13. คลองเทา	2,000	3,11,8,12	274

ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

แสดงแหล่งน้ำและการใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำของประชาชนตำบลบุงคล้า

ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (น้ำเพื่ออุปโภค - บริโภค)

แหล่งน้ำกิน - น้ำใช้ เพื่ออุปโภค - บริโภค ที่มีขนาดใหญ่ คือ หนองตาตำ และหนองสัมพันธ์ หนองตาตำ ใช้ผลิตน้ำประปาส่วนภูมิภาค หนองสัมพันธ์ ใช้ผลิตน้ำประปาระบบผิวดิน

6.2 การประมง การประมงของเกษตรกรในตำบลบุงคล้า มีการเลี้ยงปลาเป็นหลัก สภาพการเลี้ยงโดยทั่วไป เกษตรกรจะขุดบ่อเลี้ยงในแปลงนา ใช้พื้นที่ไม่มากนักประมาณ 100 ตารางเมตรต่อบ่อ รายละเอียด 1 - 2 บ่อ นิยมเลี้ยงปลานิล ปลาตะเพียน โดยจะปล่อยบ่อละประมาณ 2,000- 4,000 ตัว เป็นการเลี้ยงเพื่อเป็นอาหารในครัวเรือน เหลือบริโภคจะจำหน่าย เลี้ยงเป็นอาชีพไม่มี จากข้อมูลการสำรวจเมื่อปี 2561 มีเกษตรกรที่มีบ่อเลี้ยง จำนวน 107 ราย 142 บ่อ คิดเป็นพื้นที่ประมาณ 96 ไร่ และปล่อยปลาลงในหนองสัมพันธ์ จำนวน 100,000 ตัว

6.3 การท่องเที่ยว ไบเสมาหินทรายบ้านกุดโง้งซึ่งเป็นศิลปวัฒนธรรมสมัยทวาราวดี ตั้งอยู่ที่บ้านกุดโง้งหมู่ที่ 4 ตำบลบุงคล้า มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์เป็นสถานที่รวบรวมไบเสมาที่พบในบริเวณรอบ ๆ หมู่บ้าน โดยนำมาเก็บไว้ในอาคารที่ปลูกสร้างทางด้านซ้ายของ ร.ร.บ้านกุดโง้ง ไบเสมาทั้งหมดทำด้วยหินทราย มีลักษณะเป็นแผ่นขนาดค่อนข้างใหญ่ ปลายมนแหลม ด้านหน้าจำหลักลายและบางแผ่นมีจารึกอยู่ที่ด้านหลังด้วย ไบเสมาที่สลักลวดลายทั้งชนิดแผ่นเรียบและรูปสลักก็รักษาไว้ในอาคาร ลวดลายที่ปรากฏบนไบเสมามักเป็นเรื่องราวทางพุทธศาสนาเล่าเรื่องชาดกตอนต่างๆ เช่น พรหมนารถชาดก หรือเป็นภาพรูปเคารพ เช่น ภาพพระโพธิสัตว์ประทับยืนบนดอกบัว ภาพพระพุทธเจ้าประทับบนบัลลังก์ใต้ต้นโพธิ์ หรือรูปสลูซึ่งสภาพก่อนปักดินอยู่นอกอาคาร เห็นเพียงยอดสลู ส่วนองค์

ระฆังรูปหม้อน้ำคงจะ ผิงอยู่ใต้ดิน นับเป็นกลุ่มเสมาที่สวยงามแห่งหนึ่งในเขตอีสานใต้ นอกจากนี้ระหว่างทางเข้าหมู่บ้านซ้ายขวาของถนนยังคงมีไบเสมาหินทรายขนาดต่างๆ กันปักหลงเหลืออยู่เป็นระยะ ๆ

6.4 การอุตสาหกรรม หน่วยธุรกิจเขต อบต.บุงคล้า

- โรงงานอุตสาหกรรม จำนวน.....2..... แห่ง
- โรงสี จำนวน.....6..... แห่ง
- โรงขนมจีน จำนวน.....1..... แห่ง

6.5 การพาณิชย์ และกลุ่มอาชีพ

- โรงแรม จำนวน.....1..... แห่ง
- รีสอร์ท จำนวน.....1..... แห่ง
- ค้าปลีก - ค้าส่ง จำนวน.....2..... แห่ง

- ห้องพัก จำนวน.....10....แห่ง

- ร้านค้า จำนวน.....72....แห่ง

แสดงการรวมกลุ่มและสภาพเงินทุนของชุมชนตำบลบุงคล้า

ที่	ชื่อกลุ่ม / องค์กร	ที่ตั้ง (หมู่ที่)	จำนวน สมาชิก (ราย)	เงินทุนหมุนเวียน (บาท)	หน่วยงาน ที่ให้การสนับสนุน
1	กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านขวาน้อย	1	59	15,000	กรมส่งเสริมการเกษตร
2	กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านบุงคล้า	3	31	31,000	
3	กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านหนองฉิม	2	60	15,000	
4	กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านโนนแดง	7	20	2,000	
5	กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านกุดโง้ง	4	34	3,400	
6	กลุ่มยุวเกษตรกรบ้านกุดโง้ง	4	15	10,000	
7	กลุ่มยุวเกษตรกรบ้านขวาน้อย	1	20	10,000	
8	กลุ่มยุวเกษตรกรบ้านหัวนา	6	22	10,000	
9	กลุ่มแปรรูปสินค้าเกษตรบ้านขวาน้อย	1	59	81,150	
10	กลุ่มฟื้นฟูอาชีพเกษตรกรหลังการพักชำระหนี้	1	40	4,700	
11	กลุ่มศูนย์ส่งเสริมและผลิตพันธุ์ข้าวชุมชน	3	31	45,000	
12	กลุ่มวิสาหกิจชุมชน 10 กลุ่ม	1-12	165	1,000,000	
รวม			556	1,307,250	

ที่มา :ศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีฯ. เวทีชุมชนตำบลบุงคล้า. 2562

6.6 แรงงาน

ประชากรส่วนใหญ่ในตำบลในตำบลบุงคล้า ประกอบอาชีพทำการเกษตร นอกเหนือจากฤดูทำนา แล้วจะทำงานรับจ้างทั่วไป ค่าจ้างแรงงานวันละ 300 บาท/วัน/คนขึ้นไป

10

7. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

7.1 การนับถือศาสนา

ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ มีวัดเป็นศูนย์รวมยึดเหนี่ยวทางจิตใจ รวม 7 แห่ง ดังนี้

1. วัดตาลเตี้ย
2. วัดนครรังสิต
3. วัดปทุมคงคา
4. วัดโพธิ์ชัย

5. วัดสัมพันธมิตร
6. วัดสามัคคีธรรม
7. วัดศรีสุนทร และสำนักสงฆ์ 1 แห่ง

7.2 ประเพณีและงานประจำปี

1. วันเข้าพรรษา
2. วันออกพรรษา
3. วันสงกรานต์
4. วันขึ้นปีใหม่
5. ประเพณีวันลอยกระทง
6. ประเพณีบุญประเพณี
7. ประเพณีทำบุญเลี้ยงศาลาตาปู่

7.3 ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้รวมกลุ่มจักสาน ทอเสื่อกก ซึ่งใช้วัสดุที่มีในท้องถิ่นเพื่อสืบทอดให้แก่ลูกหลานเยาวชนรุ่นหลัง และทำบายศรีสู่ขวัญ

ภาษาถิ่น ประชาชนส่วนใหญ่ใช้ภาษาอีสานพื้นเมือง

7.4 สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก -

8. ทรัพยากรธรรมชาติ

8.1 น้ำ ทรัพยากรน้ำ ตำบลบึงคล้ามีทรัพยากรแหล่งน้ำที่สำคัญ คือ

- ลำห้วยหลัวไหลผ่านทุกหมู่บ้าน
- ลำห้วยซีลองไหลผ่าน หมู่ที่ 1,2,7,8,10
- ลำห้วยประทาวไหลผ่าน หมู่ที่ 4
- หนองตาดำเป็นหนองน้ำขนาดใหญ่ จะปรับปรุงเป็นแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัด ตั้งอยู่ บ้านขวาน้อย หมู่ที่ 1

8.2 ป่าไม้ -

8.3 ภูเขา -

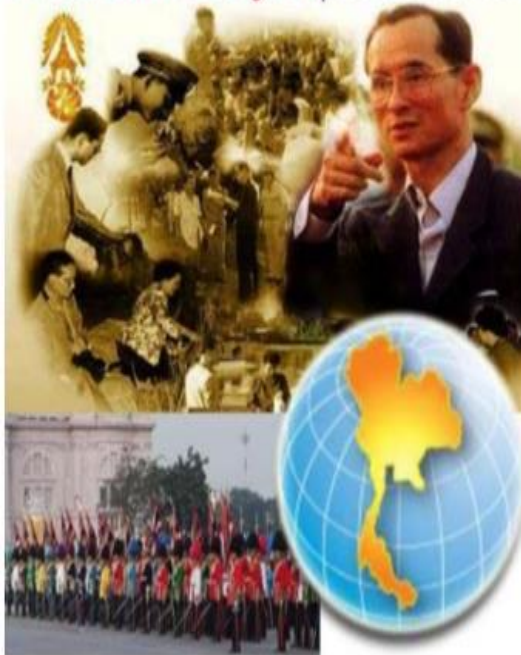
8.4 ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น -

1. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

1.1 แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

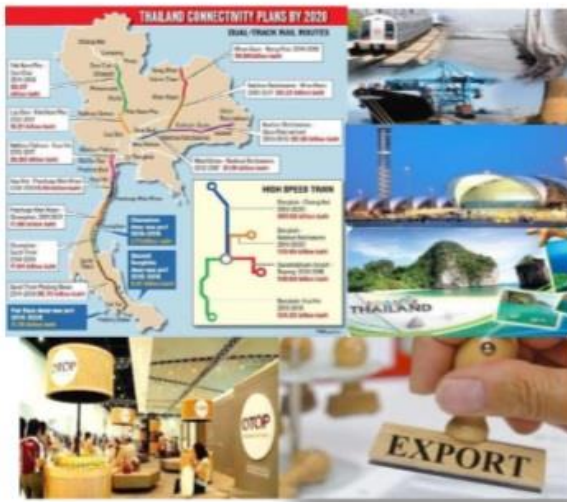
กรอบแนวทางที่สำคัญของยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี

1.ด้านความมั่นคง

- (1) เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและสถาปนาโครงสร้างระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (2) ปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม
- (3) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล
- (4) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาคความมั่นคงรูปแบบใหม่
- (5) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการเผชิญกำลังป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ สร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ
- (6) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม
- (7) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่นวนระนาบมากขึ้น

กรอบแนวทางที่สำคัญของยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี

2.ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

- (1) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ส่งเสริมการค้า การลงทุน พัฒนาสู่ชาติการค้า
- (2) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ เสริมสร้างฐานการผลิตเข้มแข็ง ยั่งยืน และส่งเสริมเกษตรกรรมยั่งยืนอยู่คู่เกษตรอินทรีย์เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (3) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกกระดับขีดความสามารถและพัฒนา SMEs สู่สากล
- (4) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมือง พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ
- (5) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการขนส่ง ความมั่นคงและพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการวิจัยและพัฒนา
- (6) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก สร้างความเป็นหุ้นส่วน การพัฒนากับนานาชาติ ส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ ฯลฯ

กรอบแนวทางที่สำคัญของยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี

3.ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

- (1) พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
- (2) การยกระดับการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง
- (3) ปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์
- (4) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี
- (5) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย

4.ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาค และเท่าเทียมกันทางสังคม

- (1) สร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม
- (2) พัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ
- (3) มีสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย
- (4) สร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม ทนทานวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน
- (5) พัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

กรอบแนวทางที่สำคัญของยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี

5.ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (1) จัดระบบอนุรักษ์ พื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
- (2) วางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง 25 ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ
- (3) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (4) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (5) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (6) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

กรอบแนวทางที่สำคัญของยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี

**6. ด้านการปรับสมดุลและพัฒนา
ระบบการบริหารจัดการภาครัฐ**

- (1) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงาน ภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม
- (2) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
- (3) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนา บุคลากรภาครัฐ
- (4) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (5) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่าง ๆ
- (6) ให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล
- (7) พัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- (8) ปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

กรอบแนวทางที่สำคัญของยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี

1. ด้านความมั่นคง

- (1) เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรง เป็นประมุข
- (2) ปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่น ในกระบวนการยุติธรรม
- (3) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายในตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคง ชายแดนและชายฝั่งทะเล
- (4) การพัฒนาระบบกลไกมาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับและรักษาคุณภาพ ความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่
- (5) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศการรักษาความสงบเรียบร้อย ภายในประเทศ สร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ
- (6) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐาน ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม
- (7) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่แนวนอนมากขึ้น

2. ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

- (1) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจส่งเสริมการค้า การลงทุน พัฒนาสู่ชาติการค้า

- (2) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ เสริมสร้างฐานการผลิตเข้มแข็งยั่งยืน และส่งเสริมเกษตรกรรายย่อย
สู่เกษตรยั่งยืนเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (3) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกระดับผลิตภาพแรงงาน
และพัฒนา SMEs สู่สากล
- (4) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมือง พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมือง
ศูนย์กลางความเจริญ

14

- (5) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการขนส่ง ความมั่นคงและพลังงาน ระบบเทคโนโลยี
สารสนเทศและการวิจัยและพัฒนา
- (6) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนากับนานาชาติ ส่งเสริม
ให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ ฯลฯ

3. ด้านการพัฒนาและเสริมศักยภาพคน

- (1) พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
- (2) การยกระดับการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง
- (3) ปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์
- (4) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาพที่ดี
- (5) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย

4. ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

- (1) สร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม
- (2) พัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ
- (3) มีสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย
- (4) สร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน
- (5) พัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

5. ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (1) จัดระบบอนุรักษ์ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
- (2) วางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง 25 ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการ
อุทกภัยอย่างบูรณาการ
- (3) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (4) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (5) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (6) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

6. ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

- (1) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐให้มีขนาดที่เหมาะสม

- (2) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
- (3) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
- (4) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (5) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่าง ๆ
- (6) ให้ทันสมัยเป็นธรรมและเป็นสากล
- (7) พัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- (8) ปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี พ.ศ.2561-2580

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติทางการทหาร เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตยมีการปกครองระบบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติศาสนา พระมหากษัตริย์ มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่อง และโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศชุมชนมีความเข้มแข็งครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิตมีงาน และรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิตมีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงานและน้ำมีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลงประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์ จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วน มีคุณภาพชีวิตตามส่วน มาตรฐานขององค์การสหประชาชาติไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจน เศรษฐกิจในประเทศมีความ เข้มแข็งขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่างๆ ทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศ เพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไปและประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลกและมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย

เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่งการผลิตการค้าการลงทุนและการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ทุนทางปัญญาทุนทางการเงินทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักรทุนทางสังคมและทุน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญรายได้และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักใช้การรักษาและการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนไม่ใช่ ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดีไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ

การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและ สิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม ความเอื้ออาทรเสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวมรัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุลมีเสถียรภาพและยั่งยืน

1.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ.2560-2564 ได้น้อมนำหลัก “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปรัชญานำทางในการพัฒนาประเทศอย่างต่อเนื่องจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9-11 โดยการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ครั้งนี้ คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช) ได้จัดทำบนพื้นฐานของกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) ซึ่งเป็นแผนหลักของการพัฒนาประเทศและเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals:SDGs) รวมทั้งการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย 4.0 ตลอดจนประเด็นการปฏิรูปประเทศ นอกจากนั้นได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน เพื่อร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาประเทศ รวมทั้งร่วมจัดทำรายละเอียดยุทธศาสตร์ของแผนฯ เพื่อมุ่งสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน”

ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศไว้ทั้งหมด 10 ยุทธศาสตร์ โดยมียุทธศาสตร์ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี และอีก 4 ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ ทุนมนุษย์ของประเทศไทยยังมีปัญหาในด้านคุณภาพคนในช่วงแต่ละวัย

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 : การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 5 : การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 6 : การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและ
ธรรมาภิบาลในสังคมไทย

ยุทธศาสตร์ที่ 7 : การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

ยุทธศาสตร์ที่ 8 : การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 9 : การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ 10 : ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

1. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ ทุนมนุษย์ของประเทศไทยยังมีปัญหาในด้านคุณภาพคนในช่วงแต่ละวัย

ทุนมนุษย์ของประเทศไทยยังมีปัญหาในด้านคุณภาพคนในแต่ละช่วงวัย โดยผลลัพธ์ทางการศึกษาของเด็กวัยเรียนค่อนข้างต่ำ การพัฒนาความรู้และทักษะของแรงงานไม่ตรงกับตลาดงานในขณะที่คนไทยจำนวนไม่น้อยยังไม่สามารถคัดกรองและเลือกรับวัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสม ซึ่งส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตค่านิยม ทักษะคิด และพฤติกรรมในการดำเนินชีวิต การพัฒนาในระยะต่อไปจึงต้องให้ความสำคัญกับการวางรากฐานการพัฒนาคนให้มีความสมบูรณ์ เพื่อให้คนไทยมีทักษะคิดและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพสูงตามมาตรฐานสากล และสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องมีสุขภาวะที่ดีขึ้นคนทุกช่วงวัยมีทักษะ ความรู้ และความสามารถเพิ่มขึ้น รวมทั้งสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้น แนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย

(1) ปรับเปลี่ยนค่านิยมคนไทยให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย จิตสาธารณะ และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ อาทิ ส่งเสริมให้มีกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งในและนอกห้องเรียนที่สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ความมีระเบียบวินัย และจิตสาธารณะ

(2) พัฒนาศักยภาพ คนให้มีทักษะ ความรู้ และความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า อาทิ ส่งเสริม เด็กปฐมวัยให้มีการพัฒนา ทักษะทางสมองและทางสังคมที่เหมาะสม เด็กวัยเรียนและวัยรุ่นมีทักษะการคิด วิเคราะห์อย่าง เป็นระบบ

17

(3) ยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต อาทิ ปรับระบบบริหารจัดการสถานศึกษา ขนาดเล็ก ให้มีการจัดทรัพยากรร่วมกันให้มีขนาดและจำนวนที่เหมาะสม ปรับปรุงแหล่งเรียนรู้ในชุมชนให้เป็นแหล่ง เรียนรู้เชิง สร้างสรรค์และมีชีวิต

(4) ลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพและให้ทุกภาคส่วนคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพ อาทิ ส่งเสริมให้มี กิจกรรมทางสุขภาพและโภชนาการที่เหมาะสมกับวัย ปรับปรุงมาตรการทางกฎหมายและภาษีในการควบคุมผลิตภัณฑ์ที่ ส่งผลเสียต่อสุขภาพ

(5) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการระบบสุขภาพ ภาครัฐและปรับระบบการเงินการคลังด้านสุขภาพ อาทิ ปรับระบบบริหารจัดการทรัพยากรร่วมกันระหว่างสถานพยาบาลทุกสังกัดในเขตพื้นที่สุขภาพ

(6) พัฒนาระบบการดูแลและสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับสังคมสูงวัย อาทิ ผลักดันให้มีกฎหมาย การ ดูแลผู้สูงอายุระยะยาว และ

(7) ผลักดันให้สถาบันทางสังคมมีส่วนร่วม ร่วมพัฒนาประเทศอย่างเข้มแข็ง อาทิ กำหนดมาตรการดูแล ครอบครัวยุคใหม่และส่งเสริมสถาบันการศึกษาให้เป็นแหล่งบริการความรู้ทางวิชาการที่ทุกคนเข้าถึงได้

2. ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

การพัฒนาในช่วงที่ผ่านมาทำให้สังคมไทยก้าวหน้าไปหลายด้าน แต่การแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำและ สร้างความเป็นธรรมในสังคมไทยมีความคืบหน้าช้า ทั้งเรื่องความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มประชากรความแตกต่าง ของคุณภาพการบริการภาครัฐ รวมทั้งข้อจำกัดในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมและเทคโนโลยีของกลุ่ม ผู้ด้อยโอกาส และกลุ่มที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกล ดังนั้น การพัฒนาในระยะต่อไป จึงจำเป็นต้องมุ่งลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ

ด้านรายได้ของกลุ่มคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมที่แตกต่างกัน แก้ไขปัญหาความยากจน เพิ่มโอกาสการเข้าถึงบริการ พื้นฐานทางสังคมของภาครัฐ รวมทั้งเพิ่มศักยภาพชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็ง เพื่อให้ชุมชนพึ่งพา ตนเองและได้รับส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจมากขึ้น แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย

(1) การเพิ่มโอกาสให้กับกลุ่มเปราะบาง ประชากรร้อยละ 40 ที่มีรายได้น้อยสามารถเข้าถึงบริการที่มี คุณภาพ ของรัฐและมีอาชีพ อาทิ ขยายโอกาส การเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพให้แก่เด็กและเยาวชนที่ด้อยโอกาสทาง การศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยให้การดูแลนักเรียนที่ครอบครัวยากจนตั้งแต่การสร้างรายได้ของครัวเรือน สนับสนุนค่าเดินทางไปยัง สถานศึกษาให้ทุนการศึกษาต่อระดับสูง

(2) การกระจายการให้บริการภาครัฐทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข และสวัสดิการที่มีคุณภาพให้ครอบคลุม และทั่วถึง อาทิ บริหารจัดการการให้บริการสาธารณสุขที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ผ่านการพัฒนาาระบบส่งต่อผู้ป่วย ทั้งในระดับจังหวัด ภาค และระดับประเทศให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และ

(3) เสริมสร้างศักยภาพชุมชน การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนและการสร้างความเข้มแข็งการเงินฐานรากตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ มีสิทธิในการจัดการทุนที่ดินและทรัพยากรภายในชุมชน อาทิ สนับสนุนการให้ความรู้ในการบริหารจัดการทางการเงินแก่ชุมชนและครัวเรือน การป้องกันคุ้มครองการเงินของชุมชนให้ทำหน้าที่เป็นสถาบันการเงินในระดับหมู่บ้าน/ตำบลที่ทำหน้าที่ทั้งการให้กู้ยืมและการออม และจัดตั้งโครงข่ายการเงินฐานราก โดยมีธนาคารออมสินและธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์เป็นแม่ข่าย

3. ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

เศรษฐกิจไทยขยายตัวต่ำกว่าศักยภาพอย่างต่อเนื่องเป็นเวลาหลายปี ทั้งจากผลกระทบของเศรษฐกิจโลกซบเซา และข้อจำกัดภายในประเทศเองที่เป็นอุปสรรคต่อการเพิ่มผลิตภาพและขีดความสามารถในการแข่งขัน รวมทั้งฐานเศรษฐกิจภายในประเทศขยายตัวช้า การพัฒนา 5 ปี ต่อจากนี้ไป จึงเน้นให้เศรษฐกิจเติบโตได้ตามศักยภาพและมีเสถียรภาพ ภาคส่งออกมีการพัฒนาจนสามารถขยายตัวและเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย ผลิตภาพการผลิตของประเทศเพิ่มขึ้น การลงทุนภาครัฐและเอกชนมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องและมาจากความร่วมมือกันมากขึ้น

18

ประชาชนและผู้ประกอบการเข้าสู่ระบบภาษีมากขึ้น และประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจสูงขึ้น นอกจากนี้ ยังเน้นให้เศรษฐกิจรายสาขามีการเติบโตอย่างเข้มแข็ง ภาคการเกษตรเน้นเกษตรกรรมยั่งยืนและให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น มีการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมนิเวศ การท่องเที่ยวสามารถทำรายได้และแข่งขันได้มากขึ้น วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจมากขึ้น ภาคการเงินมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย

(1) การบริหารจัดการเศรษฐกิจ ส่วนรวม ทั้งในด้านการคลัง อาทิ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดแผนงาน โครงการ การจัดสรรงบประมาณ การบริหาร และการตรวจสอบกระบวนการงบประมาณ และด้านการเงิน อาทิ เพิ่มประสิทธิภาพของระบบการเงินและสถาบันการเงินทั้งในตลาดเงินและตลาดทุนให้สามารถสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจ และ

(2) การเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ มุ่งเน้นการสร้างเชื่อมโยงของห่วงโซ่มูลค่าระหว่างภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการ และการค้าการลงทุน เพื่อยกระดับศักยภาพในการแข่งขันของประเทศโดยยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารเข้าสู่ระบบมาตรฐานต่อยอดความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพปัจจุบันเพื่อยกระดับไปสู่อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงวางอนาคตรากฐานการพัฒนาอุตสาหกรรม เสริมสร้างขีดความสามารถการแข่งขันในเชิงธุรกิจของภาคบริการ ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและกฎระเบียบเพื่อส่งเสริมการค้าที่เป็นธรรมและอำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุน

4. ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

ปัจจุบันสภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกำลังเป็นจุดอ่อนสำคัญต่อการรักษาฐานการผลิตและการให้บริการ รวมทั้ง การดำรงชีวิตของคนไทย ซึ่งปัญหาดังกล่าวเกิดจากการลดลงของพื้นที่ป่าไม้ ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม

ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคาม ความเสี่ยงในการขาดแคลนทรัพยากรน้ำในอนาคต ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้น ตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติมีความผันผวน และรุนแรงมากขึ้นและข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศทวีความเข้มข้น ซึ่งจะส่งผลต่อ แนวทางการพัฒนาประเทศในอนาคต ดังนั้น การพัฒนาในระยะต่อไปจึงมุ่งเน้นการรักษาและฟื้นฟูฐาน ทรัพยากรธรรมชาติ การสร้างความมั่นคงด้านน้ำ และการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำให้มีประสิทธิภาพ การสร้างคุณภาพ สิ่งแวดล้อมที่ดี ลด มลพิษ และลดผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนและระบบนิเวศ การเพิ่มประสิทธิภาพการ ลดก๊าซ เรือนกระจกและขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหาร จัดการเพื่อลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ และลดความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สินที่เกิดจากสาธารณภัย แนวทางการพัฒนา สำคัญ ประกอบด้วย

- (1) การรักษาฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ สร้าง สมดุลของการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม
- (2) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ ทรัพยากรน้ำเพื่อให้เกิดความมั่นคง สมดุล และยั่งยืน
- (3) การแก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อม
- (4) ส่งเสริมการ ผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (5) สนับสนุนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และเพิ่มขีด ความสามารถในการปรับตัวต่อการ เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (6) การบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ
- (7) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการและกลไกแก้ไขปัญหาความขัดแย้งด้านทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม
- (8) การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ

19

5. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน

กระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในปัจจุบัน มีแนวโน้มส่งผลกระทบต่อความ มั่นคงและ เสถียรภาพของประเทศไทยในหลายมิติ ทั้งภัยคุกคามภายนอก ในเรื่องการขยายอิทธิพลและการเพิ่ม บทบาทของ ประเทศ มหาอำนาจในภูมิภาคต่างๆ ของโลก อาชญากรรมข้ามชาติและการก่อการร้ายและภัย คุกคามภายในประเทศ ได้แก่ ความเห็นต่างทางความคิดและอุดมการณ์ของคนในชาติ การสร้างสถานการณ์ใน จังหวัดชายแดนภาคใต้ และการ คุกคามทาง เศรษฐกิจ โดยอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ ดังนั้น การพัฒนาในระยะต่อไป จึงเน้นในเรื่องการปกป้องและเชิดชู สถาบัน พระมหากษัตริย์ให้เป็นสถาบันหลักของประเทศ สังคมมีความสมานฉันท์ ประชาชนมีส่วนร่วมป้องกันแก้ไข ปัญหาความ มั่นคง ประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีโอกาสใน การศึกษาและ การประกอบ อาชีพที่สร้างรายได้เพิ่มขึ้น ประเทศไทยมีความสัมพันธ์และความร่วมมือด้านความ มั่นคงกับนานาประเทศ ในการป้องกันภัย คุกคามในรูปแบบต่างๆ ควบคู่ไปกับการรักษาผลประโยชน์ของชาติ มี ความพร้อมต่อการรับมือภัย คุกคามทั้งภัยคุกคามทาง ทหารและภัยคุกคามอื่นๆ และแผนงานด้านความมั่นคงมี การบูรณาการสอดคล้องกับนโยบาย การพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย

- (1) การรักษาความมั่นคงภายใน เพื่อให้เกิด ความสงบในสังคมและธำรงไว้ซึ่งสถาบันหลักของชาติ
- (2) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมในการรับมือภัยคุกคามทั้ง การทหารและภัยคุกคามอื่นๆ
- (3) การส่งเสริมความร่วมมือกับ ต่างประเทศด้านความมั่นคง เพื่อบูรณาการความร่วมมือกับมิตรประเทศเพื่อ ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคม และการป้องกันภัยคุกคามข้ามชาติ
- (4) การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติทางทะเลเพื่อคงไว้ซึ่ง อำนาจอธิปไตยและสิทธิอธิปไตยใน เขตทะเล และ
- (5) การบริหารจัดการความมั่นคงเพื่อการพัฒนา เพื่อให้เกิด ความสอดคล้องกันระหว่างแผนงานที่เกี่ยวข้องกับ ความมั่นคงการพัฒนาภายใต้การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน

6. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ และธรรมาภิบาลใน สังคมไทย ระบบการบริหารจัดการในภาครัฐที่ขาดประสิทธิภาพเป็นอุปสรรคที่สำคัญต่อการ พัฒนาประเทศมาอย่างต่อเนื่อง ทั้งการให้บริการประชาชนยังไม่ได้มาตรฐานสากล การบังคับใช้กฎหมายที่ขาดประสิทธิภาพ การบริหารจัดการ และการให้บริการของท้องถิ่นขาดความโปร่งใส ระบบและกระบวนการ ยุติธรรมไม่สามารถอำนวยความสะดวกได้อย่าง สมอภาคและเป็นธรรม รวมทั้งการทุจริตประพฤติมิชอบในสังคมไทย การพัฒนาระยะต่อไปจึงต้องเร่งปฏิรูปการบริหาร จัดการภาครัฐให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจัง โดยมุ่งเน้นในเรื่องการลดสัดส่วนค่าใช้จ่ายด้าน บุคลากร และเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการให้บริการของภาครัฐ รวมทั้งประสิทธิภาพการประกอบธุรกิจ ของประเทศ การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การปรับคณะมนตรี การรับรู้การทุจริตให้อยู่ในระดับที่ดีขึ้น และ การลดจำนวนการดำเนินคดีกับผู้ได้กระทำความผิด แนวทางการพัฒนา สำคัญ ประกอบด้วย

- (1) ปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงาน บทบาท ภารกิจ และคุณภาพบุคลากรภาครัฐ ให้มีความโปร่งใส ทันสมัย คล่องตัว มีขนาดที่เหมาะสม เกิดความคุ้มค่า
- (2) ปรับปรุงกระบวนการงบประมาณ และสร้างกลไกในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลังภาครัฐ เพื่อให้ การจัดสรรและการใช้จ่ายมีประสิทธิภาพ
- (3) เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการให้บริการสาธารณะให้ได้ มาตรฐานสากล เพื่อให้ประชาชนและ ภาค ธุรกิจได้รับบริการที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน และอำนวยความสะดวก ตรงตามความต้องการ

20

- (4) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ ประชาชนได้รับการ บริการ อย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึง
- (5) ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ เพื่อให้สังคมไทยมีวินัย โปร่งใส และยุติธรรม และ
- (6) ปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมให้มีความ ทันสมัย เป็นธรรม และสอดคล้องกับข้อบังคับ สากลหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ

7. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

ที่ผ่านมาการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศประสบปัญหาด้านความต่อเนื่อง ในการดำเนินการ และ ปัญหาเชิงปริมาณคุณภาพ และการบริหารจัดการการให้บริการที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ทำให้มีข้อจำกัดในการสนับสนุนการพัฒนาประเทศให้มีประสิทธิภาพ การพัฒนาในระยะต่อไปจึงมุ่งเน้นในเรื่องการลดความเข้มของการใช้พลังงานและลดต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศ การพัฒนาระบบขนส่งทางรางและทางน้ำ เพิ่มปริมาณการเดินทาง ด้วยระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมือง และขยายขีดความสามารถในการรองรับปริมาณผู้โดยสารของท่าอากาศยานในกรุงเทพมหานครและท่าอากาศยานในภูมิภาค การเพิ่มความสามารถในการแข่งขันด้านโลจิสติกส์และการอำนวยความสะดวกทางการค้า การพัฒนาด้านพลังงานเพื่อเพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายและลดการพึ่งพาก๊าซธรรมชาติในการผลิตไฟฟ้า การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล และการพัฒนาด้านสาธารณสุข (น้ำประปา) แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย

- (1) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านขนส่ง อาทิ พัฒนาระบบรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทาง และขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายถนน พัฒนา ระบบขนส่งทางอากาศ และพัฒนาระบบขนส่งทางน้ำ
- (2) การสนับสนุนการพัฒนาาระบบขนส่ง อาทิ การพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกิดจากการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและพัฒนากิจการบริการจัดการในสาขาขนส่งการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น
- (3) พัฒนาระบบโลจิสติกส์ อาทิ พัฒนาและยกระดับมาตรฐานระบบการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานให้ได้มาตรฐานสากล และพัฒนาและยกระดับมาตรฐานการอำนวยความสะดวกทางการค้า
- (4) พัฒนาด้านพลังงาน อาทิ จัดหาพลังงานให้เพียงพอและสร้างความมั่นคงในการผลิตพลังงาน เพิ่มศักยภาพ การบริหาร จัดการ การผลิต และ การใช้พลังงานทดแทนและพลังงานสะอาด
- (5) พัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล อาทิ พัฒนาและ ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคมของประเทศให้ทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี ดิจิทัลในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางธุรกิจ และ
- (6) พัฒนาระบบน้ำประปา อาทิ พัฒนาระบบน้ำประปาให้ครอบคลุมและทั่วถึง และการบริหารจัดการ การใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพและการสร้างนวัตกรรม

8. ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

การพัฒนา เศรษฐกิจของประเทศไทยในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา อาศัยการเพิ่มประสิทธิภาพจากปัจจัยความได้เปรียบด้าน แรงงาน ทรัพยากรธรรมชาติ และการนำเข้าเทคโนโลยีสำเร็จรูปจากต่างประเทศมากกว่าการสะสมองค์ความรู้ เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของตนเอง ทำให้ส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางด้านเทคโนโลยีซึ่งมีมูลค่าเพิ่มสูงตกอยู่กับประเทศผู้เป็นเจ้าของเทคโนโลยี อีกทั้งการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาอย่างไม่เพียงพอที่จะขับเคลื่อนประเทศสู่สังคมนวัตกรรมได้ การพัฒนาจึงเน้นในเรื่องการเพิ่มความเข้มแข็งด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศ และการเพิ่มความสามารถในการ ประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อยกระดับ ความสามารถการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ และ คุณภาพชีวิตของประชาชน แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย

(1) เร่งส่งเสริมการลงทุนวิจัยและพัฒนาและผลักดันสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และเชิงสังคม อาทิ ลงทุนวิจัยและพัฒนาในกลุ่มเทคโนโลยีที่ประเทศไทย มีศักยภาพพัฒนาได้เองและกลุ่มเทคโนโลยีที่นำสู่การพัฒนาแบบก้าวกระโดดลงทุนวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี และนวัตกรรมทางสังคมเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

(2) พัฒนา ผู้ประกอบการให้เป็นผู้ประกอบการทางเทคโนโลยี อาทิ ส่งเสริมผู้ประกอบการให้มีบทบาทหลัก ด้านนวัตกรรม เทคโนโลยีและร่วมกำหนดทิศทางการพัฒนานวัตกรรม ส่งเสริมการสร้างสรรค่นวัตกรรมด้านการออกแบบ และการจัดการธุรกิจที่ผสมผสานการใช้เทคโนโลยีให้แพร่หลายในกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจของไทย และ

(3) พัฒนาสภาวะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ด้านบุคลากรวิจัย อาทิ การเร่งการ ผลิตบุคลากรสายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีคุณภาพและสอดคล้องกับความต้องการโดยเฉพาะในสาขา STEM และพัฒนาศักยภาพนักวิจัยให้มีทั้งความรู้และความเข้าใจในเทคโนโลยี

9. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ประเทศไทยต้องใช้ประโยชน์จากศักยภาพและภูมิสังคมเฉพาะของพื้นที่ และการดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกเพื่อ เสริมจุดเด่นในระดับภาคและจังหวัดในการเป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญ ประกอบกับการขยายตัวของประชากรในเขตเมืองจะเป็นโอกาสในการกระจายความเจริญและยกระดับรายได้ของประชาชนโดยการพัฒนาเมืองให้เป็นเมืองน่าอยู่และมีศักยภาพในการรองรับการค้าการลงทุน รวมทั้งลดแรงกดดันจากการกระจุกตัว ของการพัฒนาในกรุงเทพฯและภาคกลางไปสู่ภูมิภาค นอกจากนี้การเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนยังเป็นโอกาสในการเปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดนเชื่อมโยงการค้าการลงทุนในภูมิภาคของ ไทยกับประเทศเพื่อนบ้านอีกด้วย

ดังนั้น การพัฒนาจึงมุ่งเน้นในเรื่องการลดช่องว่างรายได้ระหว่างภาคและมีการกระจาย รายได้ที่เป็นธรรมมากขึ้น การเพิ่มจำนวนเมืองศูนย์กลางของจังหวัดเป็นเมืองน่าอยู่สำหรับคนทุกกลุ่มในสังคม พื้นที่ฐานเศรษฐกิจหลักมีระบบการผลิตที่มีประสิทธิภาพสูงและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการเพิ่มมูลค่าการ ลงทุนในพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดน แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย

(1) การพัฒนาภาคเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กระจายตัวอย่างทั่วถึง พัฒนาภาคเหนือให้เป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง พัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้หลุดพ้นจากความยากจนสู่เป้าหมายการพึ่งตนเอง พัฒนาภาคกลางเป็นฐานเศรษฐกิจ ชี้นำ พัฒนาภาคใต้เป็นฐานการสร้างรายได้ที่หลากหลายการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

(2) การพัฒนาเมือง อาทิ พัฒนาสภาพแวดล้อม เมืองศูนย์กลางของจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่ส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองอย่างมีบูรณาการภายใต้การมีส่วนร่วมของส่วนกลาง ส่วนท้องถิ่น ภาคประชาสังคม และภาคเอกชน พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมือง และ

(3) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ อาทิ พัฒนาพื้นที่พื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกให้เป็นฐานการผลิตอุตสาหกรรมหลักของประเทศที่ขยายตัวอย่างมีสมดุล มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ พัฒนา พื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดนเป็นประตูเศรษฐกิจเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านให้เจริญเติบโตอย่างยั่งยืน และเกิดผลที่เป็น รูปธรรม

10. ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

การพัฒนาความร่วมมือ ระหว่างประเทศของไทยในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ยึดหลักคิดเสรี เปิดเสรี และ เปิดโอกาส โดยมุ่งเน้นการพัฒนาและขยายความร่วมมือทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคง และอื่นๆ กับมิตรประเทศ และเป็นการขับเคลื่อนต่อเนื่องจากการดำเนินการภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 โดยกำหนดเป็นแนวทางการ

22

ดำเนินนโยบายการค้าและการลงทุนที่เสรีเปิดกว้าง และเป็นธรรม ดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกในการแสวงหาตลาดใหม่ๆ ส่งเสริมให้ประกอบการไทยไปลงทุนในต่างประเทศ และส่งเสริมความร่วมมือเพื่อการพัฒนา กับ ประเทศในอนุภูมิภาคและภูมิภาค รวมทั้งประเทศนอกภูมิภาค ดังนั้น การพัฒนาจึงมุ่งเน้นในเรื่องการมีเครือข่ายการเชื่อมโยงตามแนวระเบียง เศรษฐกิจที่ ครอบคลุมและมีการใช้ประโยชน์ได้เต็มศักยภาพ การเพิ่มระบบห่วงโซ่มูลค่าในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน ประเทศไทย เป็นฐานเศรษฐกิจ การค้าและการลงทุนที่สำคัญในภูมิภาคอนุภูมิภาค อาเซียน และเอเชีย รวมทั้งมีการพัฒนาส่วนขยายจาก แนวระเบียงเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคให้ครอบคลุมภูมิภาคอาเซียน เอเชียตะวันออก และเอเชียใต้ และประเทศไทยเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่สำคัญทั้งในระดับ แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย

- (1) ขยายความร่วมมือทางการค้าและการลงทุนกับมิตรประเทศ และแสวงหาตลาดใหม่สำหรับสินค้า และ บริการของไทย
- (2) พัฒนาความเชื่อมโยงด้าน การคมนาคมขนส่ง โลจิสติกส์ และโทรคมนาคมในกรอบความร่วมมืออนุภูมิภาค ภายใต้แผนงาน GMS, ACMECS, IMT-GT, BIMSTEC ,และ JDS และภูมิภาคอาเซียนเพื่ออำนวยความสะดวก และลดต้นทุน ด้านโลจิสติกส์
- (3) พัฒนาและส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การบริการ และการลงทุนที่โดดเด่น ในภูมิภาค
- (4) ส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศของผู้ประกอบการไทย
- (5) เปิดประตูการค้าและพัฒนาความร่วมมือ กับประเทศเพื่อนบ้านในลักษณะหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ทั้งในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาคที่มีความเสมอภาคกัน
- (6) สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับประเทศในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติ
- (7) เข้าร่วมเป็น ภาควิชาความร่วมมือระหว่างประเทศโดยมีบทบาทที่สร้างสรรค์
- (8) ส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติในการสร้างความมั่นคงในทุกด้านที่เกี่ยวกับเรื่องความอยู่ดีมีสุขของประชาชน
- (9) บูรณาการภารกิจด้านความร่วมมือระหว่างประเทศและด้านการต่างประเทศ และ
- (10) ส่งเสริมให้เกิดการปรับตัวภายในประเทศที่สำคัญ

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (2561 – 2580)

“ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

ความเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี กับแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12

ความเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580) กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564)

1. คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 22 ธันวาคม 2558 เห็นชอบทิศทางและกรอบยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564) ตามที่สำนักงานฯ เสนอและให้สำนักงานฯ รับความเห็นของสำนักงานงบประมาณไปพิจารณาดำเนินการต่อไป ทั้งนี้ เพื่อให้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 มีความครบถ้วนสมบูรณ์สอดคล้องกับ

สถานการณ์ปัจจุบันและแนวทางการปฏิรูปประเทศให้สำนักงานฯ พิจารณาปรับปรุงรูปแบบและแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาฉบับที่ 12 ใน 4 ประเด็นหลักดังนี้

- 1) ต้องมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปีและมีการแปลงยุทธศาสตร์ชาติดังกล่าวเป็นแผนงานโครงการในช่วง 5 ปีโดยระบุแผนปฏิบัติการและกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จที่เป็นรูปธรรมรวมทั้งให้มีการประเมินผลของการดำเนินงานในรอบ 1 ปีและ 5 ปีเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงแนวทางการดำเนินงานของรัฐบาลต่อไป
- 2) ปรับปรุงเนื้อหาของแผนพัฒนาฉบับที่ 12 ให้สอดคล้องและสะท้อนถึงการดำเนินงานตามนโยบายสำคัญของรัฐบาลที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มีการขับเคลื่อนไปแล้วในช่วงที่ผ่านมา
- 3) ระบุกลไกการขับเคลื่อนแผนพัฒนาฉบับที่ 12 ไปสู่การปฏิบัติให้เป็นรูปธรรมโดยเฉพาะกลไกทางกฎหมายและกลไกประชารัฐที่จะช่วยสนับสนุนให้ทุกภาคส่วนดำเนินการตามแผนพัฒนาฉบับที่ 12 ทั้งนี้ให้สำนักงานฯ เสนอกลไกดังกล่าวให้รองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุ เครืองาม) พิจารณาก่อนนำเสนอคณะรัฐมนตรี
- 4) ในขั้นตอนการจัดทำแผนพัฒนาฉบับที่ 12 ให้สำนักงานฯ ประสานงานกับคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติอย่างใกล้ชิดและจัดให้มีกระบวนการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐเอกชนและประชาสังคมเพื่อให้แนวทางการพัฒนาเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

2. แผนพัฒนาฉบับที่ 12 จึงนำวิสัยทัศน์ของยุทธศาสตร์ชาติมาเป็นวิสัยทัศน์ของแผนพัฒนาฉบับที่ 12 และนำยุทธศาสตร์การพัฒนาทั้ง 6 ด้านที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติมาเป็นแนวทางในการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาของ

24

แผนพัฒนาฉบับที่ 12 ในลักษณะของการถ่ายทอดยุทธศาสตร์ระยะยาวลงสู่การปฏิบัติในช่วงเวลา 5 ปีโดยกำหนดยุทธศาสตร์ให้ตอบสนองกับบริบทการพัฒนาที่จะเกิดขึ้นในช่วง 5 ปีแรกของยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2560 - 2564) เป็นสำคัญ

1.3. แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

3.1 แผนพัฒนาภาค

แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.ศ. 2560 – 2565

แนวคิดและทิศทางการพัฒนา

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีปัญหาพื้นฐานด้านการขาดแคลนน้ำ ดินคุณภาพต่ำ ประสบอุทกภัย และภัยแล้งซ้ำซาก คนมีปัญหาทั้งในด้านความยากจน และมีปัญหาภาวะทุพโภชนาการ แต่มีความพร้อม ด้านสถาบันการศึกษาและสถาบันวิจัย ดังนั้น การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไปสู่ความ “มั่นคง ยั่งยืน” จำเป็นจะต้องแก้ไขปัญหาคือพื้นฐานควบคู่ไปกับการพัฒนาการวิจัยเพื่อใช้ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายใน ภาคให้มีการเจริญเติบโตได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมทั้งการแสวงหาโอกาสการนำความรู้ ทักษะ เทคโนโลยีและ นวัตกรรมจากภายนอกมาช่วยขับเคลื่อน โดยการใช้ประโยชน์จากโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้าน คมนาคมขนส่งขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับโครงข่ายระบบการคมนาคมขนส่งและพื้นที่เศรษฐกิจหลักของประเทศ รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากการเชื่อมโยงและข้อตกลงกับประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่มอนุภูมิภาคแม่น้ำโขงที่กำลังมีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วมาเสริมสร้างกิจกรรมการพัฒนาใหม่ๆ ให้แก่ภาค เพื่อให้มีอัตราการเติบโตที่สูงเพียงพอต่อการลดความเหลื่อมล้ำกับพื้นที่ส่วนอื่น ๆ ของประเทศได้ ในระยะยาว

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ : พัฒนาอีสานสู่มิติใหม่ให้เป็น “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง”

วัตถุประสงค์

1. เพื่อแก้ปัญหาปัจจัยพื้นฐานด้านน้ำและดิน ให้เอื้อต่อการประกอบอาชีพ การดำรงชีพและการพัฒนาเศรษฐกิจของภาค
2. เพื่อดูแลช่วยเหลือคนจน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี พึ่งพาตนเองพึ่งพาครอบครัว และพึ่งพากันในชุมชนได้
3. เพื่อยกระดับการผลิตและการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยใช้ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมสนับสนุนให้การเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคไม่ต่ำกว่าระดับประเทศ
4. เพื่อเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าของระบบเศรษฐกิจภาคเข้ากับระบบเศรษฐกิจของประเทศ และภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
5. เพื่อพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขงและมีบทบาทสนับสนุนประเทศเป็นศูนย์กลางภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

เป้าหมาย

1. อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือขยายตัวเพิ่มขึ้น
2. สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (GiniCoefficient) ในการกระจายรายได้ภาคตะวันออกเฉียงเหนือลดลง

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

- ยุทธศาสตร์ที่ 1 บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพ ชีวิตอย่างยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ 2 แก้ปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม
- ยุทธศาสตร์ที่ 3 สร้างความเข้มแข็งของฐานเศรษฐกิจภายในควบคู่กับ การแก้ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติ
- ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ

ยุทธศาสตร์ที่ 5 ใช้โอกาสจากการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจหลักภาคกลางและพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (EEC) เพื่อพัฒนาเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ๆของภาค

ยุทธศาสตร์ที่ 6 พัฒนาความร่วมมือและใช้ประโยชน์จากข้อตกลงกับประเทศ เพื่อนบ้านในการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตามแนวชายแดนและแนวระเบียงเศรษฐกิจ

3.2 แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1(นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์)ระยะ 5 ปีพ.ศ. 2561 – 2565 (ฉบับทบทวน) รอบปีพ.ศ.2563

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ได้ดำเนินการทบทวนแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ระหว่างวันที่ 20- 21 สิงหาคม 2561 โดยยึดยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี นโยบายรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน แนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทิศทางการพัฒนาภาค ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคม แผนแม่บทจากกระทรวงที่เกี่ยวข้อง และมุ่งเน้นการทำงานแบบเครือข่ายร่วมกันทุกภาคส่วน (ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคมและสถาบันการศึกษา) เพื่อร่วมกำหนดทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัด ฯ ทั้งด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมและ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ สามารถขับเคลื่อนไปได้ด้วยดีมี ประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ซึ่งจะเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

ของกลุ่มจังหวัด รวมทั้งเป็น การแก้ไขปัญหาาร่วมกันของกลุ่มจังหวัด ให้เหมาะสมกับโอกาสและศักยภาพของกลุ่มจังหวัด และนำไปสู่การ กระตุ้นให้เกิดการลงทุนของภาคเอกชนและสร้างรายได้ให้กลุ่มจังหวัดแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาค ตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ระยะ 5 ปี(พ.ศ.2561 – 2565) ฉบับทบทวน ปีพ.ศ. 2563 ได้รับความ เห็นชอบจาก คณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ(ก.บ.ก.) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง1 ในคราวประชุมครั้งที่ 8/2561 เมื่อวันที่ 21 ธันวาคม 2560 โดยสรุปประเด็นสำคัญ ดังนี้

ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Strategies Position)

- 1) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย
- 2) เป็นแหล่งผลิตผลิตภัณฑ์ใหม่ระดับประเทศ
- 3) เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายทั้งการท่องเที่ยวอารยธรรมขอม เขื่อนสิรินธร กีฬามีชื่อเสียง
- 4) เป็นประตูสู่อีสาน และเชื่อมโยงการค้าชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน

เป้าหมายการพัฒนา

“ศูนย์กลางของเกษตรอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ใหม่ ท่องเที่ยวอารยธรรมขอม และสังคมเป็นสุข”

กำหนดโดยกระทรวงมหาดไทย และกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 “นวัตกรรมภาคอีสาน ด้านการเกษตรการท่องเที่ยวการค้าและการสร้างพลังงานทดแทน” หรือ “Innovation for FASTTT”

เป้าหมายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ระยะ 5 ปี จากโครงสร้างเศรษฐกิจใน ภาพรวมของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 มีเศรษฐกิจที่สำคัญ 3 ลำดับแรก โดยมี ภาคอุตสาหกรรม มีสัดส่วนร้อยละ 21 รองลงมาเป็นภาคเกษตรกรรม มีสัดส่วนร้อยละ 20 และภาคการค้าร้อยละ 13 มีพื้นที่การเกษตรร้อยละ 68.15 ของพื้นที่ของกลุ่มจังหวัด ประชากรส่วนใหญ่อยู่ในวัยแรงงาน ร้อยละ 16.85 ประกอบอาชีพเกษตรกรรม มีศักยภาพทางการเกษตรที่โดดเด่น ได้แก่ ข้าวมันสำปะหลัง อ้อย โคเนื้อ โคนม ไก่ แพะ แกะ มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวที่ หลากหลายทั้งท่องเที่ยวธรรมชาติ นิเวศ อารยธรรม ประเพณี ศิลปวัฒนธรรมศาสนา และกีฬามีแหล่ง ท่องเที่ยวที่เป็นมรดกโลกเป็นแหล่งผลิตผลิตภัณฑ์ใหม่ และใน ขณะเดียวกันก็มีปัญหาในเรื่องการขาดแคลนน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค และการเกษตร ราคาผลผลิตทาง การเกษตรตกต่ำ สัดส่วนคนยากจนร้อยละ12.1 รายได้เฉลี่ยครัวเรือน/ปี 250,626 บาท หนี้สินเฉลี่ยครัวเรือน/ปี 200,217.08 บาท มีความไม่เสมอภาคด้านรายได้ (Ginocoefficient) สูงกว่าค่าเฉลี่ยประเทศ จึงกำหนด เป้าหมายการพัฒนาในการเป็น “ศูนย์กลางของเกษตรอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ใหม่ ท่องเที่ยวอารยธรรมขอม และสังคมเป็นสุข”

26

โดยมีแนวคิดการพัฒนาดังนี้

1. การเพิ่มประสิทธิภาพภาคการผลิตให้เป็นมาตรฐานปลอดภัย และพัฒนาจนถึงขั้นมาตรฐานอินทรีย์ในภาค การเกษตรทั้งพืชและสัตว์ โดยมีการนำนวัตกรรมในพื้นที่มาช่วยให้เกษตรกรโดยเฉพาะเกษตรกรรุ่นใหม่ (Smart Farmer) ให้มีการสืบทอดภูมิปัญญาดั้งเดิมให้คงอยู่ด้วยการน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นหลักในการดำเนินงาน เพื่อให้เกิดภูมิคุ้มกันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก
2. พัฒนาการบริหารจัดการน้ำให้เพียงพอ ทั้งน้ำ เพื่อการอุปโภค บริโภค และน้ำเพื่อ การเกษตรให้เพียงพอตลอด ปี โดยการเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำให้อยู่ในพื้นที่ หรือการขยายพื้นที่รับน้ำการกระจายน้ำไปยังพื้นที่

3. ส่งเสริมการแปรรูปของสินค้าให้มากขึ้นในพื้นที่ สนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารแบบครบวงจรในพื้นที่ โดยพัฒนาช่วงกลางทางและปลายทางให้มากขึ้น ดังจะเห็นได้จากแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ยุทธศาสตร์ภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ที่กำหนดให้กลุ่มจังหวัด โดยเฉพาะจังหวัด นครราชสีมาให้เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและอาหารแบบครบวงจร

4. ส่งเสริมอาชีพและเพิ่มทักษะฝีมือแรงงานเพื่อสร้างโอกาสในการสร้างรายได้จากภาคการเกษตรและนอกภาคเกษตร โดยเชื่อมโยงสินค้าชุมชนกับการท่องเที่ยว

5. สร้างมูลค่าเพิ่มในสาขาการท่องเที่ยวโดยการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานทั้ง ทางด้านโครงสร้างพื้นฐานสิ่งอำนวยความสะดวก และบริการเกี่ยวเนื่องกับการท่องเที่ยวการใช้ประโยชน์จากระบบ Logistic ที่รัฐบาลได้วางรากฐานไว้ให้ การสร้างความเชื่อมั่นในด้านความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว รวมถึงการสร้างการตลาดให้เป็นที่รู้จักในวงกว้างและเป็นที่ยอมรับทางมายังกลุ่มจังหวัด

6. การพัฒนาสังคมให้มีคุณภาพ โดยเฉพาะผู้สูงอายุให้ได้รับการดูแล มีศักยภาพ คุณภาพ ชีวิตที่ดีขึ้น หรือสามารถดำเนินกิจกรรมได้ตามศักยภาพ รวมทั้งการรักษาภูมิปัญญาของผู้สูงอายุเพื่อให้สืบ ทอดไปยังรุ่น ลูกหลาน และการเพิ่มศักยภาพของเด็ก เพื่อให้สังคมมีคุณภาพและสามารถดูแลตนเองได้ในอนาคต

พันธกิจ(Mission)

- 1) ส่งเสริมการผลิตและแปรรูปข้าวหอมมะลิ
- 2) ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตมันสำปะหลังเพื่ออุตสาหกรรมอาหารและพลังงานทดแทน
- 3) ส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อกระบือและแพะ และแปรรูปเชิงคุณภาพ
- 4) ส่งเสริมการเรียนรู้สู่การปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- 5) ส่งเสริมศักยภาพการผลิตและการตลาดผลิตภัณฑ์ใหม่
- 6) ส่งเสริมการท่องเที่ยวให้ได้รับความนิยมและบริหารจัดการให้มีศักยภาพ
- 7) ส่งเสริมและพัฒนาการค้าการลงทุนและค้าชายแดน
- 8) ส่งเสริมการพัฒนาด้านสังคม

วัตถุประสงค์

เพื่อเป็นศูนย์กลางด้านเกษตรปลอดภัยและอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร

แนวทางการพัฒนา

- 1.1 พัฒนาและบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตร
- 1.2 ส่งเสริมและพัฒนาระบบโลจิสติกส์และการกระจายสินค้าในภูมิภาค
- 1.3 ส่งเสริมการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรมให้เหมาะสม
- 1.4 ยกระดับสินค้าเกษตรเข้าสู่ระบบมาตรฐาน
- 1.5 ส่งเสริมการเกษตรผสมผสานตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง
- 1.6 ส่งเสริมการใช้นวัตกรรมและพลังงานทดแทน
- 1.7 ส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

2) การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ใหม่

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพมีความสะดวกและปลอดภัย
2. เพื่อให้กลุ่มผู้ผลิตและผู้ประกอบการใหม่มีรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ใหม่เพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนา

- 2.1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก
- 2.2 พัฒนาสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว
- 2.3 พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว
- 2.4 สร้างความเชื่อมั่นและความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยว
- 2.5 พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว
- 2.6 ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา
- 2.7 ส่งเสริมการท่องเที่ยวตามรอยช้าง
- 2.8 ส่งเสริมพัฒนาการค้าการลงทุนการค้าชายแดน
- 2.9 ส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีชุมชน
- 2.10 ส่งเสริมนวัตกรรมการท่องเที่ยวประชาสัมพันธ์และการตลาด
- 2.11 เพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการผลิตใหม่ให้มีคุณภาพ
- 2.12 ส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ใหม่
- 2.13 พัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ให้มีคุณภาพและมาตรฐาน

3) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิต

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการทางด้านร่างกายและสติปัญญาดีขึ้น
2. เพื่อให้ผู้สูงอายุสามารถพึ่งพาตนเองได้แข็งแรงมีความสุข

แนวทางการพัฒนา

- 3.1 ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นตัวเด็กปฐมวัยเป็นสำคัญ
- 3.2 พัฒนาระบบสนับสนุนกิจกรรมการลงทุนพัฒนาด้านสังคมเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต
- 3.3 ส่งเสริมอาชีพทักษะชีวิตและส่งเสริมสร้างศักยภาพการพึ่งพาตนเอง
- 3.4 ส่งเสริมและพัฒนาตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

3.3 แผนพัฒนาจังหวัด

แผนพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ(พ.ศ.2561-2565)

แผนพัฒนาจังหวัด เป็นแผนที่มีการกำหนดอนาคตและทิศทางของตำแหน่งการพัฒนาของ จังหวัด มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในระดับชาติ ได้แก่ นโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายรัฐบาล แผนการบริหารราชการ แผ่นดินยุทธศาสตร์การพัฒนารายภาค และแผนอื่นๆ รวมทั้งศักยภาพและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ และมองการพัฒนาจังหวัดแบบองค์รวมที่มีความครอบคลุมทุกมิติทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และความมั่นคง

การทบทวนและจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ 5 ปี พ.ศ. 2561-2565 ปรับปรุงข้อมูลใน หลายส่วน เพื่อให้ข้อมูลเป็นปัจจุบัน และมีการปรับปรุงเพิ่มเติมและเปลี่ยนแปลงวิสัยทัศน์ เป้าประสงค์ ประเด็นยุทธศาสตร์

กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา โดยกำหนดค่าเป้าหมายให้ชัดเจนยิ่งขึ้น รวมทั้งปรับปรุง เพิ่มเติมกลยุทธ์ตามแนวทางตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค (ก.บ.ภ.) กำหนด และเพื่อให้สอดคล้อง เชื่อมโยงกับแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ยุทธศาสตร์นโยบายรัฐบาล

29

แผนพัฒนาจังหวัดจะใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาของทุกส่วนราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) และการดำเนินกิจการของส่วนราชการ/หน่วยงานอื่นของรัฐที่จะกระทำ ในพื้นที่จังหวัดชัยภูมิ ที่ต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ 5 ปี พ.ศ. 2561-2565 ซึ่งเป็นไปตาม พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.2550 มาตรา 52 (3) และมาตรา 53/1 เพื่อให้เกิดพลัง สร้างสรรค์ร่วมกันพัฒนาจังหวัดชัยภูมิให้มุ่งสู่ทิศทางเดียวกัน

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ

“เมืองแห่งความสุข”

1.3.1 ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ

1. ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นและกระจายอย่างเหมาะสม
2. ประชาชนดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพตามหลักของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
3. ประชาชนมีความมั่นคง ปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สิน

1.3.2 ประเด็นการพัฒนาของจังหวัดชัยภูมิ

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจฐานรากและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

1) เป้าประสงค์

ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นและกระจายอย่างเหมาะสม

2) เป้าหมายและตัวชี้วัด

1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด
2. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว
3. อัตราการขยายตัวของ GPP ภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น
4. ร้อยละที่ลดลงของของจำนวนคนจน
5. จำนวนพื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า 20,000 ไร่
6. จำนวนขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นถูกนำกลับมาใช้ประโยชน์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60
7. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยว
8. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว
9. จำนวนพื้นที่ได้รับประโยชน์จากการพัฒนาระบบชลประทานเพิ่มขึ้น
10. จำนวนพื้นที่การเกษตรในเขตชลประทานเพิ่มขึ้น

11. ปริมาณการกักเก็บน้ำเพิ่มขึ้น

12. ร้อยละของจำนวนเส้นทางคมนาคมได้รับการพัฒนาเพิ่มขึ้น

3) แนวทางการดำเนินงาน

ด้านการเกษตร

1.การพัฒนาทรัพยากรการเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน

1.1 อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรการเกษตรให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ เพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดได้อย่างยั่งยืน

1.2 บริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ เพื่อเพิ่มพื้นที่ชลประทานโดยการก่อสร้างระบบชลประทานขนาดใหญ่ กลางและเล็ก เพื่อบรรเทาอุทกภัย ภัยแล้งและเพิ่มประสิทธิภาพการกระจายน้ำ

1.3 การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำภาคเกษตร เพื่อสนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต

30

2. พัฒนาผลิตภาพการผลิตสินค้าการเกษตร ได้แก่ ข้าว ข้าวอินทรีย์ ข้าวปลอดภัย พริก ไม้ผล พืชผักปลอดภัย ตลอดห่วงโซ่อุปทานเชื่อมโยงการตลาด และเครือข่ายสินค้าเกษตร

2.1 เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ เพื่อลดต้นทุนการผลิตโดยส่งเสริมการใช้ปัจจัยผลิตทางการเกษตรที่เหมาะสม รวมทั้งพัฒนาระบบการจัดการด้านการตลาด

2.2 เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าปศุสัตว์และประมง

2.3 ส่งเสริมและพัฒนาการปลูกหม่อนเลี้ยงไหมเพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ไหมที่มีคุณภาพ

2.4 สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ เพื่อลดต้นทุนการผลิตโดยส่งเสริมการใช้ปัจจัยการผลิตทางการเกษตรที่เหมาะสม รวมทั้งพัฒนาระบบการจัดการด้านการตลาด

2.5 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการเกษตร การกระจายทรัพยากรการผลิตทางการเกษตรในระดับชุมชนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตสินค้าเกษตร

2.6 ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาการใช้เทคโนโลยีด้านการเกษตรที่เหมาะสมและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อลดต้นทุนการผลิต พัฒนาคุณภาพผลผลิต และรองรับการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ

2.7 ส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ โดยการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้และพัฒนาองค์ความรู้ให้ชุมชนสนับสนุนการผลิตและใช้ปุ๋ยอินทรีย์เพื่อพัฒนาคุณภาพมาตรฐานความปลอดภัยของสินค้าเกษตรและอาหาร

2.8 สนับสนุนการบริหารจัดการสินค้าเกษตรแบบกลุ่มการผลิต และส่งเสริมสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าเพิ่มสูง และมีโอกาสทางการตลาด

2.9 ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีพลังงานทดแทนและปลูกพืชพลังงานทดแทน

2.10 พัฒนาด้านการวางแผนพัฒนาการเกษตรและระบบสารสนเทศทางการเกษตร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการวางแผนการผลิต และการจำหน่ายผลผลิต

2.11 ส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตในพื้นที่ที่เหมาะสมและปรับเปลี่ยนการผลิตในพื้นที่ไม่เหมาะสม

3. พัฒนาเกษตรกร สถาบันเกษตรกร และวิสาหกิจชุมชน

3.1 สนับสนุนบทบาทของเกษตรกร สถาบันเกษตรกร สภาเกษตรกรแห่งชาติ และเครือข่ายปราชญ์ชาวบ้าน ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาเกษตรกร

3.2 ส่งเสริมการทำการเกษตรตามแนวพระราชดำริ เกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรอินทรีย์ และการทำเกษตรยั่งยืน และลดการใช้สารเคมีในการผลิตสินค้าเกษตรและการปรับปรุงคุณภาพดิน เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร

3.3 เพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน และการบริหารจัดการของสถาบันเกษตรกร และพัฒนาการดำเนินงานขององค์กรเกษตรกรโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน เพื่อรองรับผลกระทบจากการเปิดเสรีทางการค้า

4. พัฒนาพื้นที่การเกษตร และการถือครองที่ดิน

4.1 วางระบบการถือครองที่ดินการจัดที่ดินทำกินและกระจายสิทธิ โดยเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินให้ทั่วถึงและเป็นธรรม

4.2 เร่งรัดการออกเอกสารสิทธิ์/จัดสรรที่ดินทำกินให้แก่เกษตรกรผู้ไร้ที่ทำกิน และประชาชนที่ยากจนให้มีที่ดินเป็นของตนเองอย่างเป็นธรรม

4.3 ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากที่ดิน โดยกำหนดแนวเขตการใช้ที่ดินอย่างเหมาะสม ทั้งเขตเกษตร เศรษฐกิจและการจัดทำผังเมือง และผังชุมชน

31

5. พัฒนาอุตสาหกรรม และอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตการเกษตร

5.1 พัฒนาประสิทธิภาพและผลผลิตการผลิต (Productivity) ของภาคอุตสาหกรรม

5.2 ส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่และโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสมเพื่อรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพของจังหวัด เช่น อุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรและพลังงาน อุตสาหกรรมสิ่งทอ และอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากแร่โปแตช

5.3 ส่งเสริมการสร้างคุณค่าสินค้าอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมเกษตรจากวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

5.4 ส่งเสริมการพัฒนาระบบโลจิสติกส์อุตสาหกรรม เพื่อพัฒนาการผลิต การขนส่งสินค้า อุตสาหกรรมและสินค้าอื่น ๆ อย่างเป็นระบบ

5.5 ส่งเสริมและพัฒนาให้มีการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมหรือกลุ่มสินค้า (Cluster และ Supply Chain) เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน

5.6 พัฒนาผู้ประกอบการอุตสาหกรรม เพื่อยกระดับความสามารถด้านการบริหารจัดการรวมทั้งเสริมสร้างความเป็นบรรษัทภิบาลให้แก่ผู้ประกอบการ เพื่อพัฒนาภาคอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีความรับผิดชอบต่อสังคมเชิงรุก และอยู่ร่วมกับชุมชนอย่างยั่งยืน

5.7 ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนายกระดับความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรม เพื่อรองรับผลกระทบจากการเปิดเสรีทางการค้า

6. พัฒนาฝีมือแรงงานและบริหารจัดการแรงงานอย่างเป็นระบบ

6.1 สนับสนุนการฝึกอบรมแรงงานให้มีความรู้และพัฒนาทักษะฝีมือที่ได้มาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน เพื่อเตรียมการรองรับการเปิดการค้าเสรีภายใต้ประชาคมอาเซียน รวมทั้งฝึกอบรมให้กับคนหางานตามความต้องการของตลาดแรงงาน

6.2 ส่งเสริมให้กลุ่มบุคคลพิเศษมีโอกาสและทางเลือกในการทำงานภาคอุตสาหกรรม และมีความเสมอภาคในการจ้างงาน

6.3 สนับสนุนและส่งเสริมให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายและข้อกำหนดมาตรฐานแรงงาน การคุ้มครองแรงงานให้ได้รับสิทธิตามมาตรฐานแรงงาน ส่งเสริมการคุ้มครองแรงงานนอกระบบให้ครอบคลุมมากขึ้น

6.4 พัฒนาระบบสารสนเทศบริหารจัดการด้านแรงงานให้มีประสิทธิภาพและมีการพัฒนาระบบค่าจ้าง

6.5 ส่งเสริมความปลอดภัยในการทำงาน แรงงานสัมพันธ์ มีสวัสดิการแรงงานและมีหลักประกันความมั่นคงในการดำรงชีวิต

6.6 จัดระเบียบบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวอย่างเป็นระบบ จัดระบบแรงงานต่างด้าวให้เหมาะสมกับความต้องการของภาคเอกชน และการรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงภายในประเทศ

6.7 ส่งเสริมแรงงานให้เข้าสู่ระบบประกันสังคม

7. พัฒนาและส่งเสริมการทำเหมืองแร่โปแตช และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง

7.1 ผลักดันอุตสาหกรรมเหมืองแร่โปแตชของจังหวัดไปสู่นโยบายระดับชาติ

7.2 ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาวิจัยเพื่อรองรับการเกิดอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากแร่โปแตช

8. พัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่และผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นให้มีคุณภาพ

8.1 เสริมสร้างศักยภาพองค์กรวิสาหกิจชุมชนให้เกิดความเข้มแข็ง พัฒนาบุคลากรและผู้ประกอบการให้มีความคิดในเชิงสร้างสรรค์ สามารถตอบสนองต่อความต้องการของภาคการผลิตและบริการ

8.2 ส่งเสริมการดำเนินงานวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน โดยใช้ทรัพยากรและภูมิปัญญาท้องถิ่นควบคู่กับองค์ความรู้สมัยใหม่ ส่งเสริมกิจกรรมการประกวดแข่งขัน การประยุกต์ใช้ความคิดสร้างสรรค์ในกลุ่มเยาวชนและผู้ประกอบการ

8.3 เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการผลิตภัณฑ์ชุมชน สนับสนุนให้มีศูนย์กระจายและแสดงสินค้า และพัฒนาช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ

8.4 เสริมสร้างชุมชนให้มีการใช้ความคิดสร้างสรรค์ผสมผสานกับภูมิปัญญาท้องถิ่น องค์ความรู้เอกลักษณ์ วัฒนธรรมในการสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มของสินค้า มีการรวมกลุ่มผู้ผลิตเชิงธุรกิจพึ่งพาตนเองได้

9. พัฒนาผู้ประกอบการและเครือข่ายด้านการตลาด

9.1 พัฒนาองค์ความรู้ด้านการตลาดโดยเพิ่มบทบาทศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการให้ครอบคลุมสินค้าและบริการ เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถแข่งขันได้ ตลอดจนเสริมสร้างองค์กรวิสาหกิจชุมชน(SMEs) ให้เกิดความเข้มแข็ง และเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้

9.2 สร้างและเชื่อมโยงเครือข่ายผู้ประกอบการทั้งในระดับจังหวัด และภูมิภาคเพื่อเพิ่มช่องทางทางการค้า และกระจายผลผลิตจากแหล่งผลิตถึงผู้บริโภคให้มีความรวดเร็วและทั่วถึง รวมทั้งเชื่อมโยงเครือข่ายการค้ากับประเทศเพื่อนบ้าน

9.3 จัดตั้งศูนย์ประสานการลงทุนด้านอุตสาหกรรมและพาณิชยกรรมในระดับจังหวัดเพื่อรองรับผลกระทบจากการเปิดเสรีทางการค้า

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1. ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และทุกภาคส่วนในการอนุรักษ์ ป่าไม้ พัฒนา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ รวมทั้งความหลากหลายทางชีวภาพ

2. การบริหารจัดการที่ดินของรัฐเพื่อให้ประชาชนสามารถใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสม รวมทั้งแก้ปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐ และลดข้อพิพาทเกี่ยวกับแนวเขตที่ดินของรัฐ

3. ควบคุมการใช้ประโยชน์พื้นที่ต้นน้ำและการใช้สารเคมีการเกษตรในพื้นที่ต้นน้ำอย่างเข้มงวด

4. พัฒนาและฟื้นฟูคุณภาพดิน การแก้ไขปัญหาดินเค็ม ดินขาดอินทรีย์วัตถุ และการชะล้างพังทลายของหน้าดิน ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เหมาะสม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตการเกษตร

5. เสริมสร้างความเข้มแข็งขององค์กรลุ่มน้ำและองค์กรท้องถิ่นในการจัดการน้ำ และการจัดทำแผนบริหารจัดการน้ำในแต่ละลุ่มน้ำอย่างบูรณาการที่เชื่อมโยงกับแผนพัฒนาท้องถิ่น อำเภอ และจังหวัด/กลุ่มจังหวัด เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพการจัดการน้ำ

6. พัฒนาชุมชนให้เข้มแข็ง และส่งเสริมสิทธิชุมชนในการเข้าถึงและการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุลและยั่งยืน ตลอดจนสนับสนุนกระบวนการมีส่วนร่วมและพัฒนาศักยภาพของท้องถิ่นและชุมชนเพื่อให้เกิดความเป็นหุ้นส่วนในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม

7. ส่งเสริมให้ชุมชน ท้องถิ่น และองค์กรภาคเอกชนเกิดการรวมกลุ่มและการสร้างเครือข่ายด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดความตระหนักและทัศนคติที่เป็นมิตรกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

8. เพิ่มขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการกำจัดขยะมูลฝอยและการจัดการน้ำเสียชุมชน

9. ส่งเสริมบทบาทของชุมชนในการกำหนดเขตและการจัดการเชิงพื้นที่อย่างมีส่วนร่วมในพื้นที่อนุรักษ์ที่มีความสำคัญในการรักษาสมดุลของระบบนิเวศ ให้คนกับป่าอยู่ร่วมกันอย่างยั่งยืน

10. พัฒนาระบบฐานข้อมูล ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ การจัดการองค์ความรู้ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวางแผนและพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

33

11. การสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ ความหลากหลายทางชีวภาพโดยการอนุรักษ์ การวิจัยและพัฒนาพันธุ์กรรมท้องถิ่นและพืชพื้นบ้าน เพื่อสร้างนวัตกรรมในการผลิตสินค้าและบริการที่มีมูลค่าเพิ่มตามแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์

12. ส่งเสริมเกษตรกร ชุมชน และท้องถิ่นวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับท้องถิ่นในการใช้พลังงานทดแทน การผลิตพืชพลังงานทดแทน การปลูกพืชพลังงานทดแทนในที่ดินรกร้าง เพื่อสร้างรายได้ และลดรายจ่ายด้านพลังงาน

13. การจัดทำแผนที่เพื่อบ่งชี้พื้นที่เสี่ยงภัยทั้งในระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ และจังหวัด โดยจัดลำดับความสำคัญพื้นที่เสี่ยง เพื่อกำหนดแนวทางเฝ้าระวัง และแนวทางบรรเทาและป้องกันผลกระทบ

14. พัฒนาการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพ สามารถรองรับการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต โดยให้ความสำคัญกับการบูรณาการและสร้างเอกภาพในการบริหารจัดการ

15. พัฒนาระบบงานอาสาสมัคร โดยการวางระบบเพื่อส่งเสริมการดำเนินงานของภาคส่วนต่างๆ ให้มีมาตรฐานตามหลักสากล

16. สนับสนุนภาคเอกชน สถานประกอบการ โรงเรียน และท้องถิ่น ให้มีการเตรียมความพร้อม จัดทำแผนปฏิบัติการรองรับภัยพิบัติ และการซักซ้อมรับมือภัยพิบัติอย่างสม่ำเสมอ

17. พัฒนาศักยภาพชุมชนให้เข้มแข็งมีขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเพื่อให้สังคมมีภูมิคุ้มกัน

18. การถ่ายทอดองค์ความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศให้ทุกภาคส่วนได้ทราบ เพื่อสร้างความตระหนักให้แก่ประชาชนในการร่วมกันดำเนินการแก้ไขและบรรเทาผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

19. สนับสนุนครัวเรือน ชุมชนตลอดจนส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการผลิต การใช้พลังงานทดแทน

20. ส่งเสริมให้เกิดการลงทุนด้านพลังงานทดแทนอย่างเหมาะสมแก่ผู้ผลิตและผู้ใช้ทั้งในและต่างประเทศ

21. ส่งเสริมการลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มประสิทธิภาพธุรกิจพลังงานทดแทน

22. พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อบริหารจัดการฐานข้อมูลด้านพลังงานทดแทน

23. เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้และข้อมูลสถิติพลังงานทดแทน

24. พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ความเข้าใจด้านพลังงานทดแทน เพื่อสร้างความสามารถในการใช้ประโยชน์จากพลังงานทดแทนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ

25. พัฒนาเครือข่ายด้านพลังงานทดแทนที่เกี่ยวข้องและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของเครือข่ายทั้งในระดับประเทศและในระดับนานาชาติ

ด้านโครงสร้างพื้นฐานการผลิตและบริการ

1. การพัฒนาแหล่งน้ำและระบบชลประทานให้ครอบคลุมพื้นที่การเกษตรของจังหวัดทั้งในระบบกระจายน้ำ และแหล่งน้ำต้นทุน

2. การพัฒนาระบบการขนส่งและสาธารณูปโภค เพื่อลดต้นทุนในการขนส่งสินค้าทางการเกษตรเข้าสู่ตลาด

ด้านการท่องเที่ยว

1. พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวเดิม และส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวใหม่ที่มีศักยภาพให้มีคุณภาพมาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการของตลาดเพื่อให้เป็นจังหวัดท่องเที่ยวชั้นนำของภาคอีสาน

2. พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการท่องเที่ยว ปรับปรุงมาตรฐานสิ่งอำนวยความสะดวกความปลอดภัย และสุขอนามัย ตลอดจนให้ความสำคัญกับการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวของผู้พิการและผู้สูงอายุ

3. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบครบวงจรและท่องเที่ยวได้ตลอดปีและทุกฤดูกาล
 4. ประชาสัมพันธ์เผยแพร่กิจกรรมการตลาดของแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพไปยังตลาดการท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมาย
 5. ส่งเสริมธุรกิจการท่องเที่ยวและสนับสนุนกิจกรรมและรูปแบบการท่องเที่ยวเพื่อสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยว
 6. พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว และบริการให้มีคุณภาพและปริมาณที่เพียงพอ
 7. พัฒนาระดับมาตรฐานสินค้าชุมชน และบริการ เพื่อพัฒนาสินค้าการท่องเที่ยวที่สร้างสรรค์จากเอกลักษณ์และวัฒนธรรมท้องถิ่นโดยใช้ความรู้และนวัตกรรมในการสร้างมูลค่าเพิ่ม
 8. พัฒนาและปรับปรุงศูนย์สารสนเทศด้านการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบและเชื่อมโยงข้อมูลการท่องเที่ยวระดับจังหวัดเข้ากับการท่องเที่ยวในระดับชาติ เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ
 9. เสริมสร้างความเข้มแข็งขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน และวิสาหกิจชุมชน ให้เข้ามามีบทบาทในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวที่บูรณาการเชื่อมโยงกับวิถีชีวิต วัฒนธรรม และทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวสู่ความยั่งยืน
 10. สนับสนุน พัฒนาและอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ โดยสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม
 11. สนับสนุนชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่เพื่อให้เกิดความยั่งยืน
 12. ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งศูนย์จำหน่ายสินค้าชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อเพิ่มทางเลือกในการประกอบอาชีพให้กับประชาชนในท้องถิ่น
 13. การดูแลรักษาความปลอดภัยและให้บริการอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ
- ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตให้มั่นคงตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง**

1) วัตถุประสงค์

ประชาชนดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพ มั่นคงตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2) เป้าหมายและตัวชี้วัด

1. ร้อยละการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชนเพิ่มขึ้น
2. ร้อยละของจำนวนปัญหาทางสังคมของประชาชนลดลง

3) แนวทางการดำเนินงาน

1. เพิ่มศักยภาพและส่งเสริมให้ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม มีบทบาทนำในการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้แก่ประชาชน รวมทั้งร่วมกับครอบครัว ชุมชน และสถาบันการศึกษา ในการสร้างค่านิยมครอบครัวอบอุ่น และการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เป็นคนดี มีคุณธรรมนำความรู้

2. สร้างเครือข่ายชุมชน/ท้องถิ่น และทุกภาคส่วน เข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ฝ่าิ
ระวังทางวัฒนธรรมที่มีผลกระทบต่อการเบี่ยงเบนทางวัฒนธรรมและพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน และฟื้นฟูเผยแพร่
สืบสานคุณค่าของวัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม ซึ่งเป็นวิถีชีวิตที่ดีงาม

3. สร้างโอกาสให้เด็กและเยาวชน และประชาชนผู้มีความรู้ความสามารถด้านวัฒนธรรมได้มีเวทีแสดงออก
เผยแพร่ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกลุ่มวัฒนธรรมต่างๆ ทั้งในระดับชุมชนและระดับท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง

35

4. พัฒนาศักยภาพของเด็กและเยาวชนให้มีขีดความสามารถที่เหมาะสมและสอดคล้องกับพัฒนาความรู้ทาง
วิชาการและสติปัญญาทางอารมณ์ที่เข้มแข็ง รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคม

5. เสริมสร้างสภาพแวดล้อมที่น่าอยู่โดยส่งเสริมให้ภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกับชุมชน สามารถ
วางและจัดทำผังเมือง การจัดการขั้นพื้นฐาน และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสมในพื้นที่ได้อย่างมี
ประสิทธิภาพ สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของประชาชน ควบคู่กับการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง
กับความปลอดภัยสาธารณะ และสิ่งแวดล้อมอย่างเคร่งครัด

6. ส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานวัฒนธรรมไทยสายใยชุมชนจากสภาวัฒนธรรมหมู่บ้านสู่สภาวัฒนธรรม
ตำบล

7. ส่งเสริมให้เด็ก เยาวชนและประชาชนได้ปฏิบัติตามหลักธรรมทางศาสนา มีคุณธรรม จริยธรรมและ
ค่านิยมหลัก 12 ประการ

8. ขยายโอกาสการมีงานทำและเพิ่มทางเลือกในการประกอบอาชีพสำหรับประชาชนทุกกลุ่ม

9. ส่งเสริมและสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพโดยการจัดกิจกรรมและ
เพิ่มช่องทางให้ประชาชนเข้าถึงกีฬาและนันทนาการ

10. ส่งเสริมและพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศและกีฬาอาชีพโดยการพัฒนาและนำวิทยาศาสตร์ทางการกีฬามา
ใช้อย่างจริงจัง

11. ส่งเสริมให้ประชาชนทุกกลุ่มวัยมีการออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็นประจำเพื่อเสริมสร้างสุขภาพและ
พัฒนาคุณภาพชีวิต

12. ส่งเสริมให้ประชาชนได้รับการคุ้มครองการการประกันสังคมอย่างทั่วถึง

13. พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับสู่มาตรฐานสากล ปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอน
เพื่อการมีงานทำให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นในการสร้างกระบวนการเรียนรู้ โดยการมีส่วนร่วมของ
ประชาชน ในการสร้างกระบวนการเรียนรู้ ปลูกฝังจิตสำนึกค่านิยมหลัก 12 ประการ คุณธรรมจริยธรรม วัฒนธรรม
ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

14. สร้างและกระจายโอกาสทางการศึกษาสำหรับประชาชนให้เข้าถึงบริการการศึกษาและแหล่งเรียนรู้
ตลอดจนสร้างปัจจัยและสภาพแวดล้อมเพื่อเอื้อต่อการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างต่อเนื่องให้กับคนทุก
ช่วงวัย

15. ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการศึกษามุ่งสู่
สากล พัฒนาระบบบริหารจัดการความรู้ เพื่อการเรียนรู้ให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกัน

16. สร้างความเสมอภาคและเพิ่มโอกาสเข้าถึงบริการการศึกษา และสร้างหลักประกันโอกาสทางการศึกษา แก่ผู้ด้อยโอกาส ผู้ยากไร้และผู้พิการ รวมทั้งพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือในการให้บริการ และช่วยเหลือทางการศึกษาให้กับผู้ยากไร้และผู้ด้อยโอกาส

17. สนับสนุนการสร้างเครือข่ายร่วมกันระหว่างสถาบันการศึกษากับชุมชน/วิสาหกิจชุมชน ในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่ช่างท้องถิ่น ทักษะอาชีพสู่ชุมชน รวมทั้งการรับรองและตรวจสอบคุณภาพสินค้าชุมชน

18. ส่งเสริมการผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด เพื่อรองรับการเปิดเสรีประชาคมอาเซียน

19. ส่งเสริมประชาชนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข สร้างกลไกชุมชนในการส่งเสริมประชาธิปไตยเพื่อให้เกิดความสมัครสมานสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

20. ส่งเสริมและสนับสนุนองค์กรชุมชนและผู้นำชุมชนให้มีศักยภาพในการบริหารจัดการ และการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาสังคมของชุมชน

36

21. ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ของชุมชน ในการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการพัฒนาชุมชน ผ่านกลไกการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้านและชุมชน

22. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพทุนชุมชนทั้ง 5 ด้าน ประกอบด้วย ทุนมนุษย์ ทุนสังคม ทุนกายภาพ ทุนธรรมชาติ และทุนการเงิน ให้มีการบริหารจัดการที่ดี ตามหลักธรรมาภิบาล

23. เพิ่มประสิทธิภาพของระบบหลักประกันสุขภาพให้ประชาชนเข้าถึงบริการได้อย่างไม่เป็นอุปสรรครวมทั้งพัฒนาระบบบริการสุขภาพให้มีคุณภาพมาตรฐาน

24. พัฒนาระบบบริการ วิชาการและการบริหารจัดการทางการแพทย์และสาธารณสุข ให้มีคุณภาพ ประสิทธิภาพและประสิทธิผล

25. พัฒนาระบบเฝ้าระวัง ป้องกันและควบคุมโรค รวมทั้งการดูแลสุขภาพของคนในชุมชนโดยมุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพและความเข้มแข็งของเครือข่าย

26. ส่งเสริมและพัฒนากระบวนการประเมินความเสี่ยงและเตือนภัยสุขภาพ รวมทั้งพัฒนาคุณภาพมาตรฐาน ประสิทธิภาพ และความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์สุขภาพ

27. สนับสนุนสร้างแรงจูงใจ ทักษะความรู้แก่อสาสมัครสาธารณสุขเพื่อรองรับการขยายภารกิจในการปฏิบัติงานด้านพฤติกรรมสุขภาพและลดปัจจัยเสี่ยงต่อโรคเรื้อรัง โดยเชื่อมโยงการดำเนินการร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

28. พัฒนาคุณภาพการให้บริการของหน่วยงานของรัฐแก่ประชาชน โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและเครื่องมืออันทันสมัยมาใช้ในการให้บริการเชิงรุก เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน

29. พัฒนาสมรรถนะข้าราชการให้มีจิตสำนึกสาธารณะ มาตรฐานด้านคุณธรรม จริยธรรมธรรมาภิบาล และทัศนคติ ที่เอื้อต่อการบริการประชาชน

30. สร้างจิตสำนึกค่านิยม จรรยาบรรณ ของข้าราชการ ในการปฏิบัติราชการด้วยคุณธรรม จริยธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต ตลอดจนป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการอย่างต่อเนื่อง

31. ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการจัดทำแผนพัฒนาในทุกระดับอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเสริมสร้างขีดความสามารถของอำเภอในการประสานและบูรณาการแผนพัฒนาในระดับชุมชน ตำบล และอำเภอ ให้สามารถเชื่อมโยงกับการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดเพื่อให้ระบบแผนและงบประมาณของจังหวัดสามารถแก้ไขปัญหาและพัฒนาพื้นที่ได้ตรงตามความต้องการของประชาชน

32. ส่งเสริมการพัฒนาหน่วยงานไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ พัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารทรัพยากรบุคคลไปสู่ระบบที่เป็นสากลและมีประสิทธิภาพ เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การสร้างความมั่นคงเพื่อการพัฒนาจังหวัดสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน

1) วัตถุประสงค์

ประชาชนดำรงชีวิตอย่างปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน

2) เป้าหมายและตัวชี้วัด

1. ร้อยละของการเกิดคดีอาชญากรรมในพื้นที่ลดน้อยลง
2. ร้อยละที่ลดลงของจำนวนผู้ค้าและผู้เสพยาเสพติด
3. จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชนที่มีกิจกรรมเสริมสร้างความปรองดอง

3) แนวทางการดำเนินงาน

1. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน/ประชาชนในการรักษาความสงบเรียบร้อยของหมู่บ้าน/ชุมชน การแก้ไขปัญหา ยาเสพติดในเชิงรุก และพัฒนาระบบการเฝ้าระวังการแพร่ระบาดของยาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน โดยการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและคณะกรรมการหมู่บ้าน (กม.)

2. เสริมสร้างสมรรถนะเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งและระงับข้อพิพาทเบื้องต้น รวมทั้งการรักษาความสงบเรียบร้อย เสริมสร้างความปลอดภัยและสร้างเครือข่ายภาคประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในพื้นที่

3. คุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนและผู้บริโภคเชิงรุก เสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจและพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอำนวยความสะดวก

4. ส่งเสริมและสนับสนุนการแก้ไขปัญหาในด้านต่างๆของประชาชนโดยศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดและอำเภอ

5. สร้างภูมิคุ้มกันให้เด็กและเยาวชนต่อการรองรับสภาพปัญหา ยาเสพติดในสังคม

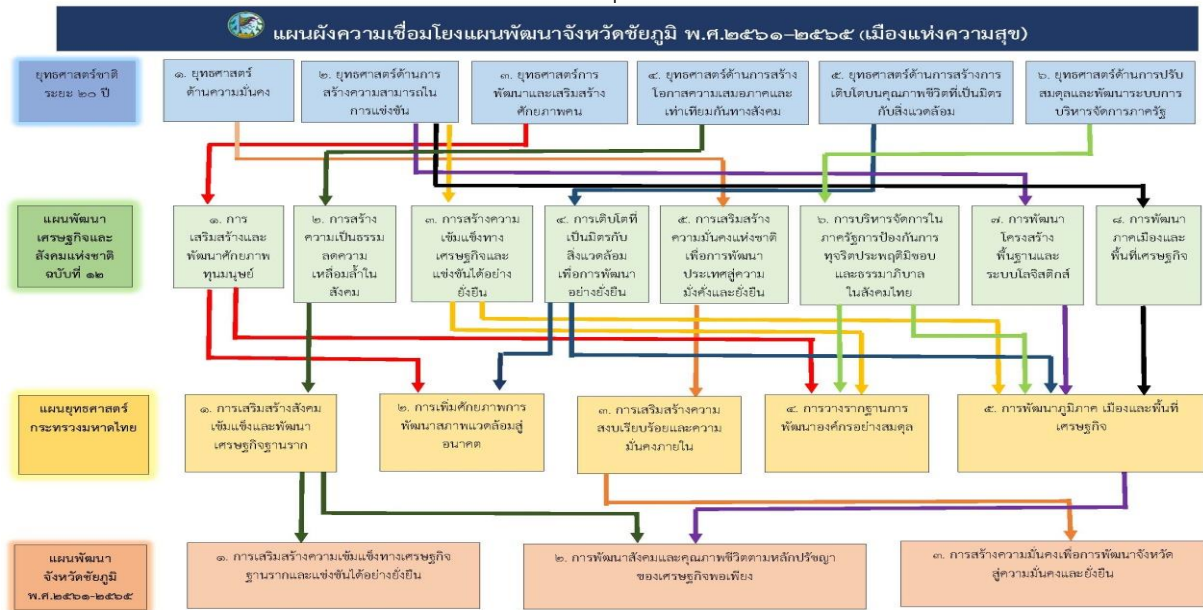
6. สร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันในผู้ใหญ่และวัยแรงงาน

7. เร่งรัดปราบปรามการค้ายาเสพติด และผู้มีอิทธิพลในทุกๆ ด้าน ดำเนินการป้องกันมิให้กลุ่มเสี่ยงตกเป็นเหยื่อของยาเสพติด ตลอดจนบำบัดฟื้นฟู ผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดและติดตามช่วยเหลือให้สามารถกลับไปใช้ชีวิตในสังคมได้ โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของหมู่บ้าน/ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคประชาสังคม

8. สนับสนุนให้ทุกภาคส่วนในสังคมให้มามีส่วนร่วมในการป้องกัน และแก้ไขปัญหา ยาเสพติดโดยให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติดของรัฐบาล

9. บริหารจัดการอย่างบูรณาการทุกภาคส่วนที่มีประสิทธิภาพ เอื้ออำนวยต่อการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพโดยยึดผู้เสพเป็นศูนย์กลาง

10. สร้างและพัฒนาระบบรองรับสนับสนุนการคืนคนดีให้สังคม

1.4 ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนจังหวัด

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา พ.ศ. (2560-2563) ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์การพัฒนาศึกษา ศาสนาวัฒนธรรม และการกีฬา

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์การสร้างเสริมความเข้มแข็งของชุมชนและพัฒนาคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 5 ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ 6 ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

ยุทธศาสตร์ที่ 7 ยุทธศาสตร์การส่งเสริมอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า

38

1.5 ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

วิสัยทัศน์

“เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติและวัฒนธรรม เป็นแหล่งผลิตอาหาร พลังงานทดแทนสำคัญ และเป็นสังคมคุณภาพที่พร้อมก้าวสู่ประชาคมอาเซียน”

พันธกิจ

- ส่งเสริมการพัฒนาศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- พัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน
- พัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถภาคการเกษตร
- พัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยว

5. ส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า
6. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถและรองรับการเจริญเติบโตของจังหวัด
7. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
8. บริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี มีประสิทธิภาพ

เป้าประสงค์หลัก

- เด็ก เยาวชน และประชาชนของจังหวัดชัยภูมิได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ
- ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการสืบสานคุณค่า
- ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ครอบครัวอบอุ่น ชุมชนเข้มแข็ง
- เกษตรกรมีรายได้สูงขึ้น
- การท่องเที่ยวของจังหวัดชัยภูมิได้รับความนิยมเพิ่มสูงขึ้น
- เป็นแหล่งสร้างพลังงานทดแทนที่ใหญ่ที่สุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า
- มีระบบโลจิสติกส์ที่รองรับการเป็นศูนย์กลางทางการตลาดและเชื่อมโยงประเทศสู่ประชาคมอาเซียน
- ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟู
- มีการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา

จากการวิเคราะห์ พันกิจ สามารถนำมากำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาในภาพรวม ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

- ๑ เด็ก เยาวชน และประชาชนสามารถเข้าถึงและได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพมากขึ้น
- ๑ ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการสืบสานคุณค่า

มาตรการที่ 1.1 มีศูนย์ความเป็นเลิศทางการศึกษาที่เทียบเคียงระดับประเทศ

แนวทาง

- 1.1.1 สนับสนุนการจัดตั้งโรงเรียน “ชัยภูมิวิวัฒน์” ที่เป็นโรงเรียนคุณภาพสูงเทียบเท่าระดับประเทศสำหรับรองรับผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษให้มีศักยภาพโดดเด่นทั้งในระดับเด็กเล็ก ประถมศึกษา และมัธยมศึกษา
- 1.1.2 ส่งเสริมโรงเรียน “ชัยภูมิวิวัฒน์” ให้มีขีดความสามารถสูงในทุกด้าน ดึงดูดครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีความโดดเด่นและเป็นเลิศเข้าร่วมดำเนินการจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าประสงค์
- 1.1.3 ขยายรูปแบบการศึกษาของโรงเรียน “ชัยภูมิวิวัฒน์” ให้เป็นโรงเรียนต้นแบบความเป็นเลิศไปสู่เขตการศึกษาอื่น ๆ ในจังหวัดชัยภูมิ

- 1.1.4 สนับสนุนนักเรียนของโรงเรียน “ชัยภูมิวิวัฒน์” ในการแข่งขันทางวิชาการในเวทีระดับชาติและนานาชาติ
- 1.1.5 จัดสรรทุนการศึกษาให้นักเรียนและนักศึกษาที่มีความสามารถสูงได้มีโอกาสศึกษาต่อจนถึงระดับปริญญาเอก และกลับมาร่วมพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ

มาตรการที่ 1.2 สร้างแรงจูงใจให้ครูดี ครูเก่ง มาร่วมจัดการเรียนการสอนที่จังหวัดชัยภูมิมากขึ้น และส่งเสริมขีดความสามารถของครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีอยู่ในปัจจุบัน

แนวทาง

- 1.2.1 สนับสนุนการจัดสวัสดิการให้แก่ครูและบุคลากรทางการศึกษาเพิ่มขึ้นเพื่อดึงดูดให้บุคลากรที่มีความโดดเด่นให้มาปฏิบัติงานด้านการศึกษาที่จังหวัดชัยภูมิ
- 1.2.2 สร้างแรงจูงใจให้ครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยให้สามารถพัฒนาตนเองด้านการศึกษาจนถึงระดับปริญญาเอก
- 1.2.3 เสริมสร้างขีดความสามารถด้านภาษาแก่ครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อรองรับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนในปี 2558
- 1.2.4 สนับสนุนให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้เปิดโลกทัศน์อาเซียนเพื่อนำมาถ่ายทอดและช่วยให้เยาวชนจังหวัดชัยภูมิได้ตระหนัก และเตรียมพร้อมการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน ในปี 2558

มาตรการที่ 1.3 ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและสารสนเทศ (ICT) ในการเชื่อมโยงการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพเข้าสู่จังหวัดชัยภูมิ

แนวทาง

- 1.3.1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศให้สามารถรองรับการเรียนการสอนในทุกพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยสามารถเชื่อมโยงครูที่มีศักยภาพในการสอนสู่ผู้เรียนและผู้ปกครองอย่างเป็นระบบผ่านโครงการ Asean School On-line โดยจะช่วยให้
- 1.3.2 ผู้เรียนสามารถเรียนรู้การเปลี่ยนแปลงทางสังคมเพื่อก้าวสู่อาเซียน และมีโอกาสเข้าถึงทุกช่วงชั้นเรียน
- 1.3.3 ส่งเสริมการนำอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง และระบบ WIFI มาใช้สนับสนุนการปฏิบัติงานในหน่วยงานและสถานศึกษา
- 1.3.4 จัดหาบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้กับสถานศึกษา เพื่อสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการเรียนการสอนสำหรับผู้เรียนที่มีขีดความสามารถแตกต่างกัน
- 1.3.5 พัฒนาครูและผู้เรียนให้มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนการสอน
- 1.3.6 ผลักดันให้เกิดความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาในพื้นที่ เช่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีที่มีศูนย์นวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษาที่มีความพร้อมทั้งด้านเครื่องมือและบุคลากรรองรับการผลิตสื่อการศึกษา เพื่อการเรียนรู้ทั้งในระบบห้องเรียนและการเรียนรู้ตามอัธยาศัยของจังหวัดชัยภูมิ

มาตรการที่ 1.4 ส่งเสริมและสนับสนุนการปรับปรุงหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

แนวทาง

- 1.4.1 ปรับปรุง พัฒนาหลักสูตร และกระบวนการเรียนการสอนโดยให้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

40

- 1.4.2 ส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานศึกษานำความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นมาสร้าง องค์ความรู้ เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนในชั้นเรียน

มาตรการที่ 1.4 ส่งเสริมและสนับสนุนการปรับปรุงหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

แนวทาง

- 1.4.3 ปรับปรุงพัฒนาหลักสูตร และกระบวนการเรียนการสอนโดยให้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

- 1.4.4 ส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานศึกษานำความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นมาสร้างองค์ความรู้เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนในชั้นเรียน

- 1.4.3 สร้างเวทีวิชาการเพื่อการพัฒนาขีดความสามารถและการแข่งขันให้กับนักเรียนและเยาวชนในพื้นที่ทุกระดับ

- 1.4.5 ส่งเสริมให้นักเรียนผลิตและสร้างผลงานจากการเรียน

- 1.4.6 จัดให้มีพื้นที่ภายในสถานศึกษาที่เน้นการใช้ภาษาต่างประเทศ และการเรียนรู้วัฒนธรรม เพื่อให้ผู้เรียนพร้อมรองรับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน

- 1.4.7 พัฒนาหลักสูตรที่บูรณาการการเรียนการสอนในชั้นเรียนกับการปฏิบัติจริง

- 1.4.8 พัฒนารูปแบบและกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

มาตรการที่ 1.5 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน ท้องถิ่น และปราชญ์ชาวบ้านในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทาง

- 1.5.1 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการยกระดับศิลปวัฒนธรรมให้เป็นส่วนหนึ่งของ “วิถีชุมชนชาวยุคภูมิ” โดยบูรณาการกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

- 1.5.2 พัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนโดยการนำศิลปวัฒนธรรมของชาวยุคภูมิมาเป็นส่วนประกอบสำคัญที่เยาวชนต้องสัมผัสและเรียนรู้

- 1.5.3 ส่งเสริมผู้นำชุมชนในการเป็นแกนนำในการจัดกิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในวาระและโอกาสต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง

- 1.5.4 สร้างและพัฒนาสื่อการเรียนรู้ทางศิลปะและวัฒนธรรมที่ทันสมัยและสอดคล้องกับวิถีการเรียนรู้ของประชาชน

มาตรการที่ 1.6 ส่งเสริมการพัฒนาขีดความสามารถของเยาวชนและแรงงานฝีมือในท้องถิ่นให้มีขีดความสามารถพร้อมรองรับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน

แนวทาง

- 1.6.1 ส่งเสริมและพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนในระดับอาชีวศึกษาในพื้นที่จังหวัดชัยภูมิให้มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น
- 1.6.2 พัฒนาแรงงานฝีมือให้มีคุณภาพ มีศักยภาพ และมีความพร้อมในการแข่งขันในตลาดแรงงานในระดับประเทศและประชาคมอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

- ๐ ปัญหาการเจ็บป่วยด้วยโรคพื้นฐานทั่วไปของประชาชนในจังหวัดลดลง
- ๐ รายได้ต่อครัวเรือนเพิ่มมากขึ้น
- ๐ ปัญหาด้านยาเสพติดและอาชญากรรมลดลง

41

มาตรการ และแนวทาง

มาตรการที่ 2.1 ส่งเสริมการแก้ปัญหาสำคัญด้านสาธารณสุขพื้นฐานของจังหวัดชัยภูมิ

แนวทาง

- 2.1.1 สนับสนุนให้มีการเฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุมโรค รวมทั้งการดูแลรักษาสุขภาพของคนในชุมชนและท้องถิ่น
- 2.1.2 พัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรอาสาสมัครสาธารณสุขในชุมชนและท้องถิ่น
- 2.1.3 พัฒนาระบบการบริหารจัดการเกี่ยวกับการให้บริการสาธารณสุขแก่ชุมชนให้มีประสิทธิภาพ
- 2.1.4 ส่งเสริมการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านสาธารณสุขในชุมชนและท้องถิ่น

มาตรการที่ 2.2 ยกย่องมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนโดยใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์

แนวทาง

- 2.2.1 ส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนที่มีความพร้อมในการพัฒนาศักยภาพทางการตลาดโดยใช้แนวคิด “การตลาดนำการผลิต”
- 2.2.2 สร้างภาพลักษณ์และแบรนด์ผลิตภัณฑ์ของจังหวัดชัยภูมิสู่อาเซียน เช่น ข้าวหอมดง ผ้าจากใยสับปะรด บรรจุกัญหามาก ผ้าไหม สับปะรด มะม่วง มะขามหวาน หม่า เป็นต้น ให้เป็นผลิตภัณฑ์ของฝากที่โดดเด่นของจังหวัดชัยภูมิ
- 2.2.3 สนับสนุนชุมชนในการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ให้มีคุณค่าและมีมูลค่าเพิ่ม โดยพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ของชุมชนหรือต่อยอดจากผลิตภัณฑ์ชุมชนเดิมให้ดีขึ้น ทั้งนี้ เน้นการสร้าง ความแตกต่างความแปลกใหม่ และตรงตามความต้องการของผู้บริโภค
- 2.2.4 สนับสนุนการพัฒนางานศิลปหัตถกรรมและผลิตภัณฑ์ชุมชน การสร้างเอกลักษณ์ในการผลิตสินค้าของชุมชนและท้องถิ่น
- 2.2.5 สนับสนุนให้ชุมชน วิสาหกิจชุมชนใช้ทรัพยากรและภูมิปัญญาท้องถิ่นผนวกกับการนำองค์ความรู้สมัยใหม่มาใช้ยกระดับมาตรฐานคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชน

- 2.2.6 พัฒนาระบบการบริหารจัดการผลิตภัณฑ์ชุมชนให้มีประสิทธิภาพสูงสุดโดยเน้นการลดต้นทุนการผลิต และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์สินค้าด้านการเกษตรของจังหวัดโดยใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- 2.2.7 สร้างเครือข่ายการรวมกลุ่มเพื่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนในเชิงการสร้างสรรค์
- 2.2.8 พัฒนาขีดความสามารถผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ทุกระดับตั้งแต่ผู้ผลิต ผู้ประกอบการ การแปรรูป และผู้จำหน่าย
- 2.2.9 ส่งเสริมการเพิ่มช่องทางการตลาดผลิตภัณฑ์ชุมชนแหล่งใหม่ ๆ โดยเน้นการเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวของจังหวัด
- 2.2.10 เสริมสร้างวิสาหกิจชุมชน (SMEs) ให้มีความเข้มแข็ง สามารถแข่งขันได้ในระดับประเทศ
- 2.2.11 เชื่อมโยงกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีเพื่อเป็นแหล่งทุนในการพัฒนาอาชีพ

มาตรการที่ 2.3 สร้างชุมชนเข้มแข็ง มีเอกภาพ และมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติดในพื้นที่

แนวทาง

- 2.3.1 ส่งเสริมการดำเนินชีวิตของประชาชนให้เป็นไปตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- 2.3.2 ส่งเสริมการจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างครอบครัวของประชาชนในชุมชน
- 2.3.3 ปรับปรุงและสร้างสภาพแวดล้อมทางกายภาพ สิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมสำหรับการอยู่อาศัยในชุมชนให้มีคุณภาพ
- 2.3.4 สร้างความตระหนักในความสำคัญกับผู้สูงอายุในครอบครัวเพื่อเป็นจุดเริ่มต้นของความสัมพันธ์อันเป็นรากฐานของความอบอุ่นของครอบครัว
- 2.3.5 ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างองค์กรภาครัฐและผู้นำชุมชนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
- 2.3.6 ส่งเสริมการสร้างสื่อที่เน้นการสร้างสรรค์สังคมและท้องถิ่นในการสร้างค่านิยมที่ถูกต้องในท้องถิ่น
- 2.3.7 พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือจากภาคประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติดให้เข้มแข็ง
- 2.3.8 จัดกิจกรรมเพื่อสร้างความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครองในการดูแลเด็กและเยาวชนเพื่อป้องกันไม่ให้อยู่เกี่ยวกับยาเสพติด และการมีส่วนร่วมเพื่อการแก้ไขปัญหา ยาเสพติดในท้องถิ่น
- 2.3.9 จัดหาและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬาของจังหวัดให้เพียงพอ โดยเฉพาะสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น สนามกีฬา วัสดุ อุปกรณ์ที่ทันสมัย เพื่อการออกกำลังกายของคนในชุมชนและท้องถิ่น
- 2.3.10 พัฒนาและจัดให้มีผู้ฝึกสอนและอาสาสมัครการกีฬาที่มีความรู้ประจำศูนย์และสนามกีฬาอย่างเหมาะสม

42

- ๐ สินค้าการเกษตรหลักมีผลผลิตต่อไร่สูงขึ้น
- ๐ สินค้าการเกษตรที่เป็นความหวังในอนาคตมีผลผลิตต่อไร่สูงขึ้น
- ๐ รายได้ภาคเกษตรต่อครัวเรือนเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการเพิ่มมากขึ้น

มาตรการ และแนวทาง

มาตรการที่ 3.1 ส่งเสริมการถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มผลผลิตต่อไร่ในพืชหลัก ได้แก่ ข้าว อ้อย และมันสำปะหลัง

แนวทาง

- 3.1.1 ส่งเสริมการนำผลงานวิจัยและใช้เทคโนโลยีมาใช้ในการปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพผลผลิตต่อไร่ของพืชหลักของจังหวัดชัยภูมิ ได้แก่ ข้าว อ้อย และมันสำปะหลัง
- 3.1.2 ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพปัจจัยการผลิตเพื่อการเพิ่มผลผลิต
- 3.1.3 เร่งรัดการปรับความเชื่อและทัศนคติของเกษตรกรเกี่ยวกับวิธีการเกษตรดั้งเดิม เพื่อให้เกิดการยอมรับในวิธีการทางการเกษตรแบบใหม่ที่ได้ผลมากขึ้น
- 3.1.4 สรรหาและเพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรภาครัฐในกลุ่มเจ้าหน้าที่ด้านส่งเสริมการเกษตร เพื่อให้สามารถถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีแก่เกษตรกรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรการที่ 3.2 ส่งเสริมการผลิตพืชและสัตว์เศรษฐกิจที่เป็นความหวังในอนาคต ได้แก่ พริก ยางพารา โคน้ำโคราชวากิว และไก่บ้านโคราช

แนวทาง

- 3.2.1 ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจ ได้แก่ โคน้ำโคราชวากิวและ ไก่บ้านโคราช ในชุมชนและพื้นที่ที่มีศักยภาพ โดยดำเนินการในรูปแบบสหกรณ์
- 3.2.2 ประสานให้เกิดความเชื่อมโยงกับโรงชำแหละโคน้ำโคราชวากิวที่มีอยู่ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดนครชัยบุรินทร์
- 3.2.3 เพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรภาครัฐ โดยเฉพาะกลุ่มเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์ เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร เพื่อให้การแนะนำเกษตรกรได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 3.2.4 กำหนดพื้นที่ส่งเสริมการปลูกยางพาราให้เหมาะสมและเอื้อต่อการบริหารจัดการเพื่อการเพิ่มมูลค่า
- 3.2.5 ส่งเสริมการนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีด้านการผลิตพืชมาส่งเสริมการผลิต ลดต้นทุนการผลิต เพิ่มผลผลิตต่อไร่ให้กับพืชอนาคตของจังหวัดชัยภูมิ ได้แก่ พริก และยางพารา

43

มาตรการที่ 3.3 สร้างโอกาสและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรปลอดภัย

แนวทาง

- 3.3.1 สนับสนุนการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร (อาหารปลอดภัย) ที่ตรงกับความต้องการของตลาด โดยเชื่อมโยงกับภาคอุตสาหกรรมและสถาบันการศึกษาในรูปแบบโครงการ Northeastern Food Valley ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

- 3.3.2 สร้างช่องทางการตลาดที่เชื่อมโยงไปสู่ผู้ประกอบการรายใหญ่ด้านการส่งออกอาหารปลอดภัย
- 3.3.3 ส่งเสริมการตรวจสอบคุณภาพอาหารปลอดภัยให้ได้ในระดับมาตรฐานอย่างสม่ำเสมอ
- 3.3.4 ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์เชิงรุกให้ตลาดเกิดการยอมรับในคุณภาพอาหารปลอดภัยของจังหวัดชัยภูมิ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยว

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

- ๐ นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาสู่จังหวัดชัยภูมิมากขึ้น
- ๐ รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มสูงขึ้น

มาตรการ และแนวทาง

มาตรการที่ 4.1 ส่งเสริมและเร่งรัดการประชาสัมพันธ์เชิงรุกด้านการท่องเที่ยวจังหวัดชัยภูมิให้เป็นรูปธรรม

แนวทาง

- 4.1.1 ปรับปรุงระบบการบริหารจัดการด้านการประชาสัมพันธ์ให้มีประสิทธิภาพ และแข่งขันได้ในระดับประเทศ และระดับประชาคมอาเซียนมากขึ้น
- 4.1.2 สร้างกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์เชิงรุกแบบก้าวกระโดด เช่น การประชาสัมพันธ์เอกลักษณ์ที่โดดเด่นของจังหวัดชัยภูมิให้สามารถดึงดูดสื่อมวลชนทั่วโลกเข้ามานำเสนอ
- 4.1.3 ข้อมูลการท่องเที่ยวของจังหวัดชัยภูมิในช่วงการก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558 และรวมทั้งการสนับสนุนการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อระดับชาติและนานาชาติ
- 4.1.4 สร้างเวทีเพื่อการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของท้องถิ่นให้บ่อยครั้ง โดยความร่วมมือของทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ และเอกชน เช่น จัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่องใน 9 เทศกาลสำคัญของจังหวัดชัยภูมิ เป็นต้น
- 4.1.5 สนับสนุนการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย มาเป็นเครื่องมือในการประชาสัมพันธ์และการบริหารจัดการการท่องเที่ยว

44

มาตรการที่ 4.2 ปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวเดิม และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ให้ได้มาตรฐาน มีความปลอดภัย และมีภูมิทัศน์ที่โดดเด่นเป็นเอกลักษณ์

แนวทาง

- 4.2.1 สนับสนุนปัจจัยพื้นฐานสำคัญในแหล่งท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่ เพื่อให้ผู้ประกอบการเข้ามาลงทุนด้านการท่องเที่ยว เช่น การพัฒนาและปรับปรุงระบบสาธารณูปโภคในแหล่งท่องเที่ยวให้มีความเหมาะสมรองรับนักท่องเที่ยว เป็นต้น

- 4.2.2 สร้างกลยุทธ์ในการบริการด้านที่พักอาศัยในพื้นที่ท่องเที่ยวของจังหวัดให้เอื้อต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว รวมทั้งให้ความสำคัญกับการจัดระบบการรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวในทุกพื้นที่
 - 4.2.3 ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการการท่องเที่ยวในท้องถิ่น และส่วนราชการในการอนุรักษ์และดูแลสิ่งแวดล้อมภายในแหล่งท่องเที่ยวให้มีความสมบูรณ์
 - 4.2.4 ร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชนในพื้นที่ในการปรับปรุงเส้นทางและพัฒนาภูมิทัศน์ตลอดเส้นทางที่เข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่ให้สวยงามและโดดเด่น เพื่อเพิ่มจุดเด่นของแหล่งท่องเที่ยว
 - 4.2.5 จัดทำแผนปรับปรุงภูมิทัศน์ตามเส้นทางเข้าสู่แหล่งน้ำใหญ่ที่กำลังจะพัฒนาขึ้น เพื่อให้เป็นถนนสายท่องเที่ยวที่สวยงาม พร้อมมีจุดแวะพักและจุดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนและของที่ระลึกแก่นักท่องเที่ยว
 - 4.2.6 เร่งรัดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแหล่งใหม่ เช่น พิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำบึงละหาน บึงชีกวิ๊ก ป่าปรังพินปี ฯลฯ โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญ อาทิ พิพิธภัณฑ์สัตว์ ดึกดำบรรพ์และโลกล้านปี อุทยานผักพื้นบ้าน ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง สวนเฉลิมพระเกียรติ เป็นต้น
 - 4.2.7 ส่งเสริมและพัฒนาพื้นที่เพื่อจัดทำเป็นสวนสัตว์เปิดกลางคืน (Night Safari) เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
 - 4.2.8 บูรณาการความร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน และหน่วยงานที่ดูแลป่าไม้ในจังหวัดชัยภูมิในการวางแผนการท่องเที่ยวในวาระต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง
- มาตรการที่ 4.3 ปรับปรุงและพัฒนาตัวเมืองชัยภูมิให้น่าอยู่ เกิดอัตลักษณ์ที่โดดเด่น และยังคงความเป็นแหล่งภูมิปัญญาดั้งเดิมเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว**

แนวทาง

- 4.3.1 ปรับปรุงและก่อสร้างสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ในพื้นที่ซึ่งบ่งบอกถึงถิ่นกำเนิดรากฐาน และสื่อความหมายถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิให้มีความโดดเด่นยิ่งขึ้น
- 4.3.2 พัฒนาวงเวียนบริเวณพื้นที่โดยรอบตัวเมืองชัยภูมิให้โดดเด่นเป็นอัตลักษณ์ที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เป็นรูปธรรม เช่น พัฒนาวัดชัยประสิทธิ์ให้เป็นจัตุรัสเมือง ถนนบรรณาการ อาคารส่วนราชการที่มีความเป็นเอกลักษณ์เมือง เป็นต้น
- 4.3.3 จัดให้มีแหล่งท่องเที่ยวในลักษณะของสถานที่จำหน่ายสินค้าพื้นเมือง สินค้าทางวัฒนธรรม และสินค้าอื่น ๆ ที่โดดเด่นของจังหวัด ในรูปแบบที่เป็นถนนคนเดินของจังหวัดชัยภูมิที่มีอัตลักษณ์เฉพาะ
- 4.3.4 จัดให้มีศูนย์บริการนักท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐานสากล มีอาสาสมัครท่องเที่ยว ที่ให้บริการข้อมูลการท่องเที่ยวของจังหวัดชัยภูมิแก่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และชาวต่างประเทศ

**มาตรการที่ 4.4 พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม วิถีชีวิต ความเคารพและศรัทธา
ต่อเจ้าพ่อพระยาแล**

แนวทาง

- 4.1.1 เสริมสร้างการเชื่อมโยงและสร้างสื่อแสดงถึงเรื่องราวในเอกลักษณ์อันโดดเด่นของจังหวัด
ชัยภูมิ ในแต่ละพื้นที่ และเผยแพร่ให้เป็นที่ประจักษ์และปรากฏแก่สายตาของประชาชน
ในประเทศและประชาคมโลก
- 4.1.2 ส่งเสริมการนำวิถีชีวิตความเป็นอยู่ ตลอดจนขนบธรรมเนียมและประเพณีที่ดั้งเดิมของ
ท้องถิ่นมาพัฒนาและเสริมสร้างความโดดเด่นในเชิงประจักษ์ เพื่อนำไปสู่การท่องเที่ยวใน
เชิงวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวในเชิงจิตใจ โดยจัดทำเส้นทางประวัติศาสตร์เจ้าพ่อพระยา
แลเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้มีโอกาสสัมผัสกับสถานที่จริงตามประวัติศาสตร์ของเจ้าพ่อ
พระยาแล
- 4.4.1 ส่งเสริมให้มีหมู่บ้านวิถีชีวิต “ชัยภูมิโบราณ” ที่คงเอกลักษณ์และบรรยากาศของชาวชัยภูมิ
ในอดีตที่นักท่องเที่ยวสามารถชื่นชมและสัมผัสได้
- 4.4.2 ส่งเสริมความโดดเด่นในเรื่องราวตามรอยวิถีเส้นทางเจ้าพ่อพระยาแล เน้นการนำเสนอใน
เชิงประจักษ์และสามารถสัมผัสได้ในเชิงจิตใจ

มาตรการที่ 4.5 พัฒนาจังหวัดชัยภูมิให้เป็นแหล่งปลูกไม้ดอก ไม้ประดับสำคัญของประเทศ

แนวทาง

- 4.5.1 ศึกษาศักยภาพด้านการผลิตไม้ดอกไม้ประดับของจังหวัดชัยภูมิที่เหมาะสมกับสภาพภูมิ
ประเทศ และภูมิอากาศในแต่ละพื้นที่
- 4.5.2 ส่งเสริมการปลูกไม้ดอกไม้ประดับเป็นอาชีพเสริมของจังหวัดชัยภูมิสู่ตลาด ไม้ดอกไม้ประดับ
ระดับประเทศ
- 4.5.3 ส่งเสริมการสร้างตลาดกลางไม้ดอกไม้ประดับ เพื่อสนับสนุนการนำมาเสริมสร้างภูมิทัศน์ที่
สวยงามให้กับจังหวัดและแหล่งท่องเที่ยวสำคัญของจังหวัดชัยภูมิ รวมถึงเพื่อส่งออก
จำหน่ายทั่วประเทศ
- 4.5.4 ส่งเสริมการตลาดจังหวัดชัยภูมิให้เป็น “เมืองมนต์เสน่ห์ดอกไม้” ของประเทศ

**มาตรการที่ 4.6 ส่งเสริมขีดความสามารถของบุคลากรด้านการท่องเที่ยวภาครัฐและภาคเอกชน
โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**

แนวทาง

- 4.6.1 วิเคราะห์และปรับปรุงโครงสร้างอัตรากำลังเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่
รับผิดชอบด้านการท่องเที่ยวให้เพียงพอและเหมาะสมกับภารกิจความรับผิดชอบ เพื่อให้
เป็นกลไกสำคัญในการผลักดันยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่
- 4.6.2 จัดระบบการพัฒนาความรู้ความสามารถ ทักษะ และสมรรถนะที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน
ของบุคลากรด้านการบริหารจัดการและการบริการการท่องเที่ยวของจังหวัดชัยภูมิ ทั้ง

บุคลากรของภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ประกอบการ และประชาชนในพื้นที่
ท่องเที่ยว อย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง

- 4.6.3 ส่งเสริมความร่วมมือและการสร้างเครือข่ายในการพัฒนาบุคลากรการท่องเที่ยว ทั้งภาครัฐ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว และประชาชนในพื้นที่ให้มี
ความเข้มแข็งและมีขีดความสามารถสูงขึ้น

46

- 4.6.4 ส่งเสริมการจัดการความรู้เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้กับบุคลากรภาครัฐ องค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น ผู้ประกอบการ ประชาชนในพื้นที่ท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยว

- 4.6.5 จัดให้มีระบบการติดตามประเมินผลการดำเนินงานของบุคลากรด้านการท่องเที่ยวของ
จังหวัดเพื่อการพัฒนาขีดความสามารถอย่างต่อเนื่อง

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

- ๐ ชุมชนพึ่งพาตนเองด้านพลังงานทดแทนของชุมชนได้มากขึ้น
- ๐ ท้องถิ่นมีรายได้จากการผลิตและจำหน่ายพลังงานทดแทน
- ๐ ชุมชนให้ความตระหนักและร่วมมือกันใช้พลังงานอย่างประหยัดและมีคุณค่า

มาตรการ และแนวทาง

มาตรการที่ 5.1 ส่งเสริมและสนับสนุนชุมชนสร้างพลังงานเพื่อเศรษฐกิจชุมชน

แนวทาง

- 5.1.1 ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิตพลังงานทดแทน และพลังงานทางเลือก ในท้องถิ่นและ
ชุมชน
- 5.1.2 ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีการผลิตไฟฟ้าชุมชน “โรงไฟฟ้าชีวมวล” มาใช้ในชุมชนที่มีความ
พร้อม เพื่อการพึ่งพาตนเองด้านพลังงาน และการสร้างมูลค่าเพิ่มด้านพลังงานในเชิง
พาณิชย์
- 5.1.3 ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีการผลิตพลังงานจากแสงอาทิตย์ ไปใช้ประโยชน์ในด้านการเกษตร
เช่น การใช้พลังงานไฟฟ้าในการสนับสนุนการทำงานของระบบการให้น้ำพืชแบบน้ำหยด
 เป็นต้น
- 5.1.4 ส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนด้านการจัดการพลังงาน และร่วมมือกับสถาบัน การศึกษา
ระดับอุดมศึกษาที่มีศักยภาพในการจัดการเรียนการสอนต่อเนื่องจนถึงระดับปริญญาตรี
เพื่อผลิตบุคลากรด้านพลังงานมาสนับสนุนการก้าวสู่การเป็นแหล่งพลังงานทดแทนที่ใหญ่
ที่สุดของประเทศ

มาตรการที่ 5.2 พัฒนาการบริหารจัดการพืชพลังงานอย่างครบวงจร

แนวทาง

- 5.2.1 วางแผนและกำหนดพื้นที่สำหรับการปลูกพืชเศรษฐกิจและพืชพลังงานอย่างชัดเจน

- 5.2.2 สร้างระบบเชื่อมโยงการนำผลผลิตจากพืชพลังงานจากภาคการผลิตด้านเกษตรไปสู่ภาคการผลิตด้านอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน
- 5.2.3 ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตพืชพลังงานทดแทนเพื่อให้สามารถวางแผนการพัฒนาการผลิตพืชพลังงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและครบวงจร
- 5.2.4 ส่งเสริมและให้ความรู้กับชุมชนเกี่ยวกับการนำผลผลิตจากพืชมาใช้เป็นพลังงานทดแทนเพื่อลดต้นทุนค่าใช้จ่ายในภาคการเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคครัวเรือน

มาตรการที่ 5.3 ส่งเสริมและสนับสนุนการร่วมลงทุนกับภาคเอกชนในการผลิตพลังงานทดแทน

แนวทาง

- 5.3.1 ส่งเสริมการร่วมลงทุนระหว่างกลุ่มวิสาหกิจชุมชน แหล่งทุน ภาครัฐและภาคเอกชนในการผลิตพลังงานทดแทน เช่น การผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานลม พลังงานชีวมวล เป็นต้น
- 5.3.2 สร้างความรู้และความเข้าใจแก่ชุมชนเกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการผลิตไฟฟ้าของชุมชน เช่น กฎหมายด้านการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ กฎหมายด้านการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานลม กฎหมายด้านการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานชีวมวล เป็นต้น

47

มาตรการที่ 5.4 ส่งเสริมการสร้างความตระหนักในการใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า

แนวทาง

- 5.4.1 รมรณรงค์ให้ประชาชนตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นของพลังงานในการพัฒนาท้องถิ่น และการใช้พลังงานให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการเป็นศูนย์กลางทางการตลาดและการเชื่อมโยงสู่ประเทศในประชาคมอาเซียน

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

- ๑ มีมูลค่าการค้าสูงในเขตการพัฒนาพิเศษของจังหวัดชัยภูมิ

มาตรการ และแนวทาง

มาตรการที่ 6.1 ส่งเสริมและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการเป็นศูนย์กลางทางการตลาดและโลจิสติกส์ในภูมิภาค

แนวทาง

- 6.1.1 กำหนดให้อำเภอจัตุรัสเป็นเขตการพัฒนาพิเศษ
- 6.1.2 ส่งเสริมการพัฒนาสถานีรถไฟจัตุรัสให้เป็นศูนย์รวบรวมและพักสินค้าโลจิสติกส์จากประเทศไทยและจากประเทศในประชาคมอาเซียน
- 6.1.3 สนับสนุนการสร้างตลาดศูนย์กลางการแลกเปลี่ยนและกระจายสินค้าระหว่างประเทศไทยกับประเทศในประชาคมอาเซียน
- 6.1.4 เร่งรัดการสรรหาและพัฒนาบุคลากรด้านโลจิสติกส์ให้มีความสามารถสูงในการเข้ามาบริหารจัดการ
- 6.1.5 จัดระบบบริหารจัดการด้านโลจิสติกส์และการค้าในเขตการพัฒนาพิเศษให้มี

ประสิทธิภาพสูง

มาตรการที่ 6.2 สนับสนุนการพัฒนาความเชื่อมโยงของระบบการขนส่งภายในท้องถิ่นให้เชื่อมต่อกับส่วนกลาง

แนวทาง

- 6.2.1 สนับสนุนการพัฒนาถนนภายในชุมชนให้เชื่อมโยงการคมนาคมส่วนกลางเพื่อการขนถ่ายสินค้าเกษตรสู่ตลาดกระจายสินค้าส่วนกลาง

ยุทธศาสตร์ที่ 7 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วมและยั่งยืน

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

- ๐ มีพื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้น
- ๐ ปริมาณน้ำเพื่อการเกษตรเพิ่มขึ้น
- ๐ ปัญหาปริมาณขยะชุมชนลดลง

มาตรการ และแนวทาง

มาตรการที่ 7.1 การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ให้มีจำนวนเพิ่มขึ้น

แนวทาง

- 7.1.1 กำหนดขอบเขตพื้นที่ป่าอนุรักษ์ที่ชัดเจนเพื่อสนับสนุนการวางแผนในการอนุรักษ์และฟื้นฟู

48

- 7.1.2 ส่งเสริมให้ชุมชนในพื้นที่มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าไม้ของชุมชนในรูปแบบของการรวมกลุ่มเป็น “ยุวชนรุ่นใหม่ที่รักและหวงแหนป่า”

- 7.1.3 สร้างเครือข่ายความร่วมมือในชุมชนในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และการดูแลทรัพยากร ป่าไม้อย่างมีคุณภาพ ด้วยความสมดุลและยั่งยืน

- 7.1.4 ส่งเสริมให้มีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและป่าไม้อย่างมีคุณภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด

- 7.1.5 จัดกิจกรรมเพื่อการรณรงค์สร้างจิตสำนึกให้กับชุมชนตระหนักในความสำคัญของป่าไม้กับผลกระทบจากการทำลายป่าอย่างต่อเนื่อง

- 7.1.6 สนับสนุนการปลูกป่าในชุมชนอย่างต่อเนื่อง

มาตรการที่ 7.2 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาครัฐ เอกชน และท้องถิ่นในการจัดให้มีแหล่งน้ำขนาดใหญ่และแหล่งน้ำชุมชน เพื่อเพิ่มปริมาณและรองรับการใช้น้ำในภาคการเกษตรอย่างเพียงพอ

แนวทาง

- 7.2.1 เสริมสร้างความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่จังหวัดชัยภูมิให้เห็นถึงความสำคัญและประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นจากการสร้างแหล่งน้ำขนาดใหญ่ในพื้นที่

- 7.2.2 สร้างความร่วมมือกับภาครัฐ เอกชน และภาคประชาชนเพื่อสะท้อนความต้องการที่เป็นเอกภาพของชาวชัยภูมิในความจำเป็นต้องการพัฒนาแหล่งน้ำขนาดใหญ่ของจังหวัด

- 7.2.3 จัดหาและระดมทุนเพื่อใช้เป็นงบประมาณสนับสนุนการก่อสร้างแหล่งน้ำขนาดใหญ่และแหล่งน้ำของชุมชนทั้งจากรัฐบาล หน่วยงานภาครัฐ ภาคประชาชน และภาคเอกชนภายในจังหวัด
- 7.2.4 ผลักดันโครงการ “หนึ่งตำบล หนึ่งอ่างเก็บน้ำ” เพื่อให้แต่ละพื้นที่มีแหล่งน้ำสำรองเพื่อรองรับในช่วงฤดูที่มีปริมาณน้ำมากและไว้ใช้ในช่วงขาดแคลนน้ำ
- 7.2.5 วางแผนพัฒนาพื้นที่แหล่งน้ำขนาดใหญ่และเส้นทางเข้าถึงให้สวยงาม มีจุดเด่น มีจุดแวะพักผ่อนระหว่างทาง เพื่อเอื้อต่อการเป็นสถานที่ท่องเที่ยวและพักผ่อนแห่งใหม่ของจังหวัดชัยภูมิ

มาตรการที่ 7.3 การนำเทคโนโลยีสนับสนุนการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมให้มีคุณภาพและเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของท้องถิ่น

แนวทาง

- 7.3.1 ส่งเสริมการนำนวัตกรรมที่ได้จากการพัฒนาเทคโนโลยี “เตาเผาขยะชุมชน” มาใช้ในการกำจัดขยะชุมชน และก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจในชุมชน
- 7.3.2 เร่งรัดการพัฒนาศักยภาพและพัฒนาความรู้ของชุมชนในการจัดการมลพิษและของเสีย
- 7.3.3 เสริมสร้างความตระหนักและการมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการจัดการขยะและมลพิษสิ่งแวดล้อมในชุมชน
- 7.3.4 สร้างความพร้อมเพื่อรองรับภัยพิบัติจากธรรมชาติโดยเฉพาะเรื่องของภัยแล้ง และน้ำท่วม

ยุทธศาสตร์ที่ 8 การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี มีประสิทธิภาพ

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

- ๐ ประชาชนมีความพึงพอใจต่อผลงานการให้บริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ๐ บุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีขีดความสามารถสูงในการให้บริการ
- ๐ ภาคประชาชนมีส่วนร่วมสูงในการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

49

มาตรการ และแนวทาง

มาตรการที่ 8.1 เพิ่มประสิทธิภาพและพัฒนาระบบคุณภาพของการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

แนวทาง

- 8.1.1 ปรับปรุงและพัฒนาระเบียบ และกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ในการบริหารจัดการให้เอื้อต่อระบบการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้
- 8.1.2 ทบทวนและปรับปรุงกระบวนการสนับสนุนการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
- 8.1.3 ปรับปรุงระบบการให้บริการในลักษณะการลดขั้นตอนการทำงาน และการพัฒนาให้มีลักษณะการให้บริการแบบเบ็ดเสร็จ (One Stop Service)
- 8.1.4 พัฒนาระบบการติดตามประเมินผล ตลอดจนการรับฟังความคิดเห็นจากภาคประชาชน เพื่อการปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานขององค์กร

- 8.1.5 นำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาสนับสนุนการตัดสินใจด้านการบริหารและการให้บริการ
- 8.1.6 พัฒนาดัชนีชี้วัดการให้บริการ (KPI) ในระดับองค์กร ระดับหน่วยงานและระดับบุคคล
- 8.1.7 ส่งเสริมให้มีกระบวนการมีส่วนร่วมระหว่างภาครัฐและภาคประชาชนในการบริหารท้องถิ่น

มาตรการที่ 8.2 ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์เชิงรุกเพื่อสนับสนุนภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวทาง

- 8.2.1 เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสื่อสารณะให้กับประชาชนในพื้นที่อย่างถูกต้องและรวดเร็ว
- 8.2.2 สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับสื่อมวลชนทั้งภาครัฐและเอกชนในพื้นที่เพื่อการเผยแพร่ข่าวสารให้กับประชาชน
- 8.2.3 จัดกิจกรรมเพื่อการประชาสัมพันธ์การดำเนินงานขององค์กรในรูปแบบต่าง ๆ

มาตรการที่ 8.3 ส่งเสริมและพัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรส่วนท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง

แนวทาง

- 8.3.1 วิเคราะห์โครงสร้างอัตรากำลังบุคลากรโดยเฉพาะสาขาเฉพาะด้านให้สอดคล้องและเอื้อต่อการปฏิบัติงานเพื่อการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ
- 8.3.2 สนับสนุนการพัฒนาบุคลากรให้มีศักยภาพและมีความเชี่ยวชาญในงานที่ได้รับผิดชอบมากยิ่งขึ้นโดยพัฒนาความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาในพื้นที่และจังหวัดใกล้เคียง
- 8.3.3 พัฒนาบุคลากรในหน่วยงานให้มีขีดความสามารถด้านภาษารองรับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน

มาตรการที่ 8.4 สร้างความตระหนักและจิตสำนึกในการให้บริการแก่บุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวทาง

- 8.4.1 ส่งเสริมการสร้างทัศนคติที่ดีในการปฏิบัติงานและความภาคภูมิใจต่อองค์กรให้กับบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- 8.4.2 ส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมในการปฏิบัติงานให้กับบุคลากรของส่วนท้องถิ่น

2. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.1 วิสัยทัศน์ เป็นตำบลน่าอยู่ ประชาชนอยู่ดีมีสุขด้วยการบริหารจัดการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล
ตอบสนองความต้องการของประชาชนโดยการมีส่วนร่วม เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน

2.2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลบึงคล้า

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านแหล่งน้ำอุปโภค – บริโภค
3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านพัฒนาคุณภาพชีวิต สังคม สาธารณสุข

4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจรายได้และภูมิปัญญาท้องถิ่น
5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ประเพณี วัฒนธรรมและนันทนาการ
6. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
7. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการองค์กรและการปกครองที่ดี

2.3 เป้าประสงค์

1. การเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมที่สะดวกขึ้น
2. การปรับปรุงบำรุงรักษาทางสะดวกรวดเร็วในการสัญจร
3. การสาธารณสุขปโภค – สาธารณูปการที่เพียงพอครอบคลุมทั่วถึง
4. พัฒนาแหล่งกักเก็บน้ำและระบบส่งน้ำให้มีมาตรฐาน
5. จัดหาแหล่งน้ำให้เพียงพอต่อความต้องการ
6. ผลผลิตทางการเกษตรเพิ่มขึ้น
7. ประชาชนและชุมชนมีความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้
8. ชุมชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
9. ชุมชนและสังคมมีความสุขได้รับการศึกษา สุขภาพดีถ้วนหน้า ปัญหาด้านยาเสพติดลดลง
10. ประชาชนดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง อยู่ดีมีสุข พึ่งตนเองได้
11. ชุมชนมีความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้
12. ประชาชน มีอาชีพเสริม เพิ่มรายได้
13. ลดค่าใช้จ่ายเพิ่มรายได้ในครัวเรือน
14. เด็ก เยาวชนและประชาชนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพมากขึ้น
15. ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้รับการสืบสานอย่างมีคุณค่า
16. มีพื้นที่ป่าชุมชนเพิ่มขึ้น
17. ปัญหาปริมาณขยะชุมชนลดลง
18. ประชาชนมีความพึงพอใจต่อผลงานการให้บริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
19. บุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีขีดความสามารถในการให้บริการ
20. ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
21. ชุมชนมีความเข้มแข็ง มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

2.4 ตัวชี้วัด

1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของเส้นทางคมนาคมที่สะดวก
2. ระดับการพัฒนาปรับปรุงบำรุงรักษาทางคมนาคม สาธารณูปโภค-สาธารณูปการเพิ่มขึ้น
3. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของสาธารณูปโภค – สาธารณูปการที่เพียงพอ
4. ร้อยละของจำนวนแหล่งกักเก็บน้ำ อุดบโภาค – บริโภาค เพิ่มมากขึ้น
5. ร้อยละของระบบส่งน้ำเข้าสู่พื้นที่การเกษตรที่ได้รับการปรับปรุงเพิ่มขึ้น
6. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลผลิตทางการเกษตร
7. ร้อยละของปัญหาด้านยาเสพติดต่อปีลดลง

8. ร้อยละของประชากรมีสุขภาพดีถ้วนหน้า ปัญหาสาธารณสุขในพื้นที่ลดลง
9. ร้อยละของประชาชนวัยก่อนเรียนและวัยเรียนได้รับการศึกษาที่ดีมีคุณภาพ
10. ร้อยละของประชาชนดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น
11. จำนวนกลุ่มอาชีพที่ได้รับการพัฒนาความรู้มีทักษะในการประกอบอาชีพ
12. ร้อยละของประชาชนมีอาชีพและมีรายได้เพิ่มขึ้น
13. ร้อยละของประชาชนที่เข้าถึงและได้รับการศึกษา
14. ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพิ่มขึ้น
15. ร้อยละของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นประชาชนมีรายได้
16. ร้อยละของพื้นที่ป่าชุมชนในตำบลเพิ่มขึ้น
17. ร้อยละของปริมาณน้ำที่ใช้ทำการเกษตรเฉลี่ยต่อปีเพิ่มขึ้น
18. ชีตความสามารถในการกำจัดขยะของชุมชนเพิ่มขึ้น
19. ระดับความพึงพอใจของประชาชนผู้รับบริการ
20. ระดับการให้บริการของบุคลากรมีประสิทธิภาพ
21. ระดับการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด
22. ระดับเพิ่มขึ้นของความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

2.5 กลยุทธ์การพัฒนา

1. พัฒนาด้านการคมนาคม สาธารณูปโภคสาธารณูปการในพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพประปาสะพาน
2. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษา ถนน ไฟฟ้า ประปา สะพาน สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน
3. การพัฒนาความเชื่อมโยงของเส้นทางคมนาคมในท้องถิ่นให้เชื่อมต่อภายในตำบล,ตำบลใกล้เคียง, อำเภอ,จังหวัด
4. การพัฒนา ก่อสร้างปรับปรุง ขุดลอกลำเหมือง แห่ล่งกักเก็บน้ำที่ต้นเขิน
5. พัฒนาปรับปรุงระบบส่งน้ำเข้าสู่พื้นที่การเกษตร
6. พัฒนาแหล่งน้ำขนาดใหญ่และแหล่งน้ำเพื่อเพิ่มปริมาณและรองรับการใช้น้ำทำการเกษตรอย่างเพียงพอ
7. เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนเฝ้าระวังป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่
8. ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิต เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์
9. พัฒนาเฝ้าระวังป้องกันและควบคุมโรครวมทั้งการดูแลสุขภาพของคนในชุมชน
10. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
11. พัฒนาด้านการส่งเสริมอาชีพ สร้างงาน สร้างรายได้ พัฒนาความรู้ ทักษะในการประกอบอาชีพ และพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นของชุมชน
12. ยกกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนให้มีมูลค่าโดยใช้แนวความคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์เพิ่มรายได้ให้กับประชาชน
13. ส่งเสริมพัฒนาอาชีพให้เกิดรายได้เสริมในครัวเรือน
14. ส่งเสริมการพัฒนาขีดความสามารถของเยาวชนและแรงงานฝีมือในท้องถิ่น

15. พัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษาและส่งเสริมการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการจัดการศึกษาระดับก่อนวัยเรียนพร้อมทั้งสร้างเครือข่ายร่วมกับโรงเรียนและชุมชน

52

16. ส่งเสริมกิจกรรมทางศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น
17. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน และปราชญ์ชาวบ้านในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
18. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีภูมิทัศน์ที่โดดเด่นเป็นเอกลักษณ์และประชาสัมพันธ์ดึงดูดท่องเที่ยว
19. การนำเทคโนโลยีบริหารจัดการข้อมูลเพื่อให้มีคุณภาพและเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของท้องถิ่น
20. ส่งเสริมอนุรักษ์ พันธุ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการ
21. พัฒนาจุดบริการและเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการประชาชน
22. พัฒนางานให้มีประสิทธิภาพและอำนวยความสะดวกในการให้บริการประชาชน
23. นำเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยมาใช้ในการปฏิบัติงาน
24. ส่งเสริมให้มีกระบวนการมีส่วนร่วมระหว่างภาครัฐและภาคประชาชนในการบริหารท้องถิ่น
25. ส่งเสริมสนับสนุนให้ชุมชนมีความเข้มแข็งเฝ้าระวังการระบาดของยาเสพติดและปัญหาอาชญากรรม ในพื้นที่
26. พัฒนาบุคลากรให้มีทักษะด้านภาษาในการสื่อสาร

2.6 จุดยืนทางยุทธศาสตร์ของ อบต.

1. ด้านการพัฒนาท้องถิ่น

- พัฒนาท้องถิ่นให้น่าอยู่
- บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วม
- เป็นฐานการผลิตสินค้าการเกษตรที่เข้มแข็ง
- พัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตมั่นคงตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

2. ด้านการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

- บริหารงานแบบมีส่วนร่วม
- พัฒนาบุคลากรให้มีความพร้อมทุกด้าน
- เพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการประชาชน

3. ด้านพัฒนาคุณภาพชีวิต

- พัฒนาเศรษฐกิจ
- พัฒนาสังคม
- พัฒนาสาธารณสุข

4. การรักษาความปลอดภัย

- เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน
- เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

จากประเด็นความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ที่สำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ยุทธศาสตร์ชาติและยุทธศาสตร์จังหวัด จะเห็นได้ว่ามีความเชื่อมโยงกันอย่างชัดเจนในการนำมาเป็นแนวทางกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ชัดเจนจะเป็นการเตรียมการพัฒนาเป็นการนำภูมิคุ้มกันที่มีอยู่พร้อมทั้งเร่งสร้างภูมิคุ้มกันในท้องถิ่นให้เข้มแข็งขึ้น เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจของชุมชนให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการสภาวะการณ์เปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคน สังคมเศรษฐกิจภายในชุมชนให้มีคุณภาพใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ภายในชุมชนอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด รวมทั้งสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจด้วยฐานความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ บนพื้นฐานการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะ

53

นำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของชุมชนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง องค์การบริหารส่วนตำบลบุงคล้า จึงได้กำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) คือ “เป็นตำบลน่าอยู่ บริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล พัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตที่มั่นคงตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้ชุมชนมีความเข้มแข็งและยั่งยืน”

การใช้ผังเมืองรวมหรือผังเมืองเฉพาะในการกำหนดแนวทางการพัฒนา

พื้นที่การวางผังเมืองของตำบลบุงคล้า ครอบคลุมพื้นที่ตำบลบุงคล้า มีเนื้อที่ประมาณ 49.5663 ตารางกิโลเมตร หรือ 30,979.40 ไร่ การวางผัง คือ การกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินให้สอดคล้องกับลักษณะทางกายภาพ เศรษฐกิจ และสังคม รวมถึงให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบุงคล้า คือ **เป็นตำบลน่าอยู่ ประชาชนอยู่ดีมีสุขด้วยการบริหารจัดการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล ตอบสนองความต้องการของประชาชนโดยการมีส่วนร่วม เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน**

การพัฒนาตามนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลบุงคล้า อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ได้ดำเนินการก่อสร้างอาคารเมื่อวันที่ 3 มีนาคม 2538 และได้ยกฐานะจากสภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล โดยประกาศของกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2540 สังกัดกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย และเมื่อปี 2545 ได้เปลี่ยนไปสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย ตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม พ.ศ. 2545 องค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งเป็นหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่เกิดขึ้นตามนโยบายการกระจายอำนาจสู่หน่วยการปกครองชั้นพื้นฐานของรัฐบาล โดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีฐานะเป็นนิติบุคคลและราชการบริหารส่วนท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

ปัจจุบัน องค์การบริหารส่วนตำบลบุงคล้า มี **นายแก่ง หาญบุงคล้า** เป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบุงคล้า ทำหน้าที่ในฐานะผู้นำฝ่ายบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลบุงคล้า และมี **นายบุญทอง หาญเสนา** เป็นประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และ **นางชนภา สุภักดี** เป็นปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล

การบริหารกิจการองค์การบริหารส่วนตำบลบุงคล้า แบ่งโครงการสร้างการบริหารกิจการภายในองค์กร ได้แก่ สำนักปลัดองค์การบริหารตำบล ส่วนการคลัง ส่วนโยธา ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากการถ่ายโอนภารกิจจากส่วนกลางตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 และการพัฒนาตามนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น มีดังนี้

การพัฒนาตามนโยบายของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบุงคล้า

1. นโยบายด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

- 1.1 ส่งเสริม ยกกระตักการศึกษาขั้นพื้นฐานและสนับสนุนการศึกษาทั้งในระดับก่อนวัยเรียนให้สู่ความเป็นเลิศและมีคุณภาพสูงขึ้น
- 1.2 ส่งเสริม สนับสนุน อนุรักษ์ งานประเพณี ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่นให้คงอยู่สืบไป
- 1.3 ส่งเสริมสินค้า OTOP โดยเฉพาะที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล

2. นโยบายด้านการส่งเสริมการพัฒนารายได้

- 2.1 ส่งเสริมอาชีพการดำเนินงาน สร้างรายได้ พัฒนาความรู้ ทักษะในการประกอบอาชีพให้แก่ประชาชน รวมทั้งรวมกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน
- 2.2 ส่งเสริมสนับสนุนกลุ่มเกษตรกรให้ใช้ปุ๋ยอินทรีย์เพื่อลดต้นทุนการผลิต
- 2.3 ส่งเสริมและสนับสนุนกลุ่มอาชีพต่าง ๆ เพื่อสานต่อโครงการ OTOP
- 2.4 ส่งเสริมการดำเนินงานของสหกรณ์ กองทุนฟื้นฟูเกษตรกร

54

3. นโยบายด้านสาธารณสุข สังคมสงเคราะห์ และคุณภาพชีวิต

- 3.1 ส่งเสริมและสนับสนุนความเข้มแข็งของกลุ่มสตรี อสม. อปพร.
- 3.2 ส่งเสริมและสนับสนุนให้ เด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส มีคุณภาพชีวิตที่ดี
- 3.3 ส่งเสริมสนับสนุนด้านการสาธารณสุขและส่งเสริมหลักประกันสุขภาพพลานามัยของประชาชน

4. นโยบายด้านการพัฒนาสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว

- 4.1 ปรับปรุงพัฒนาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ ไบเสมา
- 4.2 ส่งเสริมและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวให้เป็นที่รู้จักแพร่หลาย
- 4.3 ส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและแก้ปัญหามลพิษ ปัญหาการกำจัดขยะ

5. นโยบายด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

- 5.1 พัฒนาและปรับปรุงเส้นทางคมนาคมให้อยู่ในสภาพดี
- 5.2 ก่อสร้างและบำรุงแหล่งกักเก็บน้ำ ขุดลอกแหล่งน้ำและจัดหาแหล่งน้ำเพื่ออุปโภค-บริโภค รวมทั้งระบบส่งน้ำเข้าสู่พื้นที่การเกษตร
- 5.3 สนับสนุนหมู่บ้านในด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 5.4 ก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานอื่น ๆ ตามความจำเป็นที่เร่งด่วน ตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลบุงคล้า

6. นโยบายด้านความปลอดภัย

- 6.1 ส่งเสริมสนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดตามนโยบายของรัฐบาล
- 6.2 ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย อุบัติภัยต่าง ๆ และฝึกทักษะให้ อปพร. ให้มีศักยภาพ

7. นโยบายด้านการกีฬา

- 7.1 ส่งเสริมสนับสนุนการจัดกิจกรรมกีฬาเพื่อสุขภาพ
- 7.2 ส่งเสริมสนับสนุนให้เด็ก เยาวชน และประชาชนได้ออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ
- 7.3 ส่งเสริมให้มีลานกีฬาและพัฒนาสนามกีฬาให้ทันสมัย

8. นโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

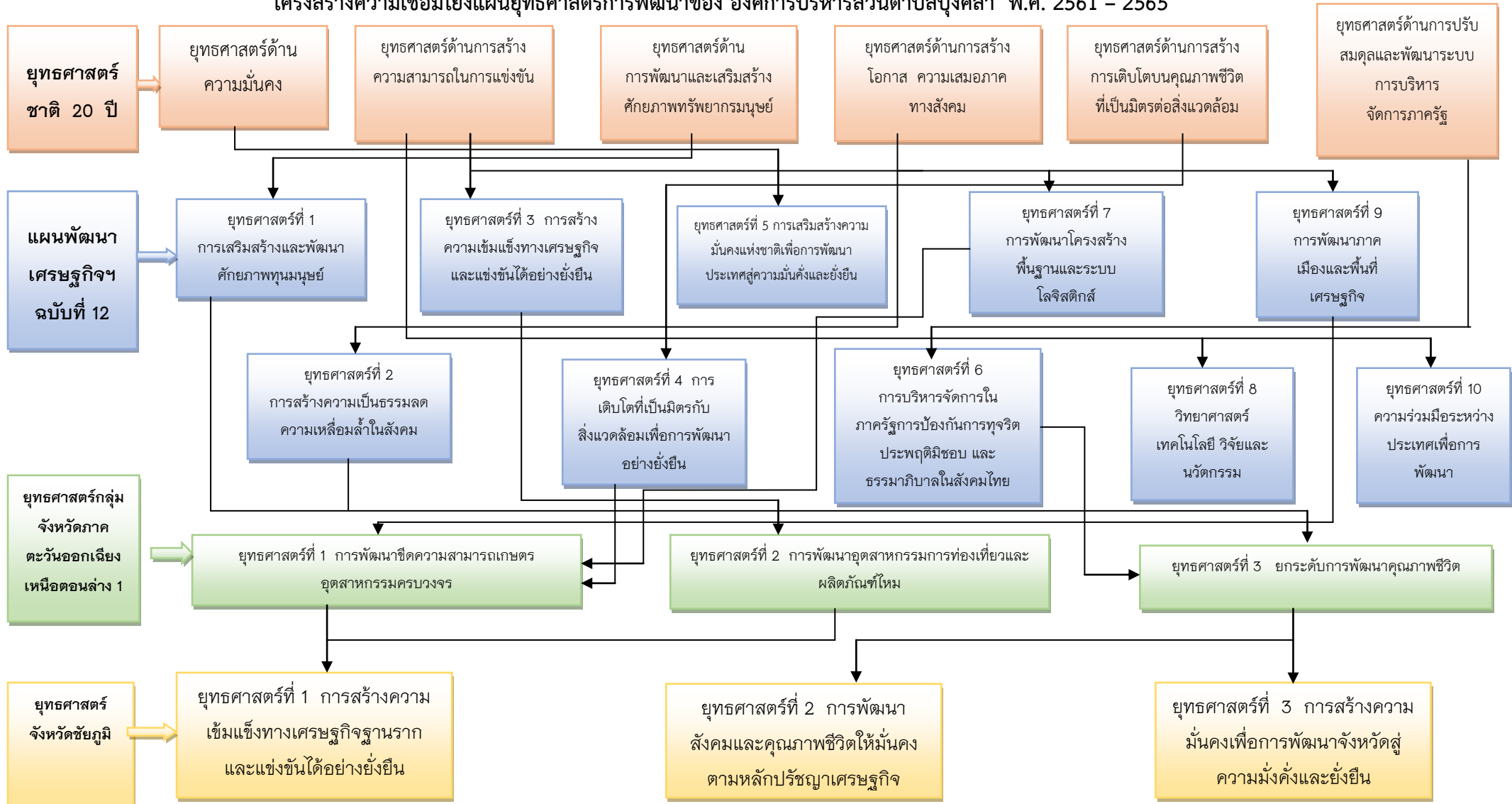
8.1 ส่งเสริมป้องกันปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติดร่วมกับภาครัฐสอดคลองตามนโยบายของรัฐบาล

9. นโยบายด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีและด้านการจัดการองค์กร

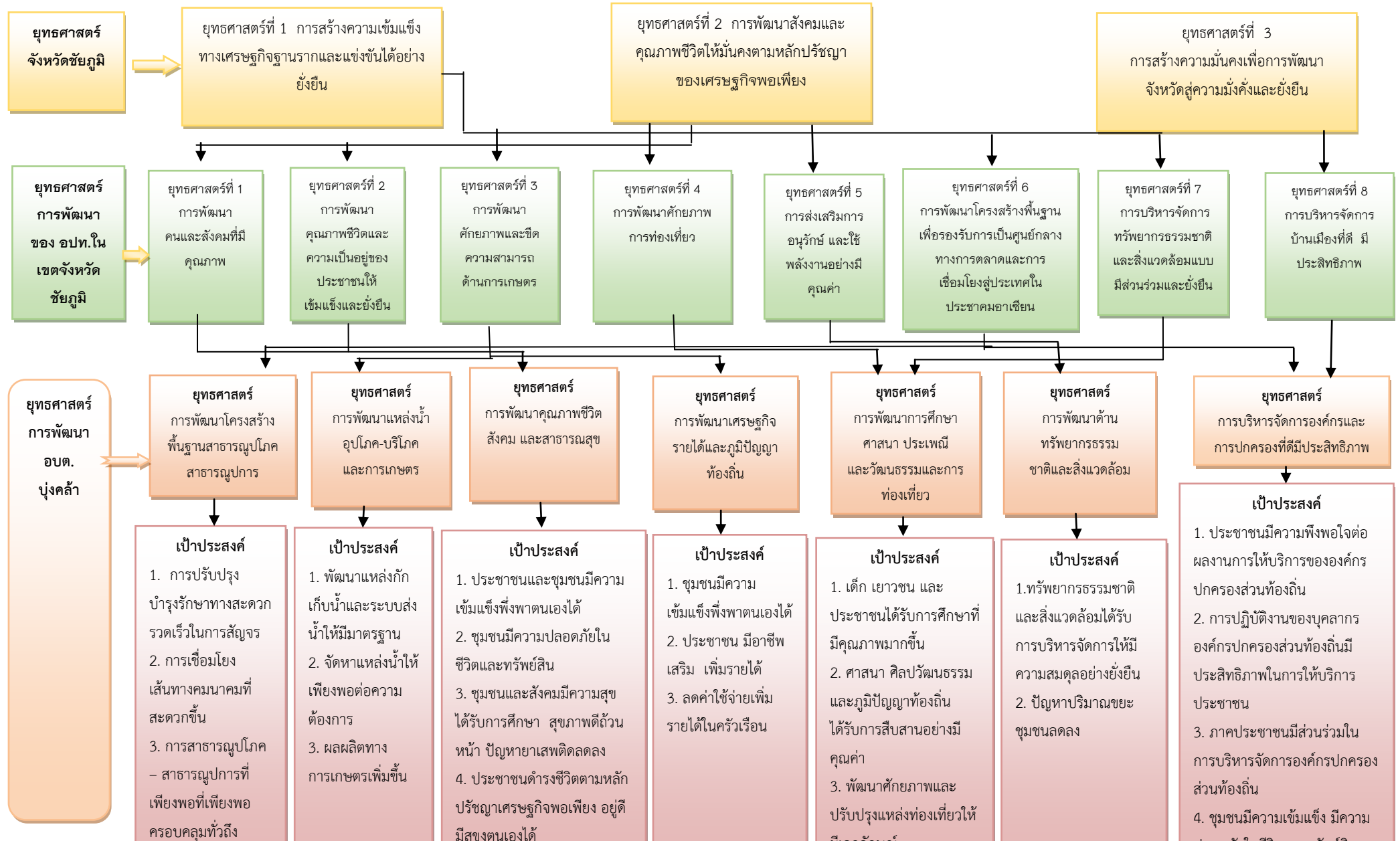
- 9.1 ส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
- 9.2 ส่งเสริมให้มีการทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐ องค์กรบริหารส่วนตำบลและประชาชนเพื่อเพิ่มศักยภาพในการพัฒนาตำบล
- 9.3 ผลักดันให้มีการจัดทำฐานข้อมูลที่สมบูรณ์ในทุกด้านของประชากรในพื้นที่ตำบลเพื่อเป็นประโยชน์ในการวางแผนพัฒนาขององค์กรบริหารส่วนตำบลต่อไป
- 9.4 พัฒนาบุคลากรให้เกิดวิสัยทัศน์ในการทำงาน มุ่งเน้นการทำงานเป็นทีม อันจะทำให้เกิดการพัฒนาในการบริการประชาชนให้ได้ผลสัมฤทธิ์สูงสุด
- 9.5 นำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพมาใช้ในการพัฒนาองค์กรเพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาท้องถิ่นและการให้บริการประชาชน

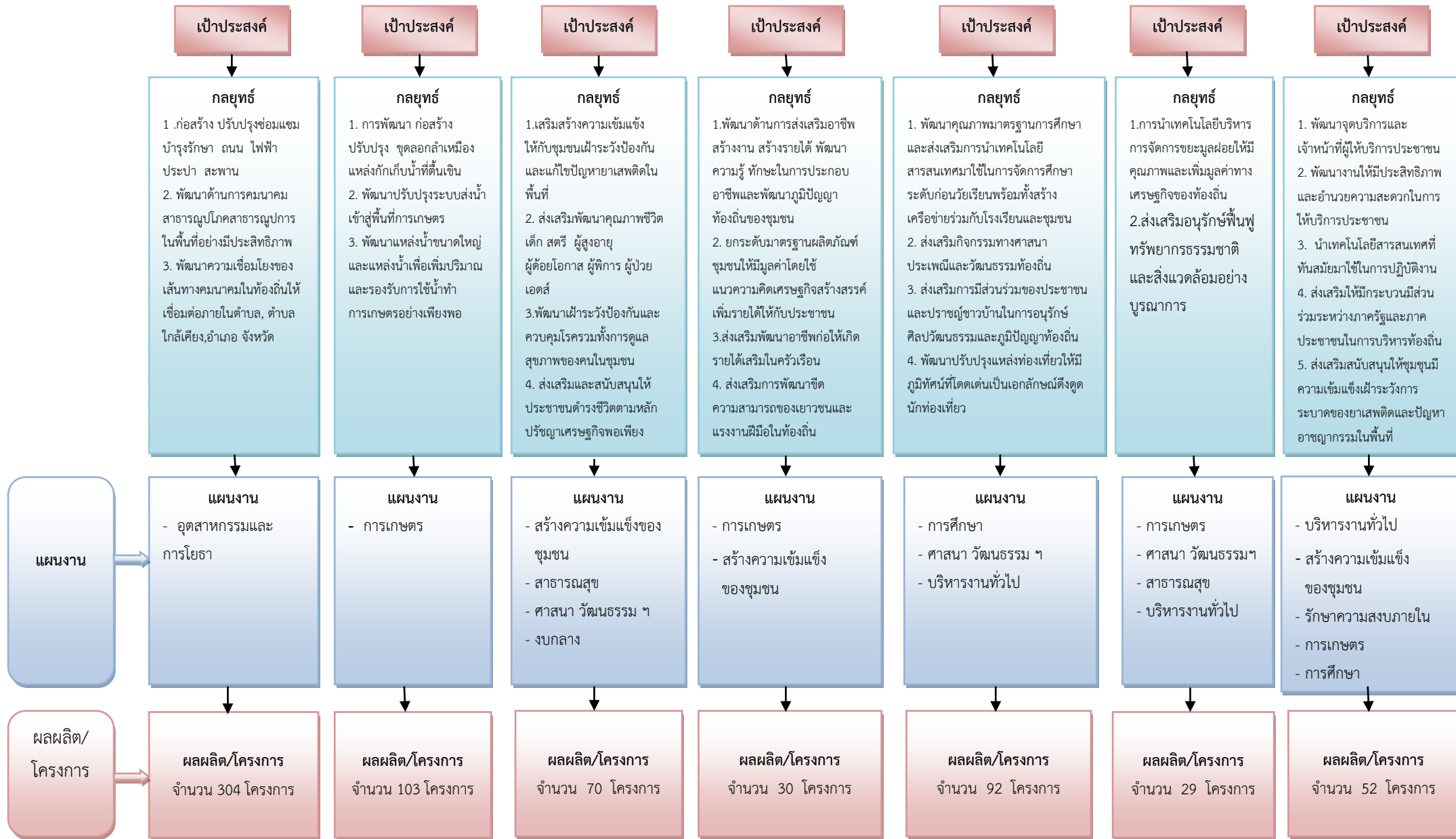
3.3 ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับท้องถิ่น

โครงสร้างความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับท้องถิ่นของ องค์การบริหารส่วนตำบลบึงคล้า พ.ศ. 2561 - 2565

3.3 ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลบุงคล้า (ต่อ)

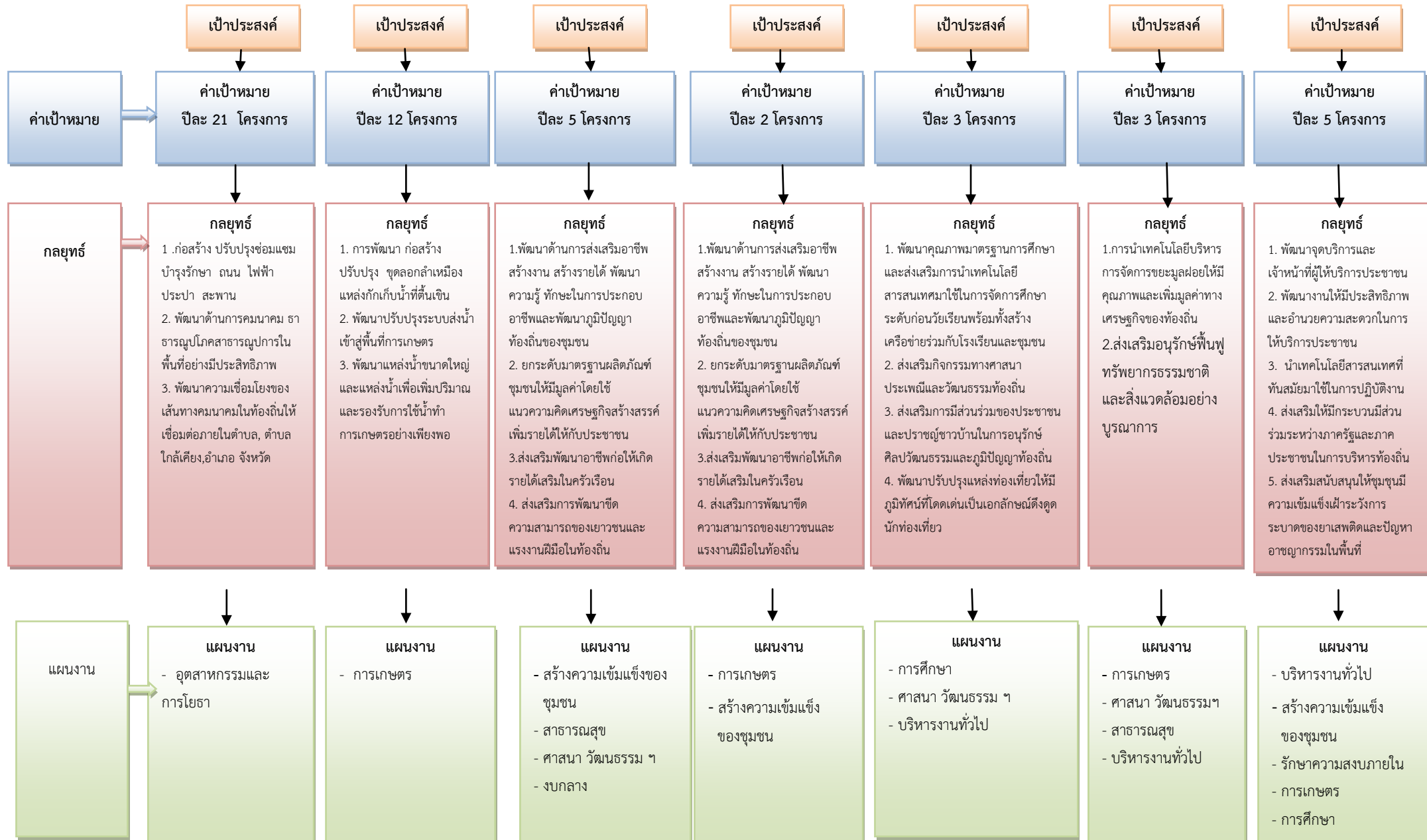

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3.4 แผนที่ยุทธศาสตร์ (Strategy Map)

3. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

3.1 การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (SWOT)

ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา ผลการวิเคราะห์และความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น ข้อมูลปัญหาความต้องการของประชาชนตำบลบุงคล้า

องค์การบริหารส่วนตำบลบุงคล้า ได้รวบรวมสภาพปัญหาความต้องการของประชาชนโดยการออกประชุมประชาคมทุกหมู่บ้านสรุปภาพรวม ได้ดังนี้

1. ปัญหาและความต้องการด้านแหล่งน้ำ เป็นปัญหาที่สำคัญมากเพราะแหล่งน้ำเป็นปัญหาหลักของพื้นที่เพราะเป็นต้นทุนการผลิต ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรมีแหล่งกักเก็บน้ำที่สามารถเก็บน้ำในช่วงฤดูฝนได้ไม่เพียงพอ จากข้อเสนอความต้องการอยากจะทำให้มีการสร้างแหล่งกักเก็บน้ำเพิ่มและขุดลอกแหล่งน้ำที่ตื้นเขิน

2. ปัญหาความต้องการด้านโครงสร้างพื้นฐาน เป็นปัญหาที่สำคัญมากที่สุด คือเส้นทางคมนาคม เป็นปัญหาที่สำคัญเพราะในทุกหมู่บ้านมีความต้องการเส้นทางคมนาคมเพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงกับถนนในตำบล หมู่บ้าน อำเภอ จังหวัด ประกอบกับบางเส้นทางมีสภาพชำรุดทรุดโทรม มีฝุ่นละอองและมีลักษณะเป็นลูกรังทำให้การเดินทางระหว่างพื้นที่และการขนส่งผลผลิตทางการเกษตรไม่สะดวกซึ่งมีปัญหาตลอด และบางพื้นที่มีถนนเข้าถึงพื้นที่การเกษตรแต่ไม่มีไฟฟ้าใช้ในการประกอบอาชีพ

3. ปัญหาความต้องการด้านสังคม เป็นปัญหาที่สำคัญปัญหาหนึ่งเกิดขึ้นจากสภาวะการเปลี่ยนแปลงทางสังคม การรับอารยธรรมใหม่ๆมาจากสังคมตะวันตก ทำให้เกิดการซึมซับการเปลี่ยนแปลงในเรื่องการศึกษา ศาสนา จริยธรรม การเปลี่ยนแปลงของเด็กและเยาวชน ปัญหายาเสพติด ปัญหาขาดแคลนแรงงาน ปัญหาเด็กเยาวชนมั่วสุมและทะเลาะวิวาท

4. ปัญหาความต้องการด้านเศรษฐกิจ เป็นปัญหาเกี่ยวกับปากท้องของประชาชนโดยเฉพาะในเรื่องของรายได้และการส่งเสริมอาชีพ การพัฒนาด้านหัตถกรรม ความยากจน เศรษฐกิจพอเพียง ปัญหาเหล่านี้เป็นปัญหาความต้องการของประชาชนที่ต้องการให้องค์การบริหารส่วนตำบลให้การสนับสนุนเพื่อให้เศรษฐกิจได้รับการพัฒนาที่ดีขึ้น

5. ปัญหาความต้องการด้านเกษตรกรรม เป็นปัญหาที่สำคัญอีกปัญหาหนึ่ง เพราะในพื้นที่ของตำบลเนื่องจากอาชีพการเกษตรเป็นอาชีพหลักของตำบลบุงคล้า สภาพปัญหาที่พบมีมากมาย เช่น ราคาผลผลิตตกต่ำ การใช้ปุ๋ยเคมี ขาดตลาดกลางจำหน่าย ขาดการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการผลิต เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาให้เกิดผลจึงต้องมีการพัฒนาที่ลงทุนน้อยแต่ได้ผลผลิตมากเน้นความเป็นธรรมชาติเป็นหลัก

6. ปัญหาความต้องการด้านสิ่งแวดล้อม เป็นสภาพปัญหาที่สำคัญเนื่องจากการขาดกฎกติกา ขาดจิตสำนึกการดูแลอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ขาดประสิทธิภาพในการกำจัดขยะมูลฝอยและน้ำเน่าเสียจึงมีความต้องการแก้ไขปัญหาในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมที่ชัดเจนการสร้างจิตสำนึกแก่ประชาชนและเยาวชนในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในพื้นที่

7. ปัญหาด้านการท่องเที่ยว สภาพในปัจจุบันแหล่งท่องเที่ยวทางโบราณวัตถุยังขาดศักยภาพในการพัฒนาที่มีประสิทธิภาพรวมทั้งการประชาสัมพันธ์อย่างเป็นระบบและต่อเนื่องจึงทำให้คนไม่รู้จัก

3.2 การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น ด้วยเทคนิค SWOT Analysis (จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค)

จุดแข็ง (Strengths)

- 1) มีเส้นทางการคมนาคมที่เชื่อมโยงภายในหมู่บ้านระหว่างหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด
- 2) เป็นเส้นทางสายหลักเป็นถนนลาดยางซึ่งสะดวกสบาย
- 3) มีแหล่งน้ำธรรมชาติหลายสายไหลผ่านพื้นที่ของตำบล
- 4) มีกลุ่มอาชีพหลากหลาย
- 5) มีศูนย์จำหน่ายผลิตภัณฑ์ประจำตำบล
- 6) มีอัตรากำลังเพื่อรองรับภารกิจหน้าที่
- 7) มีงบประมาณเป็นของตนเองในการพัฒนาท้องถิ่น
- 8) มีสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ที่เป็นอาหารแปรรูปที่รู้จักกันแพร่หลาย
- 9) มีแหล่งท่องเที่ยวโบราณหินทรายบ้านกุดโง้ง ซึ่งเป็นศิลปวัฒนธรรมสมัยทวารวดี
- 10) สินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ที่เป็นสินค้าอาหารแปรรูปได้รับ อย.

จุดอ่อน (Weaknesses)

- 1) ถนนบางสาย บางช่วง เมื่อถึงหน้าฝนจะมีน้ำท่วมขัง
- 2) ระบบชลประทาน ระบบส่งน้ำเข้าพื้นที่การเกษตรไม่ทั่วถึง แหล่งน้ำตื้นเขินทำให้ประสบปัญหาความเสียหายจากการทำการเกษตร
- 3) ในแหล่งน้ำมีวัชพืชขึ้นเร็วและหนาแน่นขวางทางน้ำ ทำให้ตื้นเขินและเน่าเสีย
- 4) การรวมกลุ่มประกอบอาชีพไม่เข้มแข็ง ไม่ยั่งยืน
- 5) ขาดการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับกิจกรรมหรือโครงการพัฒนา
- 6) โครงการพัฒนาของแต่ละหมู่บ้านมีจำนวนมากในขณะที่งบประมาณมีจำกัด

โอกาส (Opportunities)

- 1) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 และ พ.ร.บ.กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ที่ให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- 2) การกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาตำบลให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- 3) พื้นที่อยู่ใกล้กับตัวอำเภอและจังหวัด ทำให้สามารถติดต่อประสานกับหน่วยงานราชการต่าง ๆ ได้ง่ายและสะดวก
- 4) การขยายตัวของธุรกิจในพื้นที่มีแนวโน้มสูงมีห้างสรรพสินค้าปลีก-ส่ง หอพัก รีสอร์ท อยู่ในพื้นที่ทำให้เศรษฐกิจดีขึ้น ประชาชนในพื้นที่มีงานทำ อบต. มีรายได้เพิ่มขึ้นจากการเก็บภาษี

อุปสรรค (Threats)

- 1) สภาพภูมิอากาศแปรปรวนไม่เป็นไปตามฤดูกาล และมีแนวโน้มที่จะนำไปสู่ความแห้งแล้งมากขึ้น
- 2) มีการปรับปรุง แก้ไข ระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบ่อยครั้งจนเกิดความสับสนในการถือปฏิบัติ
- 3) ภารกิจที่เพิ่มขึ้นจากการได้รับการกระจายอำนาจ ไม่เหมาะสมสอดคล้องกับจำนวนบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีอยู่จำนวนน้อยเมื่อเทียบกับปริมาณงานที่ต้องรับผิดชอบ
- 4) ภารกิจเพิ่มมากขึ้นจากการที่ได้รับการถ่ายโอน เมื่อเทียบกับจำนวนงบประมาณที่ได้รับจัดสรรไม่เพียงพอในการบริหารจัดการให้เกิดความอยู่ดีมีสุขแก่ประชาชน

.....

ส่วนที่ 3 การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยงานสนับสนุน
1	การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค - สาธารณูปการ	ด้านการเศรษฐกิจ	- อุตสาหกรรมและการโยธา	กองช่าง	อบจ./ อำเภอ/จังหวัด / กรมส่งเสริม/กรมทาง หลวง
2.	การพัฒนาด้านแหล่งน้ำ อุบโภค - บริโภค	ด้านการเศรษฐกิจ	- การเกษตรและแหล่งน้ำ	กองช่าง	อบจ./ อำเภอ/จังหวัด / กรมส่งเสริม/กรมทรัพย์ กรมชลประทาน
3.	การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต สาธารณสุข สังคม ประชาชน ให้เข้มแข็งยั่งยืน	ด้านบริการชุมชนและสังคม ด้านบริการชุมชนและสังคม ด้านบริการชุมชนและสังคม ด้านการดำเนินการอื่น	- สร้างความเข้มแข็งของชุมชน - สาธารณสุข - ศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ - งบกลาง	กองสวัสดิการสังคม สำนักปลัด	สำนักปลัด สนง. พัฒนาสังคมและ ความมั่นคงของมนุษย์
4.	การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ รายได้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น	ด้านการเศรษฐกิจ ด้านบริการชุมชนและสังคม	- การเกษตร - สร้างความเข้มแข็งของชุมชน	สำนักปลัด กองสวัสดิการสังคม	สำนักปลัด
5.	ด้านพัฒนาการศึกษา ศาสนา ประเพณีวัฒนธรรมและ การท่องเที่ยว	ด้านบริการชุมชนและสังคม ด้านบริการชุมชนและสังคม ด้านบริหารทั่วไป	- การศึกษา - ศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ - บริหารงานทั่วไป	กองการศึกษา กองสวัสดิการสังคม	สำนักปลัด
6.	การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วม	ด้านการเศรษฐกิจ ด้านบริการชุมชนและสังคม ด้านบริการชุมชนและสังคม ด้านบริหารทั่วไป	- การเกษตร - ศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ - สาธารณสุข - บริหารงานทั่วไป	กองช่าง กองการศึกษา กองสวัสดิการสังคม	สำนักปลัด
7	การบริหารจัดการองค์กรและการ ปกครองที่มีประสิทธิภาพ	ด้านบริหารทั่วไป ด้านบริการชุมชนและสังคม ด้านบริการชุมชนและสังคม ด้านการเศรษฐกิจ ด้านบริการชุมชนและสังคม	- บริหารงานทั่วไป - สร้างความเข้มแข็งของชุมชน - รักษาความสงบภายใน - การเกษตร - การศึกษา	สำนักปลัด กองสวัสดิการ กองการศึกษา กองคลัง	สำนักปลัด

ส่วนที่ 4 การติดตามและประเมินผล

1. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

1.1 กรอบและแนวทางในการติดตามและประเมินผล

การติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น เป็นการติดตามและประเมินผลความสอดคล้องและความสำเร็จของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และการติดตามและประเมินผล โครงการพัฒนาที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ดำเนินการตามแผนดำเนินงานว่าเป็นไปตามเป้าหมายการพัฒนาที่สอดคล้องกับพันธกิจ ซึ่งสามารถนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดหรือไม่ และโครงการพัฒนานั้นประสบความสำเร็จตามกรอบการประเมินในระดับใดโดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลกำหนดกรอบแนวทางและวิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประเมินผลโครงการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

1.1 การกำหนดกรอบ แนวทาง และวิธีการติดตามและประเมินผลแผนกำหนดแนวทางการติดตามและประเมินผลแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

1. ความสอดคล้องของยุทธศาสตร์ แผน และกลยุทธ์ที่กำหนด
2. ความเพียงพอของทรัพยากรเพื่อการดำเนินกิจกรรมของหน่วยงาน
3. ความก้าวหน้าของกิจกรรมที่กำหนดไว้ตามแผนโดยมีการติดตามผล
4. ประสิทธิภาพ เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลผลิตกับทรัพยากรที่ใช้ในการประเมินประสิทธิภาพ
5. ประสิทธิภาพ เป็นการศึกษาผลที่ได้รับ
6. ผลลัพธ์และผลผลิต เป็นการศึกษาประเมินผลประโยชน์ที่เกิดจากการทำกิจกรรมที่มีต่อกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับบริการ และการประเมินผลผลิตที่เกิดขึ้นจากกิจกรรม
7. การประเมินผลกระทบ เป็นการศึกษาผลที่ได้รับรวมยอด

คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นอาจนำแนวทางทั้งหมดที่กำหนดมาใช้ หรืออาจเลือกใช้ในบางแนวทางในการติดตามและประเมินผลแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ โดยอย่างน้อยต้องสามารถประเมินความสอดคล้องและความสามารถวัดความสำเร็จหรือความก้าวหน้าของแผนยุทธศาสตร์พัฒนาองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นได้ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับคณะกรรมการฯ จะพิจารณา

1.2 การกำหนดกรอบแนวทางและวิธีการในการติดตามและประเมินผลโครงการพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์พัฒนาองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นอาจกำหนดแนวทาง ดังนี้

1. การประเมินผลกระบวนการหรือการประเมินประสิทธิภาพ
2. การประเมินผลโครงการหรือการประเมินประสิทธิผล
3. การประเมินผลกระทบ

ขั้นตอนที่ 2 คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนยุทธศาสตร์การพัฒนางค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามกรอบแนวทางและวิธีการที่กำหนด โดยสามารถติดตามและประเมินผลได้ตลอดระยะเวลาของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

117

ขั้นตอนที่ 3 คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นดำเนินการติดตามและประเมินผลโครงการพัฒนา ตามกรอบแนวทางและวิธีที่กำหนด โดยสามารถติดตามและประเมินผลได้ตั้งแต่ก่อนเริ่มโครงการพัฒนาตามแผนดำเนินงานจนสิ้นสุดโครงการ

ขั้นตอนที่ 4 รายงานและเสนอความเห็นชอบซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนยุทธศาสตร์การพัฒนางค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และผลการติดตามและประเมินโครงการพัฒนาต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นนำเสนอต่อสภาท้องถิ่น คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น และคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัด พร้อมประกาศผลการติดตามและประเมินผลให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบโดยทั่วกันอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

ขั้นตอนที่ 5 คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นอาจให้ความเห็นชอบหรือข้อเสนอแนะในรายงานการติดตามและประเมินผลแผนยุทธศาสตร์การพัฒนางค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และโครงการพัฒนาต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นและคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัดได้

1.2 ระเบียบ วิธีการติดตามและประเมินผล

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 หมวด 6 การติดตามและการประเมินผลแผนพัฒนา ข้อ 28, ข้อ 29, ข้อ 30 และข้อ 31

ข้อ 28 ให้ผู้บริหารท้องถิ่นแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นประกอบด้วย

1. สมาชิกสภาท้องถิ่นที่สภาท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนสามคน
2. ผู้แทนประชาคมท้องถิ่นที่ประชาคมท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนสองคน
3. ผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ผู้บริหารท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนสองคน
4. หัวหน้าส่วนการบริหารที่คัดเลือกกันเองจำนวนสองคน
5. ผู้ทรงคุณวุฒิที่ผู้บริหารท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนสองคน

โดยให้คณะกรรมการเลือกกรรมการหนึ่งคนทำหน้าที่ประธานคณะกรรมการ และกรรมการอีกหนึ่งคนทำหน้าที่เลขานุการของคณะกรรมการ กรรมการตามข้อ 28 ให้มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละ 2 ปี และอาจได้รับการคัดเลือกอีกได้

ข้อ 29 คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

1. กำหนดแนวทาง วิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา
2. ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา
3. รายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาต่อผู้บริหารท้องถิ่นเพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น และประกาศผลการติดตามและ

ประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบโดยทั่วกันอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ภายในเดือนธันวาคมของทุกปี ทั้งนี้ให้ปิดประกาศโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

4. แต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อช่วยปฏิบัติงานตามที่เห็นสมควร

ข้อ 30 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจมอบให้หน่วยงานหรือบุคคลภายนอกดำเนินการหรือร่วมดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาได้โดยมีขั้นตอนดำเนินการ ดังนี้

1. คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นจัดทำร่างข้อกำหนดขอบข่ายและรายละเอียดของงานที่จะมอบหมายให้หน่วยงานหรือบุคคลภายนอกดำเนินการ เพื่อเสนอผู้บริหารท้องถิ่น
2. ผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติข้อกำหนด ขอบข่ายและรายละเอียดของงาน
3. หน่วยงานหรือบุคคลภายนอกดำเนินการหรือร่วมดำเนินการติดตามและประเมินผล
4. ให้หน่วยงานหรือบุคคลภายนอกที่ดำเนินการหรือร่วมดำเนินการติดตามและประเมินผลรายงานผลการดำเนินการซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลต่อคณะกรรมการติดตามและประเมินผลเพื่อประเมินผลกรายงานผล เสนอความเห็นต่อผู้บริหารท้องถิ่น

118

5. ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอผลการติดตามและประเมินผลต่อสภาท้องถิ่น คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นและประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบโดยทั่วกันอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ภายในเดือนธันวาคมของทุกปี ทั้งนี้ให้ปิดประกาศโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

ข้อ 31 เพื่อประโยชน์ของประชาชนโดยส่วนร่วมและเพื่อให้การบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสอดคล้องกับแนวนโยบายของรัฐบาล กระทรวงมหาดไทยอาจจัดให้มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ตามความเหมาะสม

1.2 วิธีในการติดตามและประเมินผล มีขั้นตอนการติดตามและประเมินผลดังนี้

1. กำหนดกรอบ แนวทาง และวิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
2. สร้างและพัฒนาเครื่องมือสำหรับการติดตามและประเมินผล
3. เสนอคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบกรอบแนวทาง วิธีการ และเครื่องมือสำหรับการติดตามและประเมินผล
4. ประชุมชี้แจงแนวทาง วิธีการติดตามและประเมินผล ร่วมกับคณะผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดเตรียมข้อมูลสำหรับรองรับการประเมินก่อนลงพื้นที่จริง
5. ลงพื้นที่สำหรับติดตามและประเมินผลแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามกรอบแนวทางและวิธีการที่กำหนด
6. ประชุมสำหรับการติดตามและประเมินผลกับคณะผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้อง ตามกรอบแนวทางและวิธีการที่กำหนด

1.3 กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผล

ในการติดตามและประเมินผลแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการติดตามประเมินผล ดังนี้

1. การใช้แบบสอบถาม

2. การสัมภาษณ์แบบสอบถาม
3. การสังเกตหรือการสนทนากลุ่ม

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น

เป็นแบบที่กำหนดให้คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสี่สัปดาห์นับแต่วันที่ประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา มีรายละเอียด ดังนี้

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์ สำหรับแผนพัฒนาท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
1. ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	20
2. การวิเคราะห์สภาพการณ์และศักยภาพ	15
3. ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย	65
3.1 ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(10)
3.2 ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	(10)
3.3 ยุทธศาสตร์จังหวัด	(10)

119

3.4 วิสัยทัศน์	(5)
3.5 กลยุทธ์	(5)
3.6 เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	(5)
3.7 จุดยืนทางยุทธศาสตร์	(5)
3.8 แผนงาน	(5)
3.9 ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	(5)
รวม	100

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการ สำหรับแผนพัฒนาท้องถิ่น

ประเด็นการพัฒนา	คะแนน
1. การสรุปสถานการณ์การพัฒนา	10

2. การประเมินการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ	10
3. การประเมินการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ	10
4. แผนงานและยุทธศาสตร์การพัฒนา	10
5. โครงการพัฒนา ประกอบด้วย	60
5.1 ความชัดเจนของชื่อโครงการ	(5)
5.2 กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ	(5)
5.3 เป้าหมาย (ผลผลิตโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง	(5)
5.4 โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	(5)
5.5 เป้าหมาย (ผลผลิตโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจสังคมแห่งชาติ	(5)
5.6 โครงการมีความสอดคล้องกับ Thailand 4.0	(5)
5.7 โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด	(5)
5.8 โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนภายใต้หลักประชารัฐ	(5)
5.9 งบประมาณมีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	(5)
5.10 มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ	(5)
5.11 มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และผลที่คาดว่าจะได้รับ	(5)
5.12 ผลที่คาดว่าจะได้รับสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	(5)
รวม	100

ผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบุงคล้า

- 1) ได้เสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมตัดสินใจ ร่วมติดตามและประเมินผล ร่วมรับประโยชน์ ร่วมปฏิบัติ อันเกิดจากการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น และการประสานงานขอความร่วมมือจากทุกส่วนราชการในพื้นที่
- 2) ได้ใช้หลักการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมเป็นการวางแผนเพื่อแก้ไขปัญหาพร้อมทั้งช่วยกันกำหนดว่าในอนาคตองค์การบริหารส่วนตำบลบุงคล้าควรจะมีทิศทางในการพัฒนาอย่างไร
- 3) ได้วิเคราะห์ถึงปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบลบุงคล้า โดยให้ทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมและกำหนดปัญหา พร้อมทั้งเสนอแนวทางแก้ไขถึงความเป็นไปได้ของแนวทางต่างๆ ในการพัฒนาไปพร้อมประชาชนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเสนอแผนงานได้รับการพัฒนามตามความต้องการที่แท้จริงเกิดความพึงพอใจและได้รับประโยชน์สูงสุด
- 4) ประชาชนได้กำหนดแผนงาน โครงการ กิจกรรม ให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นอยู่และความ

ต้องการที่แท้จริงของประชาชน เป็นการตอบสนองปัญหาความต้องการของประชาชนในพื้นที่

ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ผ่านมา การนำโครงการในแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ. 2561-2564) ไปดำเนินการยังมีน้อยเมื่อเทียบกับระหว่างจำนวนโครงการที่อยู่ในแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีกับโครงการที่อยู่ในงบประมาณรายจ่ายประจำปี สาเหตุอาจเนื่องมาจากในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีมุ่งเน้นในด้านปัญหาความต้องการของชุมชนเป็นหลัก ไม่ได้คำนึงถึงงบประมาณที่องค์การบริหารส่วนตำบลมีอยู่หากมีการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติอย่างจริงจังจะก่อให้เกิดการพัฒนาในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลอย่างต่อเนื่องและเกิดประโยชน์สาธารณะสูงสุดต่อประชาชนเป็นอย่างมากแต่เนื่องจากข้อจำกัดในด้านงบประมาณทำให้การนำแผนพัฒนาไปปฏิบัติไม่ครบถ้วน แต่อย่างไรก็ตามการพัฒนาของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลก็เพิ่มขึ้นอยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจ

ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

1. โครงการ/กิจกรรมที่บรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี มีจำนวนมากเกินไป ควรเลือกเอาเฉพาะโครงการที่เห็นว่ามีศักยภาพเพียงพอที่สามารถปฏิบัติได้ภายในห้าปี เพราะเมื่อเปรียบเทียบค่าร้อยละแล้วจะเห็นว่า งบต. ไม่สามารถจัดทำโครงการ/กิจกรรมได้ตามแผนที่วางไว้ได้

2. หน่วยงาน/สำนัก/กอง ต้องเร่งดำเนินโครงการ/กิจกรรม ต่างๆ ในระยะเริ่มแรกของปีงบประมาณ และให้สอดคล้องกับแผนดำเนินการที่หน่วยงาน/สำนัก/กอง ได้แจ้งไว้ เพื่อให้สามารถกระจายงบประมาณในการเบิกจ่าย ลดปัญหาการเบิกจ่ายหรือเร่งดำเนินการในช่วงไตรมาสสุดท้าย (กรกฎาคม-กันยายน) และสามารถดำเนินโครงการ/กิจกรรมต่างๆ ได้แล้วเสร็จภายในปีงบประมาณ เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อเดือนเวลาต่อเนื่องไปยังปีงบประมาณถัดไป

3. เมื่อดำเนินโครงการ/กิจกรรมเสร็จแล้วให้ผู้รับผิดชอบได้รายงานผลการดำเนินโครงการในรายละเอียดการเปลี่ยนแปลงแก้ไขงบประมาณ รวมทั้งการแก้ไขเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และแหล่งที่มาของงบประมาณให้ชัดเจน เพื่อให้ข้อมูลการทำงานของคณะกรรมการฯ มีประสิทธิภาพ ถูกต้อง รวดเร็ว ยิ่งขึ้น

4. ควรมีการวิเคราะห์ ปัญหาและความจำเป็นเร่งด่วน รวมถึงความต้องการ ที่แท้จริงของประชาชน ในท้องถิ่น เพื่อนำกิจกรรมและโครงการนั้นๆ มาจัดทำแผนพัฒนาของ งบต. และให้แผนพัฒนาสอดคล้องกับงบประมาณหรือรายได้ เพื่อให้แผนพัฒนามีประสิทธิภาพ และสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างต่อเนื่องและตรงตามความต้องการและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนได้อย่างแท้จริง

5. ควรจัดกิจกรรม/โครงการที่สามารถทำร่วมกันได้หลายๆ ส่วนของหน่วยงาน เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมและลดค่าใช้จ่าย ลดภาระงานของผู้ปฏิบัติงานและประชาชนจะได้เพิ่มความสนใจในกิจกรรมมากขึ้น

หากพิจารณากระบวนการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น พบว่า ในขั้นตอนการจัดทำแผนนั้นเป็นไปตามระเบียบ

กระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพ.ศ. 2548 และเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 3 พ.ศ. 2561 รวมถึงหนังสือสั่งการของกระทรวงมหาดไทย โดยคำนึงถึงหลักประชาธิปไตยผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน เป็นสำคัญในส่วนของกรนำแผนไปสู่การปฏิบัติรอบปีที่ผ่านมา พบว่า การดำเนินงานบางโครงการ/กิจกรรม ยังเกิดความล่าช้าไม่เป็นไปตามแผนการดำเนินงาน โดยเฉพาะโครงการก่อสร้างถนน ทางเท้า และท่อระบายน้ำ อันเนื่องมาจากปัจจัยทั้งภายในและภายนอก และสุดท้ายการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นในทางปฏิบัติ

องค์การบริหารส่วนตำบลบุงคล้าได้ติดตามและประเมินผลโครงการ/กิจกรรม เป็นประจำทุกปีเพื่อให้ทราบสถานการณ์ดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมว่าเป็นไปตามแผนการดำเนินงานหรือไม่ มีปัญหาอุปสรรคอย่างไรพร้อมจัดทำรายงานเสนอให้ผู้บริหารได้รับทราบเพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาค่าใช้จ่ายในขั้นตอนการนำแผนไปสู่การปฏิบัติให้สามารถอำนวยความสะดวกและตอบสนองความต้องการแก่ประชาชนได้รวดเร็วยิ่งขึ้น
